II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2016/1351

2016 m. rugpjūčio 4 d.

dėl Europos gynybos agentūros tarnybos nuostatų ir kuriuo panaikinamas Sprendimas 2004/676/EB

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į 2015 m. spalio 12 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2015/1835, kuriuo apibrėžiamas Europos gynybos agentūros statutas, būstinė ir veiklos nuostatai ([1]), ypač į jo 11 straipsnio 3 dalies a punktą,

kadangi:

(1) Taryba, veikdama vieningai, turėtų nustatyti darbuotojų, kuriuos Europos gynybos agentūra (toliau – Agentūra) tiesiogiai įdarbina pagal terminuotas sutartis ir kurie atrenkami iš dalyvaujančių valstybių narių piliečių, tarnybos nuostatus;

(2) Tarnybos nuostatai turėtų būti tokie, kad būtų užtikrinta, jog Agentūroje bus įdarbinti darbuotojai, atitinkantys aukščiausius gebėjimų ir veiksmingumo standartus bei parinkti iš visų dalyvaujančių valstybių narių kandidatų, užtikrinant kuo platesnį geografinį atstovavimą, ir iš Sąjungos institucijų;

(3) kadangi šiuo sprendimu nustatytos taisyklės turėtų pakeisti nustatytąsias Tarybos sprendimu 2004/676/EB ([2]), tas sprendimas turėtų būti panaikintas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

1. Šie Tarnybos nuostatai taikomi darbuotojams, kuriuos pagal sutartį įdarbino Europos gynybos agentūra (toliau – darbuotojas).

Tokie darbuotojai yra:

— laikinieji darbuotojai,

— sutartininkai,

— specialieji patarėjai.

([1]) OL L 266, 2015 10 13, p. 55.
([2]) 2004 m. rugsėjo 24 d. Tarybos sprendimas 2004/676/EB dėl Europos gynybos agentūros tarnybos nuostatų (OL L 310, 2004 10 7, p. 9).

2. Šiuose Tarnybos nuostatuose, vadovaujantis atitinkamomis Sprendimo (BUSP) 2015/1835 nuostatomis, nustatoma darbo sutartis sudaryti įgaliota institucija (toliau – DSSĮI).

3. Šiuose Tarnybos nuostatuose pateikiamos nuorodos į vyriškos lyties asmenį taip pat laikomos nuorodomis į moteriškos lyties asmenį ir priešingai, išskyrus atvejus, kai iš konteksto aiškiai matyti, kad yra kitaip.

2 straipsnis

Darbuotojas, kurio sutartis sudaryta ilgesniam nei vienų metų laikotarpiui, turi teisę rinkti ir būti renkamas į 138 straipsnyje numatytą Personalo komitetą.

Darbuotojas, sudaręs sutartį trumpesniam nei vienų metų laikotarpiui, taip pat turi teisę balsuoti, jei jis dirbo ne trumpiau kaip šešis mėnesius.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

LAIKINIEJI DARBUOTOJAI

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

3 straipsnis

Šiuose Tarnybos nuostatuose „laikinieji darbuotojai“ – darbuotojai, įdarbinti laikinai užimti pareigybę, įtrauktą į maksimalų pagal Agentūros biudžetą leidžiamą pareigybių skaičių.

Šiuose Tarnybos nuostatuose „specialusis patarėjas“ – asmuo, kuris dėl jo specialios kvalifikacijos ir nepaisant mokamo darbo einant kitas pareigas yra įdarbinamas, kad reguliariai arba nurodytą laikotarpį padėtų Agentūrai, ir kuriam mokama iš bendrųjų tam tikslui skirtų asignavimų pagal atitinkamą biudžeto skirsnį.

4 straipsnis

Išskyrus Agentūros vyriausiąjį pareigūną ir jo pavaduotoją, kuriems taikomos Sprendimo (BUSP) 2015/1835 10 straipsnio 1 dalies nuostatos, laikinieji darbuotojai nėra įdarbinami ilgesniam kaip ketverių metų laikotarpiui, tačiau jie gali būti įdarbinami bet kokiam trumpesniam laikotarpiui.

Jų sutartys gali būti pratęstos tik vieną kartą ne ilgesniam kaip ketverių metų laikotarpiui. Valdančioji taryba priima bendrąsias šio straipsnio įgyvendinimo nuostatas.

5 straipsnis

Laikinieji darbuotojai įdarbinami tik tam, kad pagal šiuos Tarnybos nuostatus užimtų laisvas pareigybes, įtrauktas į maksimalų pagal Agentūros biudžetą leidžiamą laikinųjų pareigybių skaičių.

6 straipsnis

1. Taikant šiuos Tarnybos nuostatus draudžiama bet kokia diskriminacija bet kokiu pagrindu, pavyzdžiui, dėl lyties, rasės, odos spalvos, etninės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitų pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo aplinkybių, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos.

Šiuose Tarnybos nuostatuose nesantuokinės partnerystės laikomos santuoka, jeigu tenkinamos visos sąlygos, išvardytos IV priedo 1 straipsnio 2 dalies c punkte.

2. Siekiant praktiškai užtikrinti visišką vyrų ir moterų lygybę profesiniame gyvenime – tai yra vienas iš esminių dalykų, į kuriuos būtina atsižvelgti įgyvendinant šiuos Tarnybos nuostatus visais aspektais, – vienodo požiūrio principas nekliudo Agentūrai toliau taikyti ar patvirtinti priemones, kuriomis būtų numatytos specialios lengvatos siekiant užtikrinti, kad nepakankamai atstovaujamos lyties asmenims būtų lengviau užsiimti profesine veikla, arba siekiant užkirsti kelią profesinės karjeros atžvilgiu nepalankioms sąlygoms ar jas kompensuoti.

3. Agentūra, pasikonsultavusi su Personalo komitetu, nustato priemones ir veiksmus siekiant skatinti lygias vyrų ir moterų galimybes tose srityse, kurioms taikomi šie Tarnybos nuostatai, ir priima atitinkamas nuostatas siekiant visų pirma ištaisyti tokią *de facto* nelygybę, kuri tose srityse varžo moterų galimybes.

4. Taikant 1 dalį asmuo yra neįgalus, jei jis turi ilgalaikių fizinių, psichikos, intelekto ar jutimo sutrikimų, kurie kartu su įvairiomis kliūtimis gali sutrukdyti šiam asmeniui visapusiškai ir veiksmingai dalyvauti visuomenės gyvenime tokiomis pačiomis sąlygomis kaip kiti asmenys. Sutrikimas nustatomas 38 straipsnyje nustatyta tvarka.

Neįgalusis atitinka 37 straipsnio 2 dalies d punkte nustatytas sąlygas, jeigu, sudarius priimtinas sąlygas, jis gali atlikti esmines darbo funkcijas.

Tinkamai pritaikytos sąlygos, kiek tai susiję su esminėmis darbo funkcijomis, yra tinkamos reikiamos priemonės, kad neįgalusis galėtų įsidarbinti, dirbti arba kilti tarnyboje, arba dalyvauti mokymuose, nebent tokios priemonės būtų neproporcinga našta darbdaviui.

Vienodo požiūrio principas nekliudo DSSĮI toliau taikyti arba patvirtinti priemones, kuriomis būtų numatytos specialios lengvatos siekiant užtikrinti, kad neįgaliesiems būtų lengviau užsiimti profesine veikla, arba siekiant užkirsti kelią jų profesinės karjeros atžvilgiu nepalankioms sąlygoms ar jas kompensuoti.

5. Jeigu asmenys, kuriems taikomi šie Tarnybos nuostatai ir kurie mano, kad nukentėjo, nes jiems nebuvo taikomas šiame straipsnyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas, nustato faktų, kuriais remiantis galima daryti prielaidą, kad buvo tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos atvejis, prievolė įrodyti, kad vienodo požiūrio principas nebuvo pažeistas, tenka Agentūrai. Ši nuostata netaikoma drausminei procedūrai.

6. Laikantis nediskriminavimo principo ir proporcingumo principo, bet koks jų taikymo apribojimas turi būti pagrįstas objektyviomis bei pagrįstomis priežastimis ir juo turi būti siekiama teisėtų tikslų, vadovaujantis bendrais interesais įgyvendinant personalo politiką. Tokie tikslai visų pirma gali pateisinti privalomo pensinio amžiaus ir minimalaus amžiaus, nuo kurio gaunama ištarnauto laiko pensija, nustatymą.

7 straipsnis

1. Faktiškai dirbantiems laikiniesiems darbuotojams suteikiama galimybė naudotis Agentūros patvirtintomis socialinio pobūdžio priemonėmis, įskaitant specialias priemones, kuriomis siekiama suderinti profesinį ir šeimos gyvenimą, ir paslaugomis, kurias teikia Personalo komitetas. Buvę laikinieji darbuotojai gali naudotis ribotomis specialiomis socialinio pobūdžio priemonėmis.

2. Faktiškai dirbantiems laikiniesiems darbuotojams sudaromos darbo sąlygos, atitinkančios tinkamus sveikatos ir saugos standartus, kurie turi būti bent lygiaverčiai būtiniausiems reikalavimams, taikomiems pagal tose srityse vadovaujantis Sutartimis patvirtintas priemones.

8 straipsnis

1. Šiuose Tarnybos nuostatuose numatytos pareigybės pagal užduočių, su kuriomis jos susijusios, pobūdį ir svarbą skirstomos į administratorių pareigų grupę (toliau – AD), padėjėjų pareigų grupę (toliau – AST) ir sekretorių bei raštinės darbuotojų pareigų grupę (toliau – AST/SC).

2. AD pareigų grupę sudaro dvylika lygių, atitinkančių administracines, patariamąsias, lingvistines ir mokslines užduotis. AST pareigų grupę sudaro vienuolika lygių, atitinkančių vykdomąsias, technines ir raštinės užduotis. AST/SC pareigų grupę sudaro šeši lygiai, atitinkantys raštinės ir sekretoriato užduotis.

3. Į pareigas skiriamas asmuo turi turėti bent:

a) AST ir AST/SC pareigų grupėse:

i) diplomu patvirtintą aukštesnįjį arba aukštąjį išsilavinimą,

ii) diplomu patvirtintą vidurinį išsilavinimą, suteikiantį galimybę siekti aukštesniojo arba aukštojo išsilavinimo, ir ne mažesnę kaip trejų metų atitinkamą profesinę patirtį, arba

iii) lygiavertį profesinį pasirengimą arba profesinę patirtį, kai tai pagrįsta tarnybos interesais;

b) AD pareigų grupės 5 ir 6 lygiuose:

i) diplomu patvirtintą išsilavinimą, atitinkantį užbaigtas ne trumpesnes kaip trejų metų universitetines studijas, arba

ii) lygiavertį profesinį pasirengimą, kai tai pagrįsta tarnybos interesais;

c) AD pareigų grupės 7–16 lygiuose:

i) diplomu patvirtintą išsilavinimą, atitinkantį užbaigtas universitetines studijas, kai įprastinis universitetinių studijų laikotarpis yra ketveri metai ar daugiau,

ii) diplomu patvirtintą išsilavinimą, atitinkantį užbaigtas universitetines studijas, ir ne mažiau kaip vienų metų atitinkamą profesinę patirtį, kai įprastinis universitetinių studijų laikotarpis yra ne mažiau kaip treji metai, arba

iii) lygiavertį profesinį pasirengimą, kai tai pagrįsta tarnybos interesais.

4. Pareigybių rūšių lentelė pateikta VI priede. Remdamasi ta lentele, DSSĮI, pasikonsultavusi su Personalo komitetu, gali apibrėžti pareigas ir įgaliojimus, priskiriamus kiekvienos rūšies pareigybėms.

9 straipsnis

1. DSSĮI, vadovaudamasi tik tarnybos interesais ir neatsižvelgdama į pilietybę, kiekvieną laikinąjį darbuotoją paskiria arba perkelia į jo lygį atitinkančią jo pareigų grupės pareigybę.

Laikinasis darbuotojas gali prašyti būti perkeltas į kitą pareigybę Agentūroje.

2. Laikinojo darbuotojo gali būti paprašyta laikinai užimti aukštesnio nei jo tikrasis lygis pareigybę jo pareigų grupėje. Nuo ketvirto tokio laikino paskyrimo mėnesio pradžios jis gauna diferencijuotą išmoką, lygią atlyginimo pagal jo tikrąjį lygį ir pakopą ir atlyginimo, kuris būtų jam mokamas už tą pakopą, kuri jam būtų nustatyta, jei jis būtų paskirtas į jo užimamų laikinųjų pareigų lygį, skirtumui.

Laikino paskyrimo trukmė turi būti ne ilgesnė kaip vieni metai, išskyrus atvejus, kai paskyrimu tiesiogiai ar netiesiogiai siekiama pakeisti laikinąjį darbuotoją, kuris tarnybos interesais laikinai perkeliamas į kitą pareigybę, pašaukiamas į karo tarnybą arba yra ilgalaikėse laikinojo nedarbingumo atostogose.

10 straipsnis

1. Lygis ir pakopa, suteikiami laikiniesiems darbuotojams juos įdarbinant, nurodomi jų darbo sutartyje.

2. Laikinųjų darbuotojų paskyrimas į pareigybę, kurios lygis yra aukštesnis nei tas, kuris jiems buvo suteiktas juos įdarbinant, fiksuojamas susitarime, pridedamame prie jų darbo sutarties.

2 SKYRIUS

Teisės ir pareigos

11 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas atlieka savo pareigas ir veikia tik siekdamas Agentūros interesų; jis nesiekia gauti jokios vyriausybės, valdžios institucijos, organizacijos ar Agentūrai nepriklausančio asmens nurodymų ir jų nesilaiko. Jam pavestas pareigas jis atlieka objektyviai, nešališkai ir laikydamasis pareigos būti lojaliu Agentūrai.

2. Laikinasis darbuotojas be DSSĮI leidimo iš jokios vyriausybės ar iš jokio kito šaltinio, nesusijusio su Agentūra, nepriima jokio apdovanojimo, pasižymėjimo ženklo, paslaugos, dovanos ar bet kokio kito atlygio, išskyrus už paslaugas, suteiktas prieš jį paskiriant arba jam išėjus specialių atostogų atlikti karo ar kitą nacionalinę tarnybą ir susijusias su tokia tarnyba.

Prieš įdarbindama laikinąjį darbuotoją, DSSĮI patikrina, ar kandidatas turi kokių nors asmeninių interesų, kurie galėtų pakenkti jo nepriklausomumui, arba ar jis yra susijęs su kokiu nors kitu interesų konfliktu. Šiuo tikslu kandidatas, pasinaudodamas specialia forma, informuoja DSSĮI apie bet kokį esamą ar galimą interesų konfliktą. Tokiais atvejais DSSĮI į tai atsižvelgia tinkamai pagrįstoje nuomonėje. Prireikus DSSĮI imasi 12 straipsnio 2 dalyje nurodytų priemonių.

Šis straipsnis *mutatis mutandis* taikomas laikiniesiems darbuotojams, grįžtantiems iš atostogų dėl asmeninių priežasčių.

12 straipsnis

1. Vykdydamas savo pareigas, išskyrus toliau numatytus atvejus, laikinasis darbuotojas nesiima tvarkyti reikalų, kuriais jis yra tiesiogiai ar netiesiogiai asmeniškai suinteresuotas tokiu mastu, kad tai galėtų pakenkti jo nepriklausomumui, ypač kai esama šeimos ir finansinių interesų.

2. Bet kuris laikinasis darbuotojas, kuris vykdydamas savo pareigas susiduria su 1 dalyje nurodytais reikalais, nedelsdamas informuoja DSSĮI. DSSĮI imasi bet kokių tinkamų priemonių ir visų pirma gali atleisti laikinąjį darbuotoją nuo pareigos tvarkyti šį reikalą.

3. Laikinasis darbuotojas įmonėse, kurios yra pavaldžios Agentūrai arba kurios turi reikalų su Agentūra, negali nei turėti, nei įgyti, tiesiogiai ar netiesiogiai, jokio intereso, dėl kurio pobūdžio ar dydžio galėtų būtų pakenkta jo nepriklausomumui vykdant jo pareigas.

13 straipsnis

Laikinasis darbuotojas susilaiko nuo bet kokių veiksmų ar elgesio, kurie galėtų padaryti neigiamą poveikį su jo pareigomis susijusiai reputacijai.

14 straipsnis

1. Laikinieji darbuotojai susilaiko nuo bet kokios formos psichologinio ar seksualinio priekabiavimo.

2. Psichologinį ar seksualinį priekabiavimą patyrusiam laikinajam darbuotojui Agentūros veiksmai neturi turėti jokių žalingų padarinių. Apie psichologinį ar seksualinį priekabiavimą paliudijusiam laikinajam darbuotojui Agentūros veiksmai neturi turėti jokių žalingų padarinių, jeigu laikinasis darbuotojas buvo sąžiningas.

3. Psichologinis priekabiavimas – netinkamas elgesys, kuris trunka tam tikrą laikotarpį, kartojasi ar yra sistemingas ir kurį sudaro fizinis elgesys, šnekamoji ar rašytinė kalba, gestai ar kiti veiksmai, kurie yra tyčiniai ir kurie gali pakenkti bet kurio asmens asmenybei, orumui arba fizinei ar psichinei neliečiamybei.

4. Seksualinis priekabiavimas – su lytiniais santykiais susijęs elgesys, nepageidaujamas asmens, į kurį toks elgesys yra nukreiptas, kai tokio elgesio tikslas yra tą asmenį įžeisti arba sukurti bauginančią, priešišką, agresyvią ar trikdančią aplinką arba kai tokiu elgesiu šitas tikslas pasiekiamas. Seksualinis priekabiavimas laikomas diskriminacija dėl lyties.

15 straipsnis

1. Atsižvelgiant į 17 straipsnį, laikinasis darbuotojas, pageidaujantis užsiimti su jo darbu nesusijusia mokama ar nemokama veikla arba atlikti kokią nors užduotį ne Agentūroje, pirmiausia gauna DSSĮI leidimą. Leidimas nesuteikiamas tik tuo atveju, jeigu atitinkama veikla ar užduotis trukdo laikinajam darbuotojui vykdyti savo pareigas arba yra nesuderinama su Agentūros interesais.

2. Laikinasis darbuotojas praneša DSSĮI apie visus su jo darbu nesusijusios veiklos ar užduoties, kurią jam leista atlikti, pokyčius, įvykusius po to, kai pareigūnas kreipėsi į DSSĮI prašydamas leidimo pagal 1 dalį. Leidimas gali būti atšauktas, jeigu ta veikla ar užduotis nebeatitinka sąlygų, nurodytų 1 dalies paskutiniame sakinyje.

16 straipsnis

Jeigu laikinojo darbuotojo sutuoktinis dirba mokamą darbą, laikinasis darbuotojas praneša apie tai DSSĮI. Jei paaiškėtų, kad šio darbo pobūdis yra nesuderinamas su laikinojo darbuotojo darbo pobūdžiu, ir jeigu laikinasis darbuotojas negali įsipareigoti, kad šis darbas bus nutrauktas per nustatytą laikotarpį, DSSĮI, pasikonsultavusi su Personalo komitetu, nusprendžia, ar laikinasis darbuotojas toliau eis savo pareigas, ar bus perkeltas į kitą pareigybę.

17 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas, ketinantis kandidatuoti į visuomeninį postą, apie tai praneša DSSĮI. DSSĮI, atsižvelgdama į tarnybos interesus, nusprendžia, ar:

a) iš atitinkamo laikinojo darbuotojo turėtų būti pareikalauta paprašyti atostogų dėl asmeninių priežasčių, ar

b) atitinkamam laikinajam darbuotojui turėtų būti suteiktos kasmetinės atostogos, ar

c) atitinkamam laikinajam darbuotojui gali būti leista eiti savo pareigas ne visą darbo laiką, ar

d) atitinkamas laikinasis darbuotojas gali toliau eiti savo pareigas kaip ir anksčiau.

2. Į visuomeninį postą išrinktas arba paskirtas laikinasis darbuotojas apie tai nedelsdamas praneša DSSĮI. DSSĮI, atsižvelgusi į tarnybos interesus, posto svarbą, jį apimančias pareigas, taip pat atlyginimą ir atliekant tas pareigas patiriamų išlaidų kompensavimą, priima vieną iš 1 dalyje nurodytų sprendimų. Jeigu iš laikinojo darbuotojo pareikalaujama išeiti atostogų dėl asmeninių priežasčių arba jam leidžiama eiti pareigas ne visą darbo laiką, tokių atostogų laikotarpis arba darbas ne visą darbo laiką turi atitikti laikinojo darbuotojo tarnybos laikotarpį.

18 straipsnis

Iš tarnybos išėjęs laikinasis darbuotojas, priimdamas pasiūlymą eiti tam tikras pareigas arba sutikdamas naudotis tam tikromis privilegijomis, toliau laikosi pareigos elgtis sąžiningai ir diskretiškai.

Laikinieji darbuotojai, dvejų metų laikotarpiu po išėjimo iš tarnybos ketinantys užsiimti profesine veikla – nesvarbu, ar ji mokama, ar ne – naudodamiesi specialia forma praneša apie tai Agentūrai. Jeigu ta veikla susijusi su darbu, kurį laikinasis darbuotojas dirbo trejus paskutiniuosius tarnybos metus, ir dėl to galėtų būti pažeisti teisėti Agentūros interesai, DSSĮI, atsižvelgdama į tarnybos interesus, gali arba uždrausti jam užsiimti tokia veikla, arba pritarti ir nustatyti bet kokias sąlygas, kurias ji laiko tinkamomis. DSSĮI, pasikonsultavusi su Personalo komitetu, praneša apie savo sprendimą per 30 darbo dienų nuo tada, kai buvo informuota. Jeigu iki to laikotarpio pabaigos tokio pranešimo negaunama, tai laikoma netiesioginiu sutikimu.

Buvusiems vyresniesiems laikiniesiems darbuotojams DSSĮI iš esmės uždraudžia dvylikos mėnesių laikotarpiu po išėjimo iš tarnybos dalyvauti su Agentūros personalu susijusioje lobistinėje arba protegavimo veikloje ginant savo verslo, klientų arba darbdavių interesus, kai sprendžiami klausimai, už kuriuos jie buvo atsakingi trejus paskutiniuosius jų tarnybos metus.

Vadovaudamasi Sprendimo (BUSP) 2015/1835 31 straipsniu, Agentūra kasmet skelbia informaciją apie pirmesnės pastraipos įgyvendinimą, įskaitant įvertintų atvejų sąrašą.

19 straipsnis

1. Negavęs leidimo, laikinasis darbuotojas negali atskleisti jokios informacijos, gautos vykdant savo pareigas, išskyrus atvejus, kai ta informacija jau yra viešai paskelbta arba prieinama visuomenei.

2. Išėjęs iš tarnybos laikinasis darbuotojas toliau turi laikytis šios pareigos.

20 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas turi teisę naudotis saviraiškos laisve, tinkamai laikydamasis lojalumo ir nešališkumo principų.

2. Nedarant poveikio 13 ir 19 straipsniams, laikinasis darbuotojas, ketinantis vienas ar kartu su kitais paskelbti bet kokią medžiagą, susijusią su Agentūros veikla, arba imtis priemonių, kad ji būtų paskelbta, iš anksto praneša apie tai DSSĮI.

Jei DSSĮI sugeba įrodyti, kad ši medžiaga gali šiurkščiai pažeisti teisėtus Agentūros interesus, ji raštu informuoja laikinąjį darbuotoją apie savo sprendimą per 30 darbo dienų nuo informacijos gavimo dienos. Jei per nurodytą laikotarpį apie tokį sprendimą nepranešama, laikoma, kad DSSĮI nepareiškė jokių prieštaravimų.

21 straipsnis

1. Visos teisės į bet kokius rašytinius dokumentus ar kitą darbą, kurį bet kuris laikinasis darbuotojas atliko vykdydamas savo pareigas, yra Agentūros, su kurios veikla tokie rašytiniai dokumentai ar darbas yra susiję, nuosavybė. Agentūra turi teisiškai įtvirtintą teisę įgyti autoriaus teises į tokius darbus.

2. Bet koks išradimas, kurį laikinasis darbuotojas padarė vykdydamas savo pareigas arba užsiimdamas su savo pareigų vykdymu susijusia veikla, yra neginčijama Agentūros nuosavybė. Agentūra gali savo sąskaita visose šalyse prašyti atitinkamų patentų ir juos gauti. Bet koks su Agentūros veikla susijęs išradimas, kurį laikinasis darbuotojas padarė per metus po jo tarnybos laikotarpio pabaigos, laikomas padarytu jam vykdant savo pareigas arba užsiimant su savo pareigų vykdymu susijusia veikla, jeigu neįrodoma kitaip. Jeigu išradimams yra gaunami patentai, nurodomi išradėjo ar išradėjų vardai ir pavardės.

3. Laikinajam darbuotojui, kuris yra patentuoto išradimo autorius, Agentūra tinkamais atvejais gali paskirti premiją; jos dydį nustato ji pati.

22 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas, negavęs DSSĮI leidimo, jokiu pretekstu neatskleidžia teismo procesuose jokios informacijos, kuri jam buvo patikėta jam einant pareigas. Leidimas nesuteikiamas tik tada, kai tai būtina dėl Agentūros interesų ir kai toks leidimo nesuteikimas neturėtų baudžiamųjų padarinių laikinojo darbuotojo atžvilgiu. Išėjęs iš tarnybos laikinasis darbuotojas toliau turi laikytis šios pareigos.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos laikinajam darbuotojui ar buvusiam laikinajam darbuotojui, kuris Europos Sąjungos Teisingumo Teismui arba Agentūros drausmės komisijai duoda parodymus klausimu, susijusiu su Agentūros ir (arba) Europos Sąjungos tarnautoju ar buvusiu tarnautoju.

23 straipsnis

Laikinasis darbuotojas gyvena arba toje vietoje, kurioje dirba, arba ne didesniu atstumu nuo jos, kiek tai yra suderinama su tinkamu jo pareigų vykdymu. Laikinasis darbuotojas praneša DSSĮI savo adresą ir nedelsdamas informuoja ją apie bet kokius adreso pasikeitimus.

24 straipsnis

Bet kurio rango laikinasis darbuotojas padeda ir teikia rekomendacijas savo vadovams; jis yra atsakingas už jam pavestų pareigų vykdymą.

Už bet kurį tarnybos padalinį atsakingas laikinasis darbuotojas savo vadovams atsako už jam suteiktų įgaliojimų ir už jo duotų nurodymų vykdymą. Jo pavaldinių atsakomybė jokiu būdu neatleidžia jo nuo jo paties atsakomybės.

25 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas, gavęs įsakymų, kuriuos jis laiko netinkamais arba galinčiais sukelti didelių sunkumų, apie tai informuoja savo tiesioginį vadovą, o jis, jei tokia informacija pateikiama raštu, atsako raštu. Atsižvelgiant į 2 dalį, jei tiesioginis vadovas patvirtina įsakymus, o laikinasis darbuotojas mano, kad toks patvirtinimas nėra tinkamas reagavimas į jo susirūpinimo priežastis, laikinasis darbuotojas šiuo klausimu raštu kreipiasi į artimiausią aukštesnį pagal hierarchiją organą. Jei pastarasis raštu patvirtina įsakymus, laikinasis darbuotojas turi juos vykdyti, išskyrus atvejus, kai jie yra akivaizdžiai neteisėti arba pažeidžia atitinkamus saugos standartus.

2. Jei tiesioginis vadovas mano, kad įsakymai turi būti įvykdyti nedelsiant, laikinasis darbuotojas turi juos vykdyti, išskyrus atvejus, kai jie yra akivaizdžiai neteisėti arba pažeidžia atitinkamus saugos standartus. Laikinojo darbuotojo prašymu tiesioginis vadovas yra įpareigotas tokius įsakymus duoti raštu.

3. Laikinasis darbuotojas, kuris informuoja savo vadovus apie įsakymus, kuriuos jis laiko netinkamais arba galinčiais sukelti didelių sunkumų, neturi dėl to nukentėti.

26 straipsnis

Iš laikinojo darbuotojo gali būti pareikalauta visiškai arba iš dalies atlyginti bet kokią žalą, kurią Agentūra patyrė dėl jo padaryto sunkaus nusižengimo jam vykdant savo pareigas ar užsiimant su savo pareigų vykdymu susijusia veikla.

DSSĮI, laikydamasi nustatytos tvarkos dėl drausminių priemonių, priima motyvuotą sprendimą.

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją sprendžiant pagal šią nuostatą iškilusius ginčus.

27 straipsnis

1. Bet kuris laikinasis darbuotojas, kuris, vykdydamas savo pareigas arba užsiimdamas su savo pareigų vykdymu susijusia veikla, sužino faktų, kuriais remiantis galima daryti prielaidą, kad galbūt vykdoma neteisėta veikla, įskaitant sukčiavimą ar korupciją, kuri kenkia Agentūros interesams, arba su profesinių pareigų vykdymu susiję veiksmai, kuriais gali būti šiurkščiai nesilaikoma Agentūros laikinųjų darbuotojų įsipareigojimų, jis nedelsdamas apie tai informuoja savo tiesioginį vadovą, Agentūros vyriausiąjį pareigūną arba, jeigu jis mano tai esant tikslinga, Agentūros vadovą.

Pirmoje pastraipoje nurodyta informacija pateikiama raštu.

Ši dalis taip pat taikoma, jeigu panašaus įsipareigojimo šiurkščiai nesilaiko bet kuris kitas Agentūrai pavaldus arba darbą jai atliekantis asmuo.

2. Agentūros veiksmai, kurių ji imasi laikinajam darbuotojui pranešus 1 dalyje nurodytą informaciją, neturi jam turėti jokių žalingų padarinių, jei laikinasis darbuotojas veikė pagrįstai ir sąžiningai.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos dokumentams, aktams, ataskaitoms, raštams ar bet kokios formos informacijai, kuri yra saugoma nagrinėjamų ar baigtų nagrinėti teismo bylų tikslais arba jų nagrinėjimo metu yra surinkta ar atskleista laikinajam darbuotojui.

28 straipsnis

1. Agentūros veiksmai neturi turėti jokių žalingų padarinių laikinajam darbuotojui, toliau atskleidusiam informaciją, kaip apibrėžta 27 straipsnyje, Europos Sąjungos Tarybos pirmininkui arba Europos Parlamento pirmininkui, arba Europos ombudsmenui, jeigu įvykdytos abi šios sąlygos:

a) laikinasis darbuotojas sąžiningai ir pagrįstai mano, kad atskleista informacija ir bet koks joje esantis tvirtinimas yra iš esmės teisingi; ir

b) laikinasis darbuotojas anksčiau atskleidė tą pačią informaciją Agentūrai ir palaukė laikotarpį, per kurį Agentūra galėjo imtis tinkamų veiksmų, kurį ji nustatė atsižvelgdama į atvejo sudėtingumą. Laikinasis darbuotojas tinkamai informuojamas apie tokį laikotarpį per 60 dienų.

2. 1 dalyje nurodytas laikotarpis netaikomas, jeigu laikinasis darbuotojas gali įrodyti, kad atsižvelgiant į visas konkretaus atvejo aplinkybes toks laikotarpis nėra pagrįstas.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos dokumentams, aktams, ataskaitoms, raštams ar bet kokios formos informacijai, kuri yra saugoma nagrinėjamų ar baigtų nagrinėti teismo bylų tikslais arba jų nagrinėjimo metu yra surinkta ar atskleista laikinajam darbuotojui.

4. Remdamasi 29 ir 168 straipsniais, Agentūra nustato tvarką, pagal kurią būtų nagrinėjami laikinųjų darbuotojų pateikti skundai dėl to, kaip su jais buvo elgiamasi jiems įvykdžius 27 arba šiame straipsnyje numatytas pareigas arba dėl to, kad jie tas pareigas vykdė. Agentūra užtikrina, kad tokie skundai būtų nagrinėjami konfidencialiai ir, kai tai būtina atsižvelgiant į aplinkybes, iki 168 straipsnyje nustatytų terminų pabaigos.

DSSĮI nustato vidaus taisykles, *inter alia*, dėl:

— 27 straipsnio 1 dalyje arba šiame straipsnyje nurodytų laikinųjų darbuotojų informavimo apie tai, kaip nagrinėjami klausimai, apie kuriuos jie pranešė,

— tų darbuotojų teisėtų interesų ir jų privatumo apsaugos ir

— šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytų skundų nagrinėjimo tvarkos.

29 straipsnis

Agentūra padeda bet kuriam laikinajam darbuotojui, visų pirma bylose, iškeltose bet kuriam asmeniui, kuris grasina, elgiasi įžeidžiančiai arba žeminančiai, arba daro įžeidžiančius ar žeminančius pareiškimus, arba įvykdė išpuolį prieš asmenį ar turtą, jeigu šie veiksmai nukreipti prieš laikinąjį darbuotoją ar jo šeimos narius dėl jo statuso ar pareigų.

Ji kompensuoja laikinajam darbuotojui tokiais atvejais patirtą žalą, jeigu tas laikinasis darbuotojas pats nepadarė tos žalos tyčia arba dėl didelio neatsargumo ir jeigu jis negalėjo gauti kompensacijos iš žalą padariusio asmens.

30 straipsnis

Agentūra sudaro palankesnes sąlygas laikinųjų darbuotojų tolesniam kvalifikacijos kėlimui ir mokymui, kuris yra suderinamas su tinkamu tarnybos darbu ir atitinka jos interesus.

Į tokį kvalifikacijos kėlimą ir mokymą atsižvelgiama juos paaukštinant darbe.

31 straipsnis

Laikinieji darbuotojai gali naudotis teise jungtis į asociacijas; visų pirma jie gali būti profesinių sąjungų ar personalo asociacijų nariais.

32 straipsnis

Laikinieji darbuotojai gali teikti DSSĮI prašymus šiuose Tarnybos nuostatuose aptariamais klausimais.

Apie visus dėl konkretaus asmens pagal šiuos Tarnybos nuostatus priimtus sprendimus nedelsiant raštu pranešama atitinkamam laikinajam darbuotojui. Bet kokiame sprendime, kuris daro neigiamą poveikį laikinajam darbuotojui, nurodomos tokį sprendimą pagrindžiančios priežastys.

Konkretūs sprendimai dėl laikinojo darbuotojo paskyrimo į tarnybą, nuolatinio darbuotojo statuso suteikimo, paaukštinimo darbe, perkėlimo, administracinio statuso nustatymo ir tarnybos baigimo skelbiami Agentūroje. Skelbimas tinkamą laikotarpį turi būti prieinamas visiems darbuotojams.

33 straipsnis

Laikinojo darbuotojo asmens bylą sudaro:

a) visi dokumentai, susiję su jo administraciniu statusu, ir visos ataskaitos apie jo sugebėjimus, darbo našumą ir elgesį;

b) visos laikinojo darbuotojo pastabos dėl šių dokumentų.

Dokumentai registruojami, numeruojami ir klasifikuojami eilės tvarka; Agentūra negali naudotis arba remtis a punkte nurodytais dokumentais laikinojo darbuotojo nenaudai, išskyrus atvejus, kai jie jam buvo perduoti prieš juos suklasifikuojant.

Bet kokio dokumento perdavimas laikinajam darbuotojui patvirtinamas parašu arba, jei tai nepadaroma, atliekamas registruotu laišku, siunčiamu paskutiniu laikinojo darbuotojo praneštu adresu.

Laikinojo darbuotojo asmens byloje neturi būti jokių nuorodų nei apie jo politinę, su profesinėmis sąjungomis susijusią, filosofinę ar religinę veiklą ir pažiūras, nei apie jo rasinę ar etninę kilmę arba seksualinę orientaciją.

Tačiau ketvirta pastraipa nedraudžiama į bylą įtraukti laikinajam darbuotojui žinomų administracinių aktų ir dokumentų, būtinų šiems Tarnybos nuostatams taikyti.

Kiekvienam laikinajam darbuotojui užvedama tik viena asmens byla.

Laikinasis darbuotojas turi teisę, net išėjęs iš tarnybos, susipažinti su visais jo asmens byloje esančiais dokumentais ir pasidaryti jų kopijas.

Asmens byla yra konfidenciali ir su ja galima susipažinti tik administracijos patalpose arba saugioje elektroninėje laikmenoje. Tačiau ji gali būti perduota Apeliacinei komisijai, jeigu iškeliama su laikinuoju darbuotoju susijusi byla.

34 straipsnis

Laikinieji darbuotojai turi teisę susipažinti su savo medicininėmis bylomis tokia tvarka, kurią turi nustatyti Agentūra.

35 straipsnis

Bet kokį sprendimą, kuriuo reikalaujama atlyginti žalą, kurią Agentūra patyrė dėl sunkaus nusižengimo, kaip numatyta 26 straipsnyje, priima DSSĮI, laikydamasi formalumų, numatytų atleidimo iš darbo dėl sunkaus nusižengimo atvejams.

Sprendimai dėl atskirų laikinųjų darbuotojų skelbiami, kaip numatyta 32 straipsnyje.

36 straipsnis

Privilegijos ir imunitetai, kuriais naudojasi laikinieji darbuotojai, suteikiami tik Agentūros interesais. Laikinieji darbuotojai neatleidžiami nuo jų privačių įsipareigojimų vykdymo ir galiojančių įstatymų bei policijos nustatytų taisyklių laikymosi.

Kai kyla ginčų dėl jo privilegijų ir imunitetų, atitinkamas laikinasis darbuotojas nedelsdamas informuoja apie tai Agentūrą.

Protokole dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų numatytas *laissez-passer* išduodamas tiems laikiniesiems darbuotojams, kuriems jis reikalingas dėl tarnybos interesų.

3 SKYRIUS

Įdarbinimo sąlygos

37 straipsnis

1. Įdarbinant laikinuosius darbuotojus siekiama užtikrinti, kad Agentūroje dirbtų gabiausi, darbingiausi ir sąžiningiausi asmenys, priimti į darbą iš Agentūros veikloje dalyvaujančių valstybių narių piliečių laikantis kuo platesnės geografinės įvairovės principo.

Laikinieji darbuotojai parenkami neatsižvelgiant į rasę, politinius, filosofinius ar religinius įsitikinimus, lytį ar seksualinę orientaciją ir nesiremiant jų šeimine padėtimi ar šeimos padėtimi.

Pareigybės nerezervuojamos nė vienos valstybės narės piliečiams. Tačiau, pastebėjus didelį skirtingas pilietybes turinčių laikinųjų darbuotojų skaičiaus skirtumą, nepagrįstą objektyviais kriterijais, vadovaujantis Sąjungos piliečių lygybės principu Agentūrai leidžiama patvirtinti tinkamas priemones. Tos tinkamos priemonės turi būti pagrįstos ir jas įgyvendinant taikomi tik nuopelnais grindžiami įdarbinimo kriterijai. Prieš DSSĮ patvirtinant tokias tinkamas priemones, Valdančioji taryba priima bendrąsias šios dalies įgyvendinimo nuostatas.

2. Laikinasis darbuotojas gali būti įdarbintas tik su sąlyga, kad jis:

a) yra vienos iš dalyvaujančių valstybių narių pilietis ir turi visas piliečio teises;

b) įvykdė visas su karo tarnyba susijusiais įstatymais nustatytas prievoles;

c) pateikia tinkamas rekomendacijas dėl jo tinkamumo vykdyti pareigas;

d) yra fiziškai tinkamas vykdyti savo pareigas ir

e) pateikia įrodymų, kad labai gerai moka vieną iš dalyvaujančių valstybių narių kalbų ir patenkinamai moka kitą dalyvaujančių valstybių narių kalbą tiek, kiek reikia jo pareigoms vykdyti.

3. DSSĮ prireikus priima konkrečias nuostatas dėl laikinųjų darbuotojų įdarbinimo tvarkos pagal Sprendimą (BUSP) 2015/1835.

38 straipsnis

Prieš įdarbinant laikinąjį darbuotoją, Agentūros įgaliotas medicinos tarnybos pareigūnas atlieka jo sveikatos patikrinimą, kad Agentūra galėtų įsitikinti, jog darbuotojas atitinka 37 straipsnio 2 dalies d punkte nustatytus reikalavimus.

Jeigu atlikus pirmoje pastraipoje numatytą sveikatos patikrinimą pateikiama neigiama gydytojų išvada, kandidatas per 20 dienų tuo tos dienos, kai Agentūra jam pranešė apie šią išvadą, gali prašyti perduoti jo bylą medicinos komitetui, sudarytam iš trijų gydytojų, kuriuos DSSĮI parenka iš Agentūros medicinos tarnybos pareigūnų. Medicinos komitetas išklauso pradinę neigiamą išvadą pateikusį medicinos tarnybos pareigūną. Kandidatas gali medicinos komitetui pateikti savo pasirinkto gydytojo pateiktą išvadą. Jeigu medicinos komitetas patvirtina pirmoje pastraipoje numatyto sveikatos patikrinimo išvadas, kandidatas padengia 50 % mokesčių ir papildomų išlaidų.

39 straipsnis

1. Iš laikinojo darbuotojo gali būti pareikalauta dirbti ne ilgesnį kaip devynių mėnesių bandomąjį laikotarpį.

Jeigu per bandomąjį laikotarpį laikinasis darbuotojas bent vieną mėnesį negali vykdyti savo pareigų dėl ligos, motinystės atostogų pagal 52 straipsnį ar nelaimingo atsitikimo, DSSĮI gali jo bandomąjį laikotarpį atitinkamam laikotarpiui pratęsti. Visas bandomasis laikotarpis jokiomis aplinkybėmis negali būti ilgesnis kaip 15 mėnesių.

2. Ataskaita apie bandomajam laikotarpiui priimtą laikinąjį darbuotoją gali būti parengta bet kuriuo bandomojo laikotarpio metu, jeigu matyti, kad jo darbas akivaizdžiai netinkamas.

Atitinkamas asmuo supažindinamas su ta ataskaita ir turi teisę raštu pateikti savo pastabas per 8 darbo dienas. Laikinojo darbuotojo tiesioginis vadovas nedelsdamas tą ataskaitą ir pastabas perduoda DSSĮI. Remdamasi ta ataskaita, DSSĮI gali nuspręsti atleisti tą laikinąjį darbuotoją nepasibaigus bandomajam laikotarpiui, įspėjusi jį prieš vieną mėnesį, arba išskirtinėmis aplinkybėmis pratęsti bandomąjį laikotarpį ne daugiau kaip šešiems mėnesiams ir galbūt likusiam bandomajam laikotarpiui paskirti tą laikinąjį darbuotoją į kitą skyrių.

3. Likus ne mažiau kaip vienam mėnesiui iki bandomojo laikotarpio pabaigos, parengiama ataskaita apie laikinojo darbuotojo gebėjimą vykdyti su jo pareigybe susijusias pareigas, taip pat apie jo elgesį tarnyboje ir darbo našumą. Atitinkamas asmuo supažindinamas su ta ataskaita ir turi teisę raštu pateikti savo pastabas per 8 darbo dienas.

Jeigu ataskaitoje rekomenduojama atleisti laikinąjį darbuotoją arba išskirtinėmis aplinkybėmis pratęsti bandomąjį laikotarpį, laikinojo darbuotojo tiesioginis vadovas nedelsdamas perduoda ataskaitą ir pastabas DSSĮI.

Laikinasis darbuotojas, kurio darbas pasirodė nepakankamo lygio, kad jį būtų galima palikti eiti tas pareigas, atleidžiamas.

Galutinis sprendimas priimamas remiantis šioje dalyje nurodyta ataskaita ir DSSĮI turima informacija apie laikinojo darbuotojo elgesį pagal II antraštinės dalies 2 skyrių.

40 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas įdarbinamas jam suteikiant pirmą jo lygio pakopą.

DSSĮI, siekdama atsižvelgti į jų profesinę patirtį, gali pridėti ne daugiau kaip 24 mėnesius papildomo darbo stažo. Šiam straipsniui taikyti priimamos bendrosios įgyvendinimo nuostatos.

2. Laikinasis darbuotojas, kuris dvejus metus dirbo vienoje savo lygio pakopoje, automatiškai perkeliamas į aukštesnę to lygio pakopą, išskyrus atvejus, kai pagal 41 straipsnyje nurodytą metinę ataskaitą jo darbo rezultatai buvo įvertinti nepatenkinamai. Laikinasis darbuotojas perkeliamas į aukštesnę savo lygio pakopą ne vėliau kaip po ketverių metų.

Jeigu laikinasis darbuotojas paskiriamas skyriaus vadovu, direktoriumi arba generaliniu direktoriumi ir jeigu jis patenkinamai vykdė savo naujas pareigas pirmuosius devynis mėnesius, jis perkeliamas į aukštesnę savo lygio pakopą atgaline data nuo paskyrimo įsigaliojimo dienos. Dėl tokio paaukštinimo jo bazinis mėnesinis darbo užmokestis didinamas pirmosios ir antrosios pakopos kiekviename lygyje santykį atitinkančiu procentiniu dydžiu.

3. Jeigu laikinasis darbuotojas paskiriamas į aukštesnio lygio pareigybę, kaip numatyta 10 straipsnio 2 dalyje, jam suteikiama pirmoji to lygio pakopa. Tačiau AD 9–AD 13 lygių laikiniesiems darbuotojams, atliekantiems skyrių vadovų pareigas ir paskirtiems į aukštesnį lygį, suteikiama antroji naujojo lygio pakopa. Tokia pati tvarka taikoma bet kuriam laikinajam darbuotojui, kuris, jį paaukštinus darbe, paskiriamas direktoriumi arba į dar aukštesnes pareigas.

41 straipsnis

Kiekvieno laikinojo darbuotojo sugebėjimai, darbo našumas ir elgesys tarnyboje aprašomi metinėje ataskaitoje. Toje ataskaitoje nurodoma, ar laikinojo darbuotojo darbo rezultatai buvo patenkinami, ar ne. DSSĮI nustato nuostatas, kuriomis suteikiama teisė pateikti apeliacinį skundą laikantis ataskaitų rengimo tvarkos; ta teise turi būti pasinaudota prieš pateikiant skundą, kaip nurodyta 168 straipsnio 2 dalyje.

Atitinkamas laikinasis darbuotojas supažindinamas su ataskaita. Jis turi teisę pateikti dėl jos pastabų, kurios jam atrodo svarbios.

4 SKYRIUS

Darbo sąlygos

A Skirsnis

Vaiko priežiūros atostogos arba atostogos dėl šeiminių priežasčių

42 straipsnis

Laikinasis darbuotojas turi teisę į kiekvieno vaiko priežiūros atostogas be bazinio darbo užmokesčio, kurių trukmė – iki šešių mėnesių; jų turi būti išeita per pirmuosius dvylika metų po vaiko gimimo arba įvaikinimo. Vienišų tėvų, pripažintų pagal DSSĮI patvirtintas bendrąsias įgyvendinimo nuostatas, ir išlaikomų vaikų, turinčių medicinos tarnybos pareigūno pripažintą negalią arba sergančių tokio pareigūno pripažinta sunkia liga, tėvų atostogų trukmė gali būti padvigubinta. Minimali atostogų, kurių išeinama vienu metu, trukmė yra ne mažesnė negu vienas mėnuo.

Vaiko priežiūros atostogų metu laikinajam darbuotojui toliau taikoma socialinės apsaugos sistema: išsaugomos jo įgyjamos teisės į pensiją, išmoka vaikui išlaikyti ir mokymosi išmoka. Laikinasis darbuotojas išsaugo savo pareigybę ir toliau turi teisę į perkėlimą į aukštesnę pakopą ar paaukštinimą į aukštesnį lygį. Atostogos gali būti paprastos arba dalinės, kai dirbama puse etato. Išėjus dalinių vaiko priežiūros atostogų, kai dirbama puse etato, pirmoje pastraipoje numatytas didžiausias laikotarpis padvigubinamas. Vaiko priežiūros atostogų metu laikinieji darbuotojai turi teisę gauti 919,02 EUR per mėnesį dydžio išmoką arba 50 % tos sumos, jeigu atostogos yra dalinės, dirbant puse etato, tačiau jie negali dirbti jokio kito mokamo darbo. Visą įmoką į socialinės apsaugos sistemą, numatytą 68 ir 69 straipsniuose, sumoka Agentūra ir ji apskaičiuojama atsižvelgiant į laikinojo darbuotojo bazinį darbo užmokestį.

Tačiau dalinių atostogų, kai dirbama puse etato, atveju ši nuostata taikoma tik viso bazinio darbo užmokesčio ir proporcingai sumažinto bazinio darbo užmokesčio skirtumui. Laikinojo darbuotojo įmoka už faktiškai gaunamą bazinio darbo užmokesčio dalį apskaičiuojama taikant tuos pačius procentinius koeficientus, kaip ir jam dirbant visą darbo laiką.

Pirmoje pastraipoje nurodytiems vienišiems tėvams ir išlaikomų vaikų, turinčių medicinos tarnybos pareigūno pripažintą negalią arba sergančių tokio pareigūno pripažinta sunkia liga, tėvams, taip pat per pirmuosius tris vaiko priežiūros atostogų mėnesius, kai tokių atostogų per motinystės atostogas išeina tėvas ar iš karto po motinystės atostogų bet kuris iš tėvų, arba per įvaikinimo atostogas ar iš karto po jų, skiriama išmoka sudaro 1 225,36 EUR per mėnesį arba 50 % tos sumos, jei laikinasis darbuotojas išeina dalinių atostogų, kai dirbama puse etato.

Vaiko priežiūros atostogos gali būti pratęstos dar šešiems mėnesiams mokant ne didesnę kaip 50 % antroje pastraipoje nurodytos sumos dydžio išmoką. Pirmoje pastraipoje nurodytiems vienišiems tėvams vaiko priežiūros atostogos gali būti pratęstos dar dvylikai mėnesių mokant ne didesnę kaip 50 % ketvirtoje pastraipoje nurodytos sumos dydžio išmoką.

Šiame straipsnyje nurodytos sumos tikslinamos pagal atlyginimo dydį.

43 straipsnis

Laikinojo darbuotojo sutuoktinio, tiesiosios aukštutinės linijos giminaičio, tiesiosios žemutinės linijos giminaičio, brolio ar sesers medicinine pažyma patvirtintos sunkios ligos ar negalios atveju laikinasis darbuotojas turi teisę į atostogas dėl šeiminių priežasčių be bazinio darbo užmokesčio. Bendra tokių atostogų trukmė negali viršyti devynių mėnesių per visą laikinojo darbuotojo tarnybos laikotarpį.

Taikoma 42 straipsnio antra pastraipa.

B Skirsnis

Darbo valandos

44 straipsnis

1. Faktiškai dirbantys laikinieji darbuotojai visada yra Agentūros dispozicijoje.

2. Įprastinė darbo savaitė yra 40–42 valandos; darbo dienos valandas turi nustatyti DSSĮI. Laikantis tų pačių ribų, DSSĮI, pasikonsultavusi su Personalo komitetu, gali nustatyti valandas, kuriomis turi dirbti tam tikras konkrečias pareigas einančių laikinųjų darbuotojų grupės.

3. Be to, dėl tarnybinės būtinybės arba saugos taisyklių gali būti reikalaujama, kad laikinasis darbuotojas po įprastų darbo valandų liktų budėti savo darbo vietoje arba namuose. DSSĮI, pasikonsultavusi su Personalo komitetu, nustato išsamias šios dalies taikymo taisykles.

4. DSSĮI gali nustatyti lankstų darbo grafiką. Dirbant pagal tą grafiką, AD/AST 9 ar aukštesnio lygio laikiniesiems darbuotojams nesuteikiamas leidimas nedirbti visą darbo dieną. Ta tvarka netaikoma laikiniesiems darbuotojams, kuriems taikomos 40 straipsnio 2 dalies nuostatos. Tie laikinieji darbuotojai savo darbo laiką tvarko remdamiesi susitarimu su savo vadovais.

45 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas gali prašyti leidimo dirbti ne visą darbo laiką. DSSĮI gali suteikti tokį leidimą, jei tai suderinama su tarnybos interesais.

2. Laikinasis darbuotojas turi tiesę gauti leidimą šiais atvejais:

a) išlaikomo vaiko iki 9 metų amžiaus priežiūrai,

b) išlaikomo 9–12 metų amžiaus vaiko priežiūrai, jeigu darbo laikas sutrumpinamas ne daugiau kaip 20 % įprasto darbo laiko,

c) išlaikomo vaiko priežiūrai, kol jam sukaks 14 metų, jeigu laikinasis darbuotojas yra vieniša motina arba tėvas,

d) itin didelių sunkumų atvejais – išlaikomo vaiko priežiūrai, kol jam sukaks 14 metų, jeigu darbo laikas sutrumpinamas ne daugiau kaip 5 % įprasto darbo laiko. Tokiu atveju I priedo 3 straipsnio pirmos dvi pastraipos netaikomos. Jeigu abu tėvai dirba Sąjungos tarnyboje, teisė į sutrumpintą darbo laiką suteikiama tik vienam iš tėvų,

e) sunkiai sergančio ar neįgalaus sutuoktinio, tiesiosios aukštutinės linijos giminaičio, tiesiosios žemutinės linijos giminaičio, brolio ar sesers priežiūrai,

f) norint dalyvauti tolesniuose mokymuose, arba

g) per paskutinius trejus metus iki laikinajam darbuotojui sulaukiant pensinio amžiaus, tačiau ne anksčiau nei sulaukus 58 metų amžiaus.

Jeigu darbo ne visą darbo laiką prašoma norint dalyvauti tolesniuose mokymuose arba per paskutinius trejus metus iki laikinajam darbuotojui sulaukiant pensinio amžiaus, bet ne anksčiau kaip sulaukus 58 metų amžiaus, DSSĮI gali neduoti leidimo arba atidėti jo įsigaliojimo datą tik išskirtinėmis aplinkybėmis ir dėl svarbių su tarnyba susijusių priežasčių.

Jeigu tokia teise gauti leidimą pasinaudojama tam, kad būtų galima prižiūrėti sunkiai sergantį arba neįgalų sutuoktinį, tiesiosios aukštutinės linijos giminaitį, tiesiosios žemutinės linijos giminaitį, brolį ar seserį, arba tam, kad būtų galima dalyvauti tolesniuose mokymuose, bendra visų tokių laikotarpių trukmė negali viršyti penkerių metų per visą laikinojo darbuotojo tarnybos laikotarpį.

3. DSSĮI į laikinojo darbuotojo prašymą atsako per 60 dienų.

4. Taisyklės, reglamentuojančios darbą ne visą darbo laiką ir leidimų suteikimo tvarką, nustatytos I priede.

46 straipsnis

Laikinasis darbuotojas gali paprašyti leidimo dirbti puse etato dalinantis pareigas pareigybėje, kuri, kaip nustatė DSSĮI, yra tinkama tuo tikslu. Leidimo dirbti puse etato dalinantis pareigas trukmė neribojama. Tačiau DSSĮI, vadovaudamasi tarnybos interesais, gali šį leidimą atšaukti, įspėjusi laikinąjį darbuotoją prieš šešis mėnesius. Analogiškai DSSĮI gali atšaukti leidimą gavusi atitinkamo laikinojo darbuotojo prašymą, įspėdama jį ne mažiau kaip prieš šešis mėnesius. Šiuo atveju laikinasis darbuotojas gali būti perkeltas į kitą pareigybę.

Taikomas 54 straipsnis ir I priedo 3 straipsnis, išskyrus jo antros pastraipos trečią sakinį.

DSSĮI gali nustatyti išsamias šio straipsnio taikymo taisykles.

47 straipsnis

Negali būti reikalaujama, kad laikinasis darbuotojas dirbtų viršvalandžius, išskyrus skubos atvejus arba esant išskirtiniam darbo krūviui; naktinis darbas ir visas darbas sekmadieniais arba valstybinių švenčių dienomis gali būti leidžiamas tik DSSĮI nustatyta tvarka. Bendras viršvalandžių, kuriuos laikinojo darbuotojo gali būti paprašyta dirbti, skaičius negali viršyti 150 valandų per bet kurį šešių mėnesių laikotarpį.

Už viršvalandžius, kuriuos dirbo AD pareigų grupės ir AST 5–11 pareigų grupės laikinieji darbuotojai, nesuteikiama teisė gauti kompensaciją ar atlyginimą.

Kaip numatyta III priede, AST 1–AST 4 lygių laikinieji darbuotojai už išdirbtus viršvalandžius turi teisę gauti arba kompensuojamąsias atostogas, arba atlyginimą, jeigu dėl tarnybos poreikių jie negali gauti kompensuojamųjų atostogų per mėnesį, einantį po to mėnesio, kurį buvo dirbami viršvalandžiai.

48 straipsnis

Laikinasis darbuotojas, kuris, dirbdamas Agentūros dėl tarnybinės būtinybės ar saugos taisyklių reikalaujamą atlikti ir reguliaria bei nuolatine pareiga laikomą pamaininį darbą, reguliariai turi dirbti naktimis, šeštadieniais, sekmadieniais arba valstybinių švenčių dienomis, turi teisę gauti specialias išmokas.

DSSĮI nustato laikinųjų darbuotojų, turinčių teisę gauti tokias išmokas, kategorijas ir išmokų dydžius bei jų skyrimo sąlygas.

Laikinojo darbuotojo įprastinės pamaininio darbo valandos neturi viršyti bendro metinio įprastų darbo valandų skaičiaus.

49 straipsnis

Laikinasis darbuotojas turi teisę gauti specialias išmokas, kai dėl tarnybinės būtinybės ar saugos taisyklių priimtu DSSĮI sprendimu jis privalo likti budėti savo darbo vietoje arba namuose po įprastinių darbo valandų.

DSSĮI nustato laikinųjų darbuotojų, turinčių teisę gauti tokias išmokas, kategorijas, išmokų skyrimo sąlygas ir jų dydžius.

50 straipsnis

Tam tikriems laikiniesiems darbuotojams gali būti skiriamos specialios išmokos kompensuojant už ypač sunkias darbo sąlygas.

Agentūra nustato gavėjų kategorijas ir tokių specialių išmokų dydžius bei skyrimo sąlygas.

C Skirsnis

Atostogos

51 straipsnis

Pagal tokias pačias taisykles, kokios yra nustatytos bendru Sąjungos institucijų sutarimu, laikinieji darbuotojai turi teisę gauti kasmetines atostogas; jos turi būti ne trumpesnės kaip 24 darbo dienos ir ne ilgesnės kaip 30 darbo dienų per kalendorinius metus.

Be šių kasmetinių atostogų, laikinajam darbuotojui, tik pateikus prašymą, gali būti suteiktos specialios atostogos. Tokias atostogas reglamentuojančios taisyklės nustatytos II priede.

52 straipsnis

Be 51 straipsnyje numatytų atostogų, nėščios moterys, pateikusios medicinos pažymą, turi teisę gauti dvidešimt savaičių atostogų. Atostogos prasideda ne anksčiau kaip likus šešioms savaitėms iki numatytos gimdymo datos, nurodytos pažymoje, ir baigiasi ne anksčiau kaip praėjus 14 savaičių po gimdymo dienos. Jeigu gimsta daugiau nei vienas vaikas arba jeigu gimdymas yra priešlaikinis, arba jeigu gimsta neįgalus vaikas, atostogų trukmė yra 24 savaitės. Taikant šią nuostatą priešlaikinis gimdymas yra gimdymas nepasibaigus 34-ai nėštumo savaitei.

53 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas, kuris pateikia įrodymų, kad dėl ligos arba nelaimingo atsitikimo jis negali atlikti savo pareigų, turi teisę gauti laikinojo nedarbingumo atostogas.

Atitinkamas laikinasis darbuotojas kuo greičiau praneša Agentūrai apie savo negalėjimą vykdyti pareigas ir tuo pačiu metu nurodo savo dabartinį adresą. Jeigu jis neatvyksta į darbą ilgiau kaip tris dienas, jis turi pateikti medicinos pažymą. Ši pažyma turi būti išsiųsta ne vėliau kaip penktą jo neatvykimo į darbą dieną, datą nustatant pagal pašto spaudą. To nepadarius, išskyrus atvejus, kai pažyma neišsiunčiama dėl priežasčių, kurioms laikinasis darbuotojas neturi įtakos, jo neatvykimas į darbą laikomas nesankcionuotu.

Laikinojo darbuotojo bet kuriuo metu gali būti paprašyta pasitikrinti sveikatą; tokį sveikatos patikrinimą organizuoja Agentūra. Jei patikrinimo negalima atlikti dėl priežasčių, už kurias atsakingas laikinasis darbuotojas, jo neatvykimas į darbą laikomas nesankcionuotu nuo tos dienos, kurią turi įvykti patikrinimas.

Jeigu patikrinimo metu nustatoma, kad laikinasis darbuotojas gali vykdyti savo pareigas, jo neatvykimas į darbą, atsižvelgiant į penktą pastraipą, laikomas nepateisinamu nuo patikrinimo dienos.

Jeigu, laikinojo darbuotojo nuomone, DSSĮI organizuoto sveikatos patikrinimo išvados yra nepateisinamos dėl medicininių priežasčių, jis arba jo vardu veikiantis gydytojas gali per dvi dienas pateikti Agentūrai prašymą, kad šiuo klausimu būtų kreiptasi į nepriklausomą gydytoją ir paprašyta jo nuomonės.

Agentūra nedelsdama persiunčia prašymą kitam gydytojui, dėl kurio susitarė laikinojo darbuotojo gydytojas ir Agentūros medicinos tarnybos pareigūnas. Jeigu per penkias dienas nuo prašymo gavimo dienos taip susitarti nepavyksta, Agentūra pasirenka asmenį iš nepriklausomų gydytojų sąrašo, kuris šiuo tikslu turi būti kasmet sudaromas bendru DSSĮI ir Personalo komiteto sutarimu. Laikinasis darbuotojas gali per dvi darbo dienas pateikti prieštaravimą dėl Agentūros pasirinkimo; tokiu atveju Agentūra iš sąrašo pasirenka kitą asmenį ir šis pasirinkimas yra galutinis.

Nepriklausomo gydytojo nuomonė, pateikta pasikonsultavus su laikinojo darbuotojo gydytoju ir Agentūros medicinos tarnybos pareigūnu, yra privaloma. Jeigu nepriklausomo gydytojo nuomonėje patvirtinama Agentūros organizuoto patikrinimo metu padaryta išvada, neatvykimas į darbą laikomas nepateisinamu nuo to patikrinimo dienos. Jeigu nepriklausomo gydytojo nuomonėje nepatvirtinama to patikrinimo metu padaryta išvada, neatvykimas į darbą visais atžvilgiais laikomas pateisinamu.

2. Jeigu per 12 mėnesių laikotarpį laikinasis darbuotojas dėl ligos kelis kartus neatvyksta į darbą ne ilgesniems kaip trijų dienų laikotarpiams, o bendras jo nedirbtų dienų skaičius viršija 12 dienų, jis turi pateikti medicinos pažymą visais atvejais, kai vėl neatvyksta į darbą dėl ligos. Jo neatvykimas į darbą laikomas nepateisinamu nuo tryliktos neatvykimo į darbą dėl ligos dienos, nepagrįstos medicinos pažyma.

3. Nedarant poveikio drausminės procedūros taisyklių taikymui, tam tikrais atvejais visos neatvykimo į darbą dienos, laikomos nepateisinamomis pagal 1 ir 2 dalis, atskaitomos iš atitinkamo laikinojo darbuotojo kasmetinių atostogų. Jeigu laikinasis darbuotojas neturi nepanaudotų atostogų, už atitinkamą laikotarpį jam nemokamas atlyginimas.

4. DSSĮI gali kreiptis į Invalidumo nustatymo komitetą dėl bet kurio laikinojo darbuotojo, kurio bendra laikinojo nedarbingumo atostogų trukmė per bet kurį trejų metų laikotarpį viršija 12 mėnesių.

5. Agentūros medicinos tarnybos pareigūnui atlikus patikrinimą, laikinojo darbuotojo gali būti pareikalauta išeiti atostogų, jeigu tai yra būtina dėl jo sveikatos būklės arba jeigu jo šeimos narys serga užkrečiama liga.

Kilus ginčui, taikoma 1 dalies penktoje – septintoje pastraipose nustatyta tvarka.

6. Kiekvienais metais atliekamas laikinųjų darbuotojų sveikatos patikrinimas; jį atlieka arba Agentūros medicinos tarnybos pareigūnas, arba darbuotojo pasirinktas praktikuojantis gydytojas.

Pastaruoju atveju mokestį praktikuojančiam gydytojui sumoka Agentūra, neviršijant didžiausios sumos, kurią ne ilgesniam kaip trejų metų laikotarpiui nustato DSSĮI.

54 straipsnis

Laikinojo darbuotojo, kuriam leista dirbti ne visą darbo laiką, kasmetinės atostogos tol, kol jam leidžiama taip dirbti, sutrumpinamos proporcingai.

55 straipsnis

Išskyrus ligos arba nelaimingo atsitikimo atvejus, laikinasis darbuotojas negali neatvykti į darbą neturėdamas išankstinio savo tiesioginio vadovo leidimo. Nedarant poveikio jokioms drausminėms priemonėms, kurios galbūt yra taikomos, visos tinkamai nustatytos nesankcionuoto neatvykimo į darbą dienos atskaitomos iš atitinkamo laikinojo darbuotojo kasmetinių atostogų. Jeigu jis yra išnaudojęs savo kasmetines atostogas, jis netenka atlyginimo už lygiavertį laikotarpį.

Jeigu laikinasis darbuotojas pageidauja laikinojo nedarbingumo atostogas praleisti kitoje vietoje, nei toje, kurioje jis yra įdarbintas, jis turi gauti išankstinį DSSĮI leidimą.

Specialios atostogos, vaiko priežiūros atostogos ir atostogos dėl šeiminių priežasčių negali tęstis ilgiau už darbo sutarties galiojimo terminą.

Tačiau 53 straipsnyje numatytos mokamos laikinojo nedarbingumo atostogos negali būti ilgesnės kaip trys mėnesiai arba ilgesnės už laikinojo darbuotojo dirbtą laiką, kai jis ilgesnis nei trys mėnesiai. Atostogos neturi būti ilgesnės už darbo sutarties galiojimo terminą.

Tiems terminams pasibaigus, laikinajam darbuotojui, kurio darbo sutartis nenutraukiama, nepaisant to, kad jis nebegali toliau eiti savo pareigų, suteikiamos nemokamos atostogos.

Tačiau, jeigu laikinasis darbuotojas suserga profesine liga arba patiria nelaimingą atsitikimą vykdydamas savo pareigas, jis visą nedarbingumo laikotarpį toliau gauna visą atlyginimą, kol pagal 77 straipsnį jam bus paskirta invalidumo pašalpa.

D Skirsnis

Valstybinės šventės

56 straipsnis

Agentūra parengia valstybinių švenčių sąrašą.

57 straipsnis

Išskirtinėmis aplinkybėmis laikinojo darbuotojo prašymu dėl įtikinamų asmeninių priežasčių jam gali būti suteiktos nemokamos atostogos. Nemokamų atostogų dėl asmeninių priežasčių laikotarpiu toliau taikomas 15 straipsnis.

Leidimas pagal 15 straipsnį laikinajam darbuotojui nesuteikiamas, jeigu jis siekia užsiimti profesine veikla – nesvarbu, ar ji mokama, ar ne, – kuri apima su Agentūra susijusią lobistinę veiklą ar protegavimą ir dėl kurios galėtų būti pažeisti teisėti Agentūros interesai ar galėtų atsirasti tokio pažeidimo galimybė.

DSSĮI nustato tokių atostogų trukmę; ji negali viršyti ketvirtadalio laikinojo darbuotojo jau išdirbto laiko arba:

— trijų mėnesių, jei laikinojo darbuotojo darbo stažas yra trumpesnis kaip ketveri metai;

— dvylikos mėnesių visais kitais atvejais.

40 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos tikslais nėra atsižvelgiama į atostogų, suteiktų pagal trečią pastraipą, laikotarpius.

Laikinajam darbuotojui būnant išėjus nemokamų atostogų, jo narystė 68 straipsnyje numatytoje socialinės apsaugos sistemoje sustabdoma.

Tačiau praėjus ne daugiau kaip vienam mėnesiui nuo to mėnesio, kurį prasideda nemokamos atostogos, laikinasis darbuotojas, kuris nedirba mokamo darbo, gali pateikti prašymą būti toliau draudžiamas nuo 68 straipsnyje nurodytos rizikos, jeigu sumoka pusę tame straipsnyje nurodytų įmokų už savo atostogų trukmę; įmoka apskaičiuojama pagal jo paskutinį bazinį darbo užmokestį.

Be to, laikinasis darbuotojas, kuris įrodo, kad negali įgyti teisių į pensiją pagal kitą pensijų sistemą, gali prašyti, kad jam visu nemokamų atostogų laikotarpiu būtų toliau skaičiuojamas pensinis stažas, su sąlyga, kad jis moka įmoką, tris kartus didesnę už 90 straipsnyje nustatytą koeficientą; įmokos apskaičiuojamos pagal jo lygio ir pakopos bazinį darbo užmokestį.

Moterys, kurių motinystės atostogos prasideda iki su jomis pasirašytos sutarties galiojimo pabaigos, turi teisę gauti motinystės atostogas ir motinystės išmokas.

58 straipsnis

Laikinajam darbuotojui, pašauktam atlikti karo tarnybą, alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą arba pašauktam į rezervo rengimą, arba grąžintam į tarnybą ginkluotosiose pajėgose, skiriamos atostogos nacionalinei tarnybai atlikti; tokios atostogos jokiomis aplinkybėmis negali būti ilgesnės už sutarties galiojimo trukmę.

Laikinajam darbuotojui, pašauktam atlikti karo tarnybą arba alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą, atlyginimas nebemokamas, tačiau jis išlaiko teisę pagal šiuos Tarnybos nuostatus būti perkeltas į aukštesnę pakopą. Jis taip pat išlaiko teisę gauti išeitinę išmoką, jeigu, užbaigęs karo tarnybą arba alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą, jis sumoka pensijų įmokas atgaline data.

Laikinajam darbuotojui, pašauktam į rezervo rengimą arba grąžintam į tarnybą ginkluotosiose pajėgose, rengimo ar grąžinimo į tarnybą laikotarpiu toliau mokamas jo atlyginimas, iš kurio atskaitoma suma, lygi jo tarnybiniam atlyginimui.

5 SKYRIUS

Atlyginimas ir išlaidos

59 straipsnis

Laikinojo darbuotojo atlyginimas apima bazinį darbo užmokestį, išmokas šeimai ir kitas išmokas.

60 straipsnis

1. Laikinųjų darbuotojų atlyginimas išreiškiamas eurais. Korekciniai koeficientai, atskaitymai, metinė peržiūra ir koregavimai nustatomi pagal taisykles, nustatytas Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų, nustatytų Tarybos reglamentu (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68 ([1]) (toliau – ES tarnybos nuostatai), 63, 64, 65, 65a ir 66a straipsniuose. ES tarnybos nuostatuose nustatyti atskaitymai mokami į Agentūros biudžetą, išskyrus įmokas į sveikatos draudimo, draudimo nuo nelaimingų atsitikimų ir nedarbo draudimo sistemas.

2. Baziniai darbo užmokesčiai nustatomi pagal taisykles, nustatytas ES tarnybos nuostatų 66 straipsnyje.

3. Išmokas šeimai sudaro:

a) namų ūkio išmoka;

b) išmoka vaikui išlaikyti;

c) mokymosi išmoka.

4. Laikinieji darbuotojai, gaunantys šiame straipsnyje nurodytas išmokas šeimai, deklaruoja panašaus pobūdžio išmokas, gaunamas iš kitų šaltinių; pastarosios išmokos atskaitomos iš tų išmokų, kurios mokamos pagal IV priedo 1, 2 ir 3 straipsnius.

5. Išmoka vaikui išlaikyti specialiu motyvuotu DSSĮI sprendimu gali būti padvigubinta remiantis medicinos dokumentais, įrodančiais, kad atitinkamas vaikas turi protinę ar fizinę negalią, dėl kurių laikinasis darbuotojas patiria daug išlaidų.

6. Jeigu pagal IV priedo 1, 2 ir 3 straipsnius tokios išmokos šeimai mokamos ne laikinajam darbuotojui, o kitam asmeniui, šios išmokos mokamos šalies, kurioje tas asmuo gyvena, valiuta, apskaičiuojant, jei taikytina, pagal ES tarnybos nuostatų 63 straipsnio antroje pastraipoje nurodytus valiutų kursus. Išmokoms taikomas konkrečiai šaliai nustatytas korekcinis koeficientas, jeigu ta šalis yra Sąjungos teritorijoje, arba korekcinis koeficientas, lygus 100, jeigu gyvenamoji šalis yra už Sąjungos teritorijos ribų.

Jei tokiam asmeniui mokamos išmokos šeimai, taikomos 4 ir 5 dalys.

7. Ekspatriacijos išmoką sudaro 16 % bazinio bendros darbo užmokesčio, namų ūkio išmokos ir išmokos vaikui išlaikyti, į kurias laikinasis darbuotojas turi teisę, sumos. Ekspatriacijos išmoka yra ne mažesnė kaip 509,43 EUR per mėnesį.

8. Laikinojo darbuotojo mirties atveju jį pergyvenęs sutuoktinis arba išlaikomi vaikai gauna visą mirusiojo atlyginimą iki trečio mėnesio, einančio po to mėnesio, kurį darbuotojas mirė, pabaigos.

Mirus asmeniui, turinčiam teisę gauti invalidumo pašalpą, pirmiau nurodytos nuostatos taikomos ir mirusiojo pašalpai.

61 straipsnis

Išmokų šeimai ir ekspatriacijos išmokos mokėjimas nustatomas pagal IV priedo 1, 2, 3 ir 4 straipsnius.

([1]) 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68, nustatantis Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas bei Komisijos pareigūnams laikinai taikomas specialias priemones (OL L 56, 1968 3 4, p. 1).

62 straipsnis

Atsižvelgiant į 63–66 straipsnius, laikinasis darbuotojas turi teisę pagal IV priedo 5–16 straipsnius į išlaidų, kurias jis patyrė pradėjęs eiti savo pareigas, perkeliant jį į kitas pareigas arba baigus tarnybą, kompensaciją, taip pat į išlaidų, kurias jis patyrė vykdydamas savo pareigas arba užsiimdamas su savo pareigų vykdymu susijusia veikla, kompensaciją.

63 straipsnis

Laikinasis darbuotojas, įdarbintas ne trumpesniam kaip 12 mėnesių laikotarpiui, kaip numatyta IV priedo 9 straipsnyje, turi teisę gauti persikraustymo išlaidų kompensaciją.

64 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas, įdarbintas ne trumpesniam kaip vienų metų laikotarpiui, gauna įsikūrimo išmoką, kaip numatyta IV priedo 5 straipsnyje, kurios dydis atitinkamai numatytam tarnybos laikotarpiui yra:

ne trumpesniam kaip vieni metai, bet trumpesniam kaip dveji metai:	trečdalis	IV priedo 5 straipsnyje nustatyto tarifo
ne trumpesniam kaip dveji metai, bet trumpesniam kaip treji metai:	du trečdaliai	
trejiems metams ar daugiau:	trys trečdaliai	

2. IV priedo 6 straipsnyje numatyta persikėlimo išmoka skiriama ketverius metus ištarnavusiems laikiniesiems darbuotojams. Laikinasis darbuotojas, kuris yra ištarnavęs daugiau kaip vienus, tačiau mažiau kaip ketverius metus, gauna jo tarnybos trukmei, neįskaitant nepilnų metų, proporcingo dydžio persikėlimo išmoką.

3. Tačiau 1 dalyje numatyta įsikūrimo išmoka ir 2 dalyje numatyta persikėlimo išmoka turi būti ne mažesnės kaip:

a) 1 123,91 EUR laikinajam darbuotojui, turinčiam teisę gauti namų ūkio išmoką; ir

b) 668,27 EUR laikinajam darbuotojui, neturinčiam teisės gauti namų ūkio išmoką.

Tais atvejais, kai sutuoktiniai, kurie abu yra Agentūros laikinieji darbuotojai, turi teisę gauti įsikūrimo išmoką arba persikėlimo išmoką, ji mokama tik tam asmeniui, kurio bazinis darbo užmokestis yra didesnis.

Tais atvejais, kai Agentūros laikinojo darbuotojo vyras ar žmona yra Sąjungos pareigūnas arba kitas tarnautojas, turintis teisę gauti įsikūrimo arba persikėlimo išmoką ir gaunantis didesnį bazinį darbo užmokestį, tokia išmoka laikinajam darbuotojui nemokama.

65 straipsnis

Dienpinigiai yra nustatyti IV priedo 10 straipsnyje. Tačiau laikinasis darbuotojas, įdarbintas trumpesniam nei 12 mėnesių fiksuotos trukmės laikotarpiui ir pateikęs įrodymų, kad jis nebegali toliau gyventi savo gyvenamojoje vietoje, jo sutarties galiojimo metu arba ne ilgiau kaip vienus metus turi teisę gauti dienpinigius.

66 straipsnis

IV priedo 8 straipsnis dėl kelionės iš darbo vietos į kilmės vietą išlaidų kasmetinio apmokėjimo taikomas tik ne mažiau kaip devynis mėnesius ištarnavusiems laikiniesiems darbuotojams.

67 straipsnis

Mokėtinos sumos mokamos taip, kaip nustatyta IV priedo 17 ir 18 straipsniuose.

6 SKYRIUS

Socialinio draudimo išmokos

A Skirsnis

Sveikatos draudimas ir draudimas nuo nelaimingų atsitikimų, socialinio draudimo išmokos

68 straipsnis

Laikinasis darbuotojas darbo laikotarpiu, laikinojo nedarbingumo atostogų metu ir 17 bei 57 straipsniuose nurodytų nemokamų atostogų laikotarpiais, laikantis tuose straipsniuose nustatytų sąlygų, arba kai jis gauna invalidumo pašalpą, jo sutuoktinis, jeigu toks sutuoktinis neturi teisės gauti tokio paties pobūdžio ir dydžio išmokų pagal kitas teisines nuostatas arba taisykles, jo vaikai ir kiti išlaikytiniai, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnyje, ir maitintojo netekimo pensijos gavėjai yra apdraudžiami sveikatos draudimu taikant tas pačias taisykles, kokios yra nustatytos bendru Sąjungos institucijų susitarimu pagal ES tarnybos nuostatų 72 straipsnį.

69 straipsnis

Laikinasis darbuotojas darbo laikotarpiu, laikinojo nedarbingumo atostogų ir 17 bei 57 straipsniuose nurodytų nemokamų atostogų laikotarpiais, laikantis tuose straipsniuose nustatytų sąlygų, nuo tarnybos pradžios yra apdraudžiamas nuo profesinės ligos arba nelaimingo atsitikimo rizikos taikant tas pačias taisykles, kokios yra nustatytos bendru Sąjungos institucijų susitarimu pagal ES tarnybos nuostatų 73 straipsnį. Jis moka draudimo nuo su profesine veikla nesusijusios rizikos įmokas, sudarančias ne daugiau kaip 0,1 % jo bazinio darbo užmokesčio.

70 straipsnis

1. Visos laikinųjų darbuotojų ir Agentūros įmokos į sveikatos draudimo ir draudimo nuo nelaimingų atsitikimų sistemą mokamos į ES tarnybos nuostatuose nustatytą sveikatos draudimo ir draudimo nuo nelaimingų atsitikimų sistemą.

2. Tačiau, jeigu 37 straipsnyje numatyto sveikatos patikrinimo metu nustatoma, kad laikinasis darbuotojas serga arba yra neįgalus, DSSĮI gali nuspręsti, kad dėl tokios ligos ar negalios atsirandančios išlaidos neturi būti įtrauktos į 68 straipsnyje numatytas kompensuotinas išlaidas.

Jeigu laikinasis darbuotojas įrodo, kad negali apsidrausti pagal jokią kitą įstatymais ar kitais teisės aktais numatytą sveikatos draudimo sistemą, jis gali ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo jo sutarties galiojimo pabaigos pateikti prašymą pratęsti sveikatos draudimą, kaip numatyta 68 ir 69 straipsniuose, ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui nuo jo sutarties galiojimo pabaigos.

68 straipsnio 2 dalyje numatytos įmokos apskaičiuojamos pagal jo paskutinį bazinį darbo užmokestį, pusę jų moka jis pats.

3. Pasikonsultavusi su Agentūros įgaliotu medicinos tarnybos pareigūnu, DSSĮI gali nuspręsti netaikyti vieno mėnesio termino prašymui paduoti ir 2 dalyje numatyto šešių mėnesių termino, jeigu atitinkamas asmuo serga sunkia ar užsitęsusia liga, kuria jis susirgo jo darbo laikotarpiu ir apie kurią jis iki 2 dalyje numatyto šešių mėnesių termino pabaigos pranešė Agentūrai, su sąlyga, kad bus atliktas Agentūros organizuotas atitinkamo asmens sveikatos patikrinimas.

71 straipsnis

1. Buvęs laikinasis darbuotojas, kuris pasibaigus jo tarnybai Agentūroje tampa bedarbiu:

— kuris iš Agentūros negauna invalidumo pašalpos,

— kurio tarnyba baigiasi ne dėl tarnybos nutraukimo savo noru ar dėl sutarties nutraukimo dėl drausminių priežasčių,

— kurio tarnyba truko ne mažiau kaip šešis mėnesius,

— ir kuris gyvena vienoje iš valstybių narių,

turi teisę gauti mėnesinę bedarbio pašalpą šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

Jeigu jis turi teisę gauti bedarbio pašalpas pagal nacionalinę sistemą, jis privalo pranešti apie tai Agentūrai. Tokiais atvejais tų pašalpų suma atskaitoma iš pašalpos, mokamos pagal 3 dalį.

2. Tam, kad galėtų gauti bedarbio pašalpą, buvęs laikinasis darbuotojas turi:

a) būti valstybės narės, kurioje jis nuolat gyvena, įdarbinimo įstaigose savo paties prašymu įregistruotas kaip ieškantis darbo;

b) vykdyti prievoles, tos valstybės narės teisės aktais nustatytas asmenims, pagal tuos teisės aktus gaunantiems bedarbio pašalpas;

c) kiekvieną mėnesį Agentūrai siųsti kompetentingos nacionalinės įdarbinimo įstaigos išduotą pažymą, kurioje nurodoma, ar jis įvykdė a ir b punktuose nurodytas prievoles ir sąlygas.

Agentūra gali skirti ar toliau mokėti pašalpą net ir tada, kai b punkte nurodytos nacionalinės prievolės nėra įvykdytos, ligos, nelaimingo atsitikimo, motinystės, negalios atvejais arba kitais jiems prilygintais atvejais, arba kai tų prievolių srityje kompetentinga nacionalinė valdžios institucija leido jų nevykdyti.

DSSĮI nustato tokias nuostatas, kurios, jos nuomone, yra būtinos šiam straipsniui taikyti.

3. Bedarbio pašalpa nustatoma pagal bazinį darbo užmokestį, kurį buvęs laikinasis darbuotojas gavo baigiantis jo tarnybai. Pašalpos dydis yra:

a) 60 % bazinio darbo užmokesčio pradiniu 12 mėnesių laikotarpiu,

b) 45 % bazinio darbo užmokesčio laikotarpiu nuo 13-o iki 24-o mėnesio.

Išskyrus pradinį šešių mėnesių laikotarpį, kuriuo taikoma šioje pastraipoje nurodyta apatinė riba, tačiau netaikoma viršutinė riba, taip apskaičiuotos sumos negali būti nei mažesnės kaip 1 347,89 EUR, nei didesnės kaip 2 695,79 EUR. Tos ribos koreguojamos taikant tas pačias taisykles, kokios yra nustatytos ES tarnybos nuostatų 66 straipsnyje, vadovaujantis tų nuostatų 65 straipsniu.

4. Laikotarpis, kuriuo buvusiam laikinajam darbuotojui mokama bedarbio pašalpa, negali būti ilgesnis kaip 24 mėnesiai nuo tarnybos pabaigos datos ir turi jokiu būdu neviršyti trečdalio faktinio tarnybos stažo atitikmens. Tačiau jeigu per tą laikotarpį buvęs laikinasis darbuotojas nustoja tenkinti 1 ir 2 dalyse nustatytas sąlygas, bedarbio pašalpos mokėjimas sustabdomas. Mokėjimas atnaujinamas, jeigu prieš pasibaigiant tam laikotarpiui buvęs laikinasis darbuotojas vėl padeda tenkinti nurodytas sąlygas ir neturi teisės į valstybės skiriamą bedarbio pašalpą.

5. Buvęs laikinasis darbuotojas, turintis teisę gauti bedarbio pašalpą, turi teisę gauti išmokas šeimai vadovaujantis tomis pačiomis taisyklėmis, kaip numatytosios ES tarnybos nuostatų 67 straipsnyje. Namų ūkio išmoka apskaičiuojama pagal bedarbio pašalpą IV priedo 1 straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

Atitinkamas asmuo privalo pranešti apie tos pačios rūšies išmokas, jam ar jo sutuoktiniui mokamas iš kitų šaltinių; tokios išmokos atskaitomos iš pagal šį straipsnį mokėtinų išmokų.

Buvęs laikinasis darbuotojas, turintis teisę gauti bedarbio pašalpą, turi teisę, kaip numatyta 68 straipsnyje, būti apdraustas sveikatos draudimu, nemokėdamas jokių įmokų.

6. Bedarbio pašalpa ir išmokos šeimai mokamos iš Specialiojo užimtumo fondo eurais. Netaikomas joks korekcinis koeficientas.

7. Laikinieji darbuotojai moka trečdalį nedarbo draudimo sistemos įmokų. Ta įmoka yra lygi 0,81 % atitinkamo asmens bazinio darbo užmokesčio, atskaičius 1 225,36 EUR dydžio standartinę sumą ir nepritaikius ES tarnybos nuostatų 64 straipsnyje numatytų korekcinių koeficientų.

Įmoka kiekvieną mėnesį atskaitoma iš atitinkamo asmens darbo užmokesčio ir kartu su likusiais dviem trečdaliais, kuriuos turi padengti Agentūra, mokama į Specialųjį užimtumo fondą, sukurtą pagal Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų, nustatytų Reglamentu (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68 (toliau – ES KTĮS), 28a straipsnį.

8. Buvusiam laikinajam darbuotojui, kuris yra bedarbis, bedarbio pašalpa mokama pagal tas pačias taisykles, kokios yra numatytos Tarybos reglamente (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 260/68 ([1]).

9. Už užimtumą ir nedarbą atsakingos nacionalinės tarnybos, veikdamos pagal savo nacionalinės teisės aktus, ir Agentūra veiksmingai tarpusavyje bendradarbiauja siekdamos užtikrinti, kad šis straipsnis būtų tinkamai taikomas.

10. Išsamiai šio straipsnio taikymo tvarkai taikomos tos pačios taisyklės, kokios yra nustatytos Sąjungos institucijų abipusiu susitarimu, nedarant poveikio 2 dalies trečios pastraipos nuostatoms.

72 straipsnis

1. Jei laikinajam darbuotojui gimsta vaikas, faktiškai vaiku besirūpinančiam asmeniui išmokama 198,31 EUR išmoka.

Tokia pat išmoka išmokama laikinajam darbuotojui, įvaikinusiam vaiką, kuris yra jaunesnis kaip penkerių metų ir yra išlaikomas, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnio 2 dalyje.

([1]) 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 260/68, nustatantis apmokestinimo Europos Bendrijų naudai sąlygas ir tvarką (OL L 56, 1968 3 4, p. 8).

2. Išmoka taip pat išmokama, jei nėštumas nutraukiamas praėjus ne mažiau kaip septyniems mėnesiams.

3. Išmokos gimus vaikui gavėjas praneša apie to paties pobūdžio išmokas, gautas už tą patį vaiką iš kitų šaltinių; tokių išmokų sumos atskaitomos iš 1 dalyje nurodytos išmokos. Jeigu abu tėvai yra Agentūros laikinieji darbuotojai, išmoka mokama tik vieną kartą.

73 straipsnis

Laikinojo darbuotojo, laikinojo darbuotojo sutuoktinio arba išlaikomo vaiko, arba bet kurio kito išlaikomo asmens, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnyje, kuris gyveno kaip laikinojo darbuotojo šeimos narys, mirties atveju Agentūra kompensuoja mirusiojo palaikų pervežimo iš laikinojo darbuotojo darbo vietovės į jo kilmės vietą išlaidas.

Tačiau komandiruotėje esančio laikinojo darbuotojo mirties atveju Agentūra kompensuoja mirusiojo palaikų pervežimo iš mirties vietos į laikinojo darbuotojo kilmės vietą išlaidas.

74 straipsnis

Laikinųjų darbuotojų sutarčių galiojimo laikotarpiu arba jam pasibaigus jiems gali būti dovanojamos dovanos, suteikiamos paskolos ar avansas, jeigu laikinasis darbuotojas negali dirbti dėl sunkios užsitęsusios ligos arba negalios, arba dėl nelaimingo atsitikimo, patirto jo darbo laikotarpiu, ir įrodo, kad nuo tokios ligos ar nelaimingo atsitikimo jis nėra apdraustas pagal kitą socialinės apsaugos sistemą.

B Skirsnis

Draudimas nuo invalidumo ir gyvybės draudimas

75 straipsnis

Laikinieji darbuotojai pagal toliau pateiktas nuostatas tarnybos laikotarpiu yra draudžiami gyvybės draudimu ir draudimu nuo invalidumo.

Šiame skirsnyje numatyti mokėjimai ir išmokos sustabdomi, jeigu pagal šiuos Tarnybos nuostatus sustabdomas laikinojo darbuotojo už jo darbą gaunamo atlyginimo mokėjimas.

76 straipsnis

Jeigu laikinojo darbuotojo sveikatos patikrinimo, atlikto prieš jį įdarbinant, metu nustatoma, kad jis serga ar yra neįgalus, DSSĮI gali nuspręsti skirti jam garantuotas išmokas dėl negalios ar mirties, priklausančias už riziką, susijusią su tokia liga ar negalia, tik po penkerių metų laikotarpio nuo jo tarnybos Agentūroje pradžios.

Laikinasis darbuotojas gali apskųsti tą sprendimą Invalidumo nustatymo komitetui, kurį įsteigia Agentūra. Pagal Agentūros ir Europos Sąjungos Tarybos susitarimą Agentūra gali pasinaudoti Tarybos invalidumo nustatymo komitetu.

77 straipsnis

1. Laikinasis darbuotojas, kuris turi visišką negalią ir dėl to yra priverstas sustabdyti tarnybą Agentūroje, turi teisę negalios laikotarpiu gauti invalidumo pašalpą, kurios suma nustatoma taip, kaip nurodyta toliau.

Jeigu laikinajam darbuotojui, kuris gauna invalidumo pašalpą, sukanka 66 metai, taikomos bendrosios išeitinės išmokos taisyklės. Išeitinės išmokos dydis apskaičiuojamas pagal darbo užmokestį, nustatytą lygiui ir pakopai, kuriuos laikinasis darbuotojas turėjo tuo metu, kai tapo neįgaliu.

2. Invalidumo pašalpa yra lygi 70 % laikinojo darbuotojo paskutinio bazinio darbo užmokesčio. Tačiau ji negali būti mažesnė už minimalų gyvenimo lygį, t.y. 1 lygio pirmos pakopos Sąjungos laikinojo darbuotojo bazinį darbo užmokestį. Invalidumo pašalpa kaupiama į pensijų sistemą mokant įmokas, apskaičiuojamas pagal tos pašalpos dydį.

3. Jeigu laikinojo darbuotojo negalia atsirado dėl nelaimingo atsitikimo, įvykusio jam vykdant pareigas ar susijusio su jo pareigų vykdymu, dėl profesinės ligos, dėl veiksmo visuomenės labui arba rizikuojant gyvybe ir sveikata gelbstint kitą žmogų, skiriama ne mažesnė negu 120 % minimalaus gyvenimo lygio invalidumo pašalpa. Tokiais atvejais pensijų įmokos mokamos iš Agentūros biudžeto.

4. Jeigu negalia atsirado laikinajam darbuotojui tyčia to siekiant, DSSĮI gali nuspręsti, kad jis turėtų gauti tik 86 straipsnyje numatytą išmoką.

5. Teisę gauti invalidumo pašalpą turintys asmenys taip pat turi teisę gauti pagal 60 straipsnio 3 dalį nustatytas išmokas šeimai. Kaip numatyta IV priede, namų ūkio išmoka apskaičiuojama remiantis gavėjo pašalpa.

78 straipsnis

1. Invalidumą nustato 76 straipsnyje nurodytas Invalidumo nustatymo komitetas.

2. Agentūra gali pareikalauti, kad būtų atliekami reguliarūs invalidumo pašalpos gavėjo sveikatos patikrinimai, siekiant nustatyti, ar jis vis dar atitinka tos pašalpos mokėjimo sąlygas. Jeigu Invalidumo nustatymo komitetas nustato, kad šios sąlygos nebetenkinamos, laikinasis darbuotojas atnaujina tarnybą Agentūroje, jei jo sutartis nėra nustojusi galioti.

Tačiau, jei paaiškėja, kad atitinkamo asmens Agentūros tarnyboje įdarbinti neįmanoma, darbo sutartis gali būti nutraukta išmokėjus sumą, atitinkančią atlyginimą, kuris būtų buvęs išmokėtas per įspėjimo laikotarpį, ir, kai taikoma, 96 straipsnyje numatytą kompensaciją už darbo sutarties nutraukimą. Taip pat taikomas 86 straipsnis.

79 straipsnis

Per mirusį laikinąjį darbuotoją teisių įgiję asmenys, kaip nustatyta pagal tas pačias taisykles, kokios yra išdėstytos V priedo 3 skyriuje, turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, numatytą 80–83 straipsniuose.

Mirus invalidumo pašalpą gavusiam buvusiam laikinajam darbuotojui, per mirusį laikinąjį darbuotoją teisių įgiję asmenys, kaip apibrėžta V priedo 3 skyriuje, turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, numatytą tame priede.

Jei laikinojo darbuotojo arba invalidumo pašalpą gavusio buvusio laikinojo darbuotojo buvimo vieta nežinoma ilgiau nei vienus metus, jo sutuoktiniui ir jo išlaikytiniais pripažintiems asmenims pagal tas pačias taisykles, kurios išdėstytos ES tarnybos nuostatų VIII priedo 5 ir 6 skyriuose, nustatomos laikinosios pensijos.

80 straipsnis

Teisė gauti pensiją įsigalioja pirmą kito mėnesio po to, kurį ištiko mirtis, dieną arba, kai taikoma, pirmą kito mėnesio po laikotarpio, kuriuo mirusįjį pergyvenęs sutuoktinis, našlaičiai ar išlaikytiniai pagal 60 straipsnio 8 dalį gavo jo tarnybines pajamas, dieną.

81 straipsnis

Laikinąjį darbuotoją pergyvenęs sutuoktinis turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją pagal V priedo 3 skyrių. Pensija turi būti ne mažesnė negu 35 % laikinojo darbuotojo gauto paskutinio bazinio mėnesinio darbo užmokesčio ir ne mažesnė už 1 lygio pirmos pakopos Sąjungos laikinojo darbuotojo bazinį darbo užmokestį.

Maitintojo netekimo pensiją gaunantis asmuo turi teisę IV priede nustatytomis sąlygomis gauti 60 straipsnio 3 dalyje nurodytas išmokas šeimai. Tačiau išmoka vaikui išlaikyti yra du kartus didesnė už 60 straipsnio 3 dalies b punkte numatytą išmoką.

82 straipsnis

Jeigu miršta laikinasis darbuotojas arba teisę gauti invalidumo pašalpą turintis asmuo, neturintis sutuoktinio, turinčio teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, mirusiojo išlaikomi vaikai, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnyje, nuo jo mirties turi teisę gauti našlaičio pensiją pagal V priedo 7 straipsnį.

Ta pati teisė gauti pensiją taikoma vaikams, kurie atitinka pirmiau minėtas sąlygas, maitintojo netekimo pensiją gaunančio sutuoktinio mirties ar naujos santuokos sudarymo atveju.

Jeigu laikinasis darbuotojas arba teisę gauti invalidumo pašalpą turintis asmuo miršta, bet šio straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytos sąlygos nėra įvykdytos, išlaikomi vaikai, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnyje, turi teisę gauti našlaičio pensiją pagal V priedo 10 straipsnį; tačiau ta pensija yra lygi pusei pensijos, apskaičiuojamos pagal tą straipsnį.

Asmenims, laikomiems išlaikomais vaikais, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnio 4 dalyje, našlaičio pensija negali būti didesnė nei suma, lygi dvigubai išmokai vaikui išlaikyti.

Našlaičio pensija nemokama mirus vienam iš biologinių tėvų, kurį pakeitė įtėvis.

Našlaičiai turi teisę gauti mokymosi išmoką pagal IV priedo 3 straipsnį.

83 straipsnis

Santuokos nutraukimo atveju arba tada, kai lieka daugiau negu vienos kategorijos maitintojo netekusių asmenų, turinčių teisę reikalauti maitintojo netekimo pensijos, ta pensija paskirstoma V priede numatytu būdu.

84 straipsnis

1. Nepaisant jokių kitų nuostatų, visų pirma dėl minimalių sumų, mokėtinų asmenims, turintiems teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, bendra mokėtinos maitintojo netekimo pensijos ir išmokų šeimai suma, atskaičius mokesčius bei kitus našlei ir kitiems teisę turintiems asmenims privalomus atskaitymus, negali būti didesnė už:

a) mirus laikinajam darbuotojui, kuris faktiškai dirbo, buvo atostogose dėl asmeninių priežasčių, atostogose karo tarnybai atlikti, vaiko priežiūros atostogose ar atostogose dėl šeiminių priežasčių – atlyginimą, kurį laikinasis darbuotojas būtų gavęs tame pačiame lygyje ir pakopoje, jei būtų toliau dirbęs, pridėjus visas išmokas šeimai, kurias jis tokiu atveju būtų gavęs, atskaičius mokesčius bei kitus privalomus atskaitymus;

b) už laikotarpį nuo tos dienos, kurią a punkte nurodytam laikinajam darbuotojui būtų sukakę 66 metai – išeitinę išmoką, kurią jis būtų turėjęs teisę gauti būdamas gyvas, apskaičiuotą remiantis tuo pačiu lygiu ir pakopa, kuriuos jis turėjo iki mirties, pridėjus visas išmokas šeimai, kurias jis būtų gavęs, atskaičius mokesčius bei kitus privalomus atskaitymus;

c) teisę gauti invalidumo pašalpą turinčio buvusio laikinojo darbuotojo mirties atveju – pensiją, kurią jis būtų turėjęs teisę gauti būdamas gyvas, pridėjus išmokas ir atskaičius atskaitymus, nurodytus b punkte.

2. Taikant 1 dalį neatsižvelgiama į korekcinius koeficientus, kurie galėtų turėti įtakos įvairioms nurodytoms sumoms.

3. Didžiausia pagal 1 dalies a–c punktus nustatyta suma teisę gauti maitintojo netekimo pensiją turintiems asmenims paskirstoma proporcingai pagal jų atitinkamas teises, šiuo tikslu neatsižvelgiant į 1 dalį.

Taip paskirstytoms sumoms taikomos 85 straipsnio 1 dalies antra ir trečia pastraipos.

85 straipsnis

1. Šiuose Tarnybos nuostatuose numatytos pensijos apskaičiuojamos pagal pirmąją mėnesio, kurį įgyjama teisė gauti pensiją, dieną galiojančias darbo užmokesčio skales.

Pensijoms netaikomas joks korekcinis koeficientas.

Eurais išreikštos pensijos mokamos viena iš V priedo 29 straipsnyje nurodytų valiutų.

2. Jeigu pagal 60 straipsnį atlyginimai yra koreguojami, koreguojamos ir pensijos.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos *mutatis mutandis* taikomos invalidumo pašalpos gavėjams.

C Skirsnis

Išeitinė išmoka

86 straipsnis

Išeidamas iš tarnybos laikinasis darbuotojas turi teisę gauti išeitinę išmoką arba pervestiną savo teisių į ištarnauto laiko pensiją aktuarinį ekvivalentą pagal V priedo 1 straipsnį.

87 straipsnis

Jeigu laikinasis darbuotojas pasinaudojo 91 straipsnyje numatyta galimybe, jo išeitinė išmoka sumažinama proporcingai laikotarpiui, per kurį sumos buvo išskaičiuotos.

Šio straipsnio pirma pastraipa netaikoma laikinajam darbuotojui, kuris per tris mėnesius nuo šių Tarnybos nuostatų taikymo jam pradžios dienos paprašo, kad jam būtų leista grąžinti tokias sumas kartu su sudėtinėmis palūkanomis, kurių norma – 3,5 % per metus; jos gali būti tikslinamos 88 straipsnyje nustatyta tvarka.

88 straipsnis

1. Apskaičiuojant sudėtines palūkanas taikoma norma yra 2 ir 3 dalyse nurodyta efektyvioji norma ir prireikus yra koreguojama kas penkerius metus atliekant aktuarinius įvertinimus.

2. Palūkanų normos, į kurias reikia atsižvelgti atliekant aktuarinius apskaičiavimus, grindžiamos stebėtomis valstybių narių ilgalaikių valstybės skolų vidutinėmis metinėmis palūkanų normomis, paskelbtomis Europos Komisijos. Apskaičiuojant atitinkamą palūkanų normą be infliacijos, reikalingą aktuariniams apskaičiavimams, taikomas tinkamas vartotojų kainų indeksas.

3. Efektyvioji metinė norma, į kurią reikia atsižvelgti atliekant aktuarinius apskaičiavimus, yra realiųjų vidutinių palūkanų normų, nustatytų per 12 metų prieš einamuosius metus, vidurkis.

D Skirsnis

Draudimo nuo invalidumo ir gyvybės draudimo sistemos bei pensijų sistemos finansavimas

89 straipsnis

1. Pagal B ir C skirsniuose numatytą socialinės apsaugos sistemą mokamos išmokos padengiamos iš Agentūros biudžeto. Agentūros veikloje dalyvaujančios valstybės narės bendrai garantuoja tokių išmokų mokėjimą pagal tokių išlaidų finansavimui nustatytą skalę.

2. Visais atvejais iš darbo užmokesčio ir invalidumo pašalpų atskaitomos įmokos į B skirsnyje numatytą socialinės apsaugos sistemą.

3. B ir C skirsniuose numatyta socialinės apsaugos sistema finansuojama pagal 90 straipsnį ir V priedo 21 ir 22 straipsnius.

4. Visos laikinųjų darbuotojų ir Agentūros įmokos į B ir C skirsniuose numatytą socialinės apsaugos sistemą mokamos tik į Agentūros biudžetą.

90 straipsnis

Laikinieji darbuotojai moka įmokas, kurios sudaro trečdalį pensijų sistemos finansavimo išlaidų. Įmoka sudaro 10,3 % laikinojo darbuotojo bazinio darbo užmokesčio neatsižvelgiant į 60 straipsnyje numatytus korekcinius koeficientus. Ji kas mėnesį atskaitoma iš laikinojo darbuotojo darbo užmokesčio. Įmokos koreguojamos taikant tas pačias taisykles, kurios nustatytos ES tarnybos nuostatų XII priede.

91 straipsnis

Pagal sąlygas, kurias turi nustatyti Agentūra, laikinasis darbuotojas gali paprašyti Agentūros mokėti visas įmokas, kurias jis privalo mokėti siekdamas įgyti ar išlaikyti teises į pensiją savo kilmės šalyje. Agentūra taip pat gali nuspręsti mokėti visas įmokas, kurias laikinasis darbuotojas privalo mokėti siekdamas įgyti ar išlaikyti teises į pensiją savo kilmės šalyje, net šiam laikinajam darbuotojui nepateikus prašymo. Tokiu atveju Agentūra privalo tinkamai pagrįsti savo sprendimą.

Tokie mokėjimai neturi būti daugiau kaip du kartus didesni už 90 straipsnyje numatytą normą ir turi būti padengiami iš Agentūros biudžeto.

E Skirsnis

Laikinųjų darbuotojų reikalavimų nagrinėjimas

92 straipsnis

Invalidumo sistema ar maitintojo netekimo pensijų sistema yra išdėstytos V priedo 19–23 straipsniuose.

F Skirsnis

Išmokų mokėjimas

93 straipsnis

1. Išmokos mokamos pagal šių Tarnybos nuostatų 84 ir 85 straipsnius bei V priedo 28 straipsnį.

2. Visi išmokų mokėjimo dieną mokėtini laikinojo darbuotojo įsiskolinimai Agentūrai pagal šią draudimo sistemą atskaitomi iš jam skirtų išmokų arba iš išmokų, mokėtinų per jį teisių įgijusiems asmenims. Atskaitoma suma gali būti paskirstyta per kelis mėnesius.

G Skirsnis

Subrogacija agentūros naudai

94 straipsnis

1. Jei dėl asmens, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, mirties, netyčinio sužalojimo ar ligos kalta trečioji šalis, įsipareigojimų, kurių pagal šiuos Tarnybos nuostatus Agentūra privalo laikytis dėl šią mirtį, sužalojimą ar ligą sukėlusio įvykio, atžvilgiu ji perima nukentėjusiojo arba per jį teisių įgijusių asmenų reikalavimo teises, įskaitant teisę pareikšti ieškinį, trečiosios šalies atžvilgiu.

2. 1 dalyje numatyta subrogacija, *inter alia*, apima:

— tolesnį atlyginimo mokėjimą pagal 53 straipsnį laikinajam darbuotojui per laikotarpį, kurį jis laikinai negali dirbti,

— išmokas, kurios pagal 60 straipsnio 8 dalį išmokamos mirus laikinajam darbuotojui ar asmeniui, turėjusiam teisę gauti invalidumo pašalpą,

— su sveikatos draudimu ir draudimu nuo nelaimingų atsitikimų susijusias išmokas, mokamas pagal 68 ir 69 straipsnius bei jų įgyvendinimo taisykles,

— 73 straipsnyje nurodytas palaikų pervežimo išlaidas,

— papildomas išmokas šeimai, mokamas pagal 60 straipsnio 5 dalį bei IV priedo 2 straipsnio 3 ir 5 dalis už sergantį sunkia liga, ligotą ar neįgalų išlaikomą vaiką,

— invalidumo pašalpas, mokamas įvykus nelaimingam atsitikimui ar ligai, kurie sukėlė nuolatinę negalią, dėl kurios laikinasis darbuotojas negali vykdyti savo pareigų,

— maitintojo netekimo pensijas, mokamas mirus laikinajam darbuotojui arba buvusiam laikinajam darbuotojui, arba mirus teisę į pensiją turėjusiam laikinojo darbuotojo ar buvusio laikinojo darbuotojo sutuoktiniui, kai sutuoktinis nėra laikinasis darbuotojas,

— našlaičio pensiją, mokamą, neatsižvelgiant į amžių, laikinojo darbuotojo ar buvusio laikinojo darbuotojo vaikui, jei tas vaikas dėl sunkios ligos, ligotumo ar negalios po jį išlaikiusio asmens mirties negali užsidirbti pragyvenimui.

3. Tačiau Agentūra neperima teisių į kompensaciją už visiškai asmeninio pobūdžio žalą, pavyzdžiui, neturtinę žalą, atlyginimą už skausmą ir kančias, ar kompensaciją už fizinį kūno sužalojimą ir diskomfortą, viršijančią pagal 69 straipsnį skiriamas pašalpas.

4. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos negali kliudyti Agentūrai pareikšti tiesioginį ieškinį.

7 SKYRIUS

Permokų grąžinimas

95 straipsnis

Permokėtos sumos grąžinamos, jei gavėjas žinojo, kad nebuvo tinkamos priežasties ją gauti, arba jei permokos faktas buvo toks akivaizdus, kad jis negalėjo apie tai nežinoti.

Prašymas dėl permokos grąžinimo turi būti pateiktas ne vėliau kaip per penkerius metus nuo tos dienos, kurią ta suma buvo išmokėta. Jeigu DSSĮI gali nustatyti, kad siekdamas gauti atitinkamą sumą gavėjas sąmoningai suklaidino administraciją, prašymas dėl permokos grąžinimo nepraranda galios net ir tam laikotarpiui pasibaigus.

8 SKYRIUS

Darbo sutarties nutraukimas

96 straipsnis

Išskyrus tarnybos nutraukimą dėl mirties, laikinojo darbuotojo tarnyba baigiasi:

a) mėnesio, kurį laikinajam darbuotojui sukanka 66 metai amžiaus, pabaigoje;

b) jeigu sutartis sudaryta nustatytos trukmės laikotarpiui:

   i) sutartyje nurodytą dieną;

ii) pasibaigus sutartyje apibrėžtam įspėjimo laikotarpiui, kuriuo laikinajam darbuotojui ar Agentūrai suteikiama galimybė darbo sutartį nutraukti anksčiau. Įspėjimo laikotarpis turi būti ne trumpesnis kaip vienas mėnuo, skaičiuojant vieną mėnesį už kiekvienus tarnybos metus, ir ne ilgesnis kaip trys mėnesiai.

Ilgiausias įspėjimo laikotarpis laikiniesiems darbuotojams, kurių sutartys buvo pratęstos, yra šeši mėnesiai. Tačiau įspėjimo laikotarpis negali būti pradėtas skaičiuoti nėštumo metu, jei jis patvirtinamas medicinos pažyma, motinystės atostogų arba laikinojo nedarbingumo atostogų metu, jei tokios laikinojo nedarbingumo atostogos tęsiasi ne ilgiau kaip tris mėnesius. Be to, laikantis minėtų apribojimų šio termino skaičiavimas sustabdomas medicinos pažyma patvirtinto nėštumo, motinystės atostogų ar laikinojo nedarbingumo atostogų metu. Jeigu darbo sutartį nutraukia Agentūra, laikinasis darbuotojas turi teisę gauti kompensaciją, lygią trečdaliui jo bazinio darbo užmokesčio, mokamo už laikotarpį nuo tos dienos, kurią jis baigia eiti pareigas, iki tos dienos, kurią nustoja galioti jo sutartis;

iii) jeigu laikinasis darbuotojas nebetenkina 37 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytų sąlygų, atsižvelgus į galimybę pagal tą nuostatą leisti taikyti išimtį. Jeigu išimties taikyti neleidžiama, taikomas šio straipsnio b punkto ii papunktyje nurodytas įspėjimo laikotarpis.

97 straipsnis

Agentūra gali nutraukti darbo santykius be įspėjimo:

a) bandomojo laikotarpio metu arba jam pasibaigus pagal 39 straipsnį;

b) jei, pasibaigus 53 straipsnyje numatytam mokamų laikinojo nedarbingumo atostogų laikotarpiui, laikinasis darbuotojas nebegali toliau vykdyti savo pareigų. Tokiu atveju laikinasis darbuotojas gauna išmoką, lygią dviejų dienų baziniam darbo užmokesčiui ir išmokoms šeimai už kiekvieną išdirbtą mėnesį.

98 straipsnis

1. Baigus V antraštinėje dalyje numatytą drausminę procedūrą, darbo santykiai gali būti nutraukti be įspėjimo dėl drausminių priežasčių, kai laikinasis darbuotojas tyčia ar dėl aplaidumo padaro rimtą savo prievolių pažeidimą. Atitinkamam laikinajam darbuotojui suteikus galimybę apsiginti, DSSĮI priima motyvuotą sprendimą.

Prieš nutraukiant darbo santykius su laikinuoju darbuotoju, jis gali būti laikinai nušalintas nuo pareigų remiantis 161 straipsniu.

2. Jeigu darbo santykiai nutraukiami pagal 1 dalį, DSSĮI gali nuspręsti:

a) apriboti 86 straipsnyje numatytą išeitinę išmoką, išmokant tik 89 straipsnyje numatytą įmoką ir sudėtines palūkanas, kurių norma – 3,5 % per metus;

b) neišmokėti visos 64 straipsnio 2 dalyje numatytos persikėlimo išmokos ar jos dalies.

99 straipsnis

1. Agentūra nutraukia darbo santykius su laikinuoju darbuotoju be įspėjimo, jei DSSĮI nustato:

a) kad įdarbinimo metu jis sąmoningai pateikė klaidingą informaciją apie savo profesinę kvalifikaciją ir patirtį arba savo sugebėjimą įvykdyti 37 straipsnio 2 dalies reikalavimus ir

b) kad pateikta klaidinga informacija buvo lemiamas veiksnys jį įdarbinant.

2. Tokiais atvejais DSSĮI, išklausiusi atitinkamą laikinąjį darbuotoją ir atlikusi V antraštinėje dalyje numatytą drausminę procedūrą, paskelbia, kad jis darbo santykiai su juo yra nutraukiami.

Prieš nutraukiant darbo santykius su laikinuoju darbuotoju, jis gali būti laikinai nušalintas nuo pareigų pagal 161 straipsnį.

Taikomos 98 straipsnio 2 dalies nuostatos.

100 straipsnis

Nedarant poveikio 98 ir 99 straipsniams, laikinajam darbuotojui ar buvusiam laikinajam darbuotojui, kuris tyčia ar dėl aplaidumo nevykdo šiuose Tarnybos nuostatose nustatytų įsipareigojimų, gali būti taikoma drausminė nuobauda pagal V antraštinę dalį.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

SUTARTININKAI

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

101 straipsnis

Šiose Tarnybos nuostatose „sutartininkai“ – darbuotojai, nepaskirti pareigoms, kurios įtrauktos į prie Agentūros biudžeto pridėtą pareigybių sąrašą, ir įdarbinti dirbti visą ar ne visą darbo laiką.

102 straipsnis

1. Sutartininkams mokama iš bendrųjų pagal Agentūros biudžetą tam skirtų asignavimų.

2. DSSĮI priima naudojimąsi sutartininkų paslaugomis reglamentuojančias konkrečias nuostatas.

3. Vykdant biudžeto procedūrą Agentūra pateikia orientacines metines prognozes dėl naudojimosi sutartininkų paslaugomis pagal kiekvieną pareigų grupę.

103 straipsnis

1. Sutartininkai suskirstomi į keturias pareigų grupes, atitinkančias pareigas, kurios turės būti vykdomos. Kiekviena pareigų grupė toliau skirstoma į lygius ir pakopas.

2. Pareigų rūšys ir atitinkamos pareigų grupės yra tokios, kaip nustatyta šioje lentelėje:

Pareigų grupė	Lygiai	Pareigos
IV	13–18	Administracinės, patariamosios, lingvistinės ir lygiavertės techninės užduotys, atliekamos prižiūrint laikiniesiems darbuotojams.
III	8–12	Vykdomosios užduotys, projektų rengimas, apskaita ir kitos lygiavertės techninės užduotys, atliekamos prižiūrint laikiniesiems darbuotojams.

Pareigų grupė	Lygiai	Pareigos
II	4–7	Raštinės ir sekretoriato užduotys, tarnybos vadybos ir kitos lygiavertės užduotys, atliekamos prižiūrint laikiniesiems darbuotojams.
I	1–3	Fizinio darbo ir pagalbinio administracinio aptarnavimo užduotys, atliekamos prižiūrint laikiniesiems darbuotojams.

3. Remdamasi šia lentele Agentūra apibrėžia kiekvienai pareigų rūšiai priskiriamus įgaliojimus.

4. *Mutatis mutandis* taikomas 7 straipsnis.

2 SKYRIUS

Teisės ir pareigos

104 straipsnis

Mutatis mutandis taikomi 11–35 straipsniai.

3 SKYRIUS

Įdarbinimo sąlygos

105 straipsnis

1. Sutartininkai atrenkami iš dalyvaujančių valstybių narių piliečių laikantis kuo platesnės geografinės įvairovės principo, neatsižvelgiant į rasinę ar etninę kilmę, politinius, filosofinius ar religinius įsitikinimus, amžių ar negalią, lytį ar seksualinę orientaciją ir nesiremiant jų civiline būkle ar šeimine padėtimi.

2. Į sutartininko pareigas skiriamas asmuo turi turėti bent:

a) I pareigų grupėje – sėkmingai baigtą privalomąjį išsilavinimą;

b) II ir III pareigų grupėse:

   i) diplomu patvirtintą aukštesnįjį arba aukštąjį išsilavinimą, arba

   ii) diplomu patvirtintą vidurinį išsilavinimą, suteikiantį galimybę siekti aukštesniojo arba aukštojo išsilavinimo, ir ne mažesnę kaip trejų metų atitinkamą profesinę patirtį, arba

   iii) lygiavertį profesinį pasirengimą arba profesinę patirtį, kai tai pagrįsta tarnybos interesais;

c) IV pareigų grupėje:

   i) diplomu patvirtintą išsilavinimą, atitinkantį užbaigtas ne trumpesnes kaip trejų metų universitetines studijas, arba

   ii) lygiavertį profesinį pasirengimą, kai tai pagrįsta tarnybos interesais.

3. Sutartininkas gali būti įdarbintas tik su sąlyga, kad jis:

a) yra vienos iš Agentūros veikloje dalyvaujančių valstybių narių pilietis ir turi visas piliečio teises;

b) įvykdė visas su karo tarnyba susijusiais įstatymais nustatytas prievoles;

c) pateikia tinkamas rekomendacijas dėl jo tinkamumo vykdyti pareigas;

d) yra fiziškai tinkamas vykdyti savo pareigas, ir

e) pateikia įrodymų, kad labai gerai moka vieną iš Sąjungos institucijų oficialiųjų kalbų ir patenkinamai moka kitą Sąjungos institucijų oficialiąją kalbą tiek, kiek reikia jo pareigoms vykdyti.

4. Pirminėje sutartyje DSSĮI gali atsisakyti reikalavimo, kad atitinkamas asmuo pateiktų dokumentais pagrįstų įrodymų, jog jis tenkina 2 ir 3 dalių a, b ir c punktuose nustatytas sąlygas, jeigu jis įdarbinamas ne ilgiau kaip trims mėnesiams.

5. DSSĮI prireikus priima konkrečias nuostatas dėl sutartininkų įdarbinimo tvarkos.

106 straipsnis

Prieš įdarbinant sutartininką, Agentūros įgaliotas medicinos tarnybos pareigūnas atlieka jo sveikatos patikrinimą, kad Agentūra galėtų įsitikinti, jog sutartininkas atitinka 105 straipsnio 3 dalies d punkte nustatytus reikalavimus.

Mutatis mutandis taikomas 38 straipsnis.

107 straipsnis

1. Sutartininko, kurio sutartis sudaryta ne mažiau kaip vieniems metams, bandomasis laikotarpis trunka pirmuosius šešis jo darbo mėnesius, jeigu jis paskiriamas į I pareigų grupę, arba pirmuosius devynis mėnesius, jeigu jis paskiriamas į kitą pareigų grupę.

Jeigu per bandomąjį laikotarpį sutartininkas vieną mėnesį ar ilgiau negali vykdyti savo pareigų dėl ligos ar nelaimingo atsitikimo, DSSĮI gali jo bandomąjį laikotarpį atitinkamai pratęsti.

Visas bandomasis laikotarpis jokiomis aplinkybėmis negali būti ilgesnis kaip 15 mėnesių.

2. Ataskaita apie sutartininką parengiama bet kuriuo metu iki bandomojo laikotarpio pabaigos, jeigu matyti, kad jo darbas akivaizdžiai netinkamas.

Atitinkamas asmuo supažindinamas su ataskaita ir turi teisę raštu pateikti savo pastabas per aštuonių darbo dienų laikotarpį. Sutartininko tiesioginis vadovas nedelsdamas tą ataskaitą ir pastabas perduoda DSSĮI. Remdamasi ta ataskaita, DSSĮI gali nuspręsti atleisti sutartininką nepasibaigus bandomajam laikotarpiui, įspėjusi jį prieš vieną mėnesį, arba išskirtinėmis aplinkybėmis pratęsti bandomąjį laikotarpį ne daugiau kaip šešiems mėnesiams ir galbūt likusiam bandomajam laikotarpiui paskirti sutartininką į kitą skyrių.

3. Likus ne mažiau kaip vienam mėnesiui iki bandomojo laikotarpio pabaigos, parengiama ataskaita apie sutartininko gebėjimą vykdyti su jo pareigybe susijusias pareigas, taip pat apie jo darbo našumą ir jo elgesį tarnyboje. Sutartininkas supažindinamas su ataskaita ir turi teisę raštu pateikti savo pastabas per aštuonių darbo dienų laikotarpį.

Jeigu ataskaitoje rekomenduojama atleisti sutartininką arba išskirtinėmis aplinkybėmis pratęsti bandomąjį laikotarpį, sutartininko tiesioginis vadovas nedelsdamas perduoda ataskaitą ir pastabas DSSĮI.

Sutartininkas, kurio darbas arba elgesys pasirodė neatitinkantis nuolatinėms tai pareigybei priskiriamoms pareigoms keliamų reikalavimų, yra atleidžiamas.

Galutinis sprendimas priimamas remiantis šioje dalyje nurodyta ataskaita ir DSSĮI turima informacija apie sutartininko elgesį pagal 2 skyrių.

4. Atleistas sutartininkas turi teisę gauti vieno trečdalio jo bazinio darbo užmokesčio dydžio kompensaciją už kiekvieną išdirbtą bandomojo laikotarpio mėnesį.

108 straipsnis

Sutartininkų sutartys gali būti sudarytos nustatytos trukmės laikotarpiui, kuris yra ne trumpesnis kaip trys mėnesiai ir ne ilgesnis kaip ketveri metai. Jos gali būti pratęstos ne daugiau kaip vieną kartą nustatytos trukmės laikotarpiui, ne ilgesniam kaip penkeri metai. Pirminės sutarties ir pirmojo pratęsimo bendras terminas turi būti ne trumpesnis kaip šeši mėnesiai I pareigų grupei ir ne trumpesnis kaip devyni mėnesiai kitoms pareigų grupėms.

109 straipsnis

1. Sutartininkai gali būti įdarbinami tik

a) IV pareigų grupės 13, 14 ar 16 lygyje,

b) III pareigų grupės 8, 9 ar 10 lygyje,

c) II pareigų grupės 4 ar 5 lygyje,

d) I pareigų grupės 1 lygyje.

Kiekvienos pareigų grupės sutartininkams skirstant lygius, atsižvelgiama į atitinkamų asmenų kvalifikaciją ir patirtį. Siekiant patenkinti specifinius Agentūros poreikius, taip pat gali būti atsižvelgta į Europos Sąjungoje vyraujančias darbo rinkos sąlygas. Savo lygyje tokie sutartininkai įdarbinami pirmojoje pakopoje.

2. Jeigu sutartininkas užima naują pareigybę jo pareigų grupėje, jis negali būti paskirtas į lygį ar pakopą, žemesnius už jo ankstesnės pareigybės lygį ar pakopą.

Jeigu toks sutartininkas užima pareigybę aukštesnėje pareigų grupėje, jam suteikiamas toks lygis ir pakopa, kad jo darbo užmokestis būtų ne mažesnis už tą, kurį jis turėjo teisę gauti pagal ankstesnę sutartį.

110 straipsnis

1. Sutartininkams, įdarbintiems ne trumpesniam kaip vienų metų laikotarpiui, *mutatis mutandis* taikoma 41 straipsnio pirma pastraipa.

2. Sutartininkas, kuris dvejus metus dirbo vienoje savo lygio pakopoje, automatiškai perkeliamas į kitą aukštesnę to lygio pakopą.

3. Į tos pačios pareigų grupės kitą aukštesnį lygį sutartininkai perkeliami Agentūros sprendimu. Tai įvykdoma tokius sutartininkus perkeliant į pirmą kito aukštesnio lygio pakopą. Toks paaukštinimas taikomas tik tiems sutartininkams, kurių sutartis yra sudaryta ne mažiau kaip trejiems metams ir kurie savo lygyje dirbo ne mažiau kaip dvejus metus, palyginus tokių sutartininkų, kurie gali būti perkelti į aukštesnį lygį, nuopelnus ir išnagrinėjus apie juos parengtas ataskaitas. Lygindama nuopelnus, DSSĮI visų pirma atsižvelgia į ataskaitas apie sutartininkus, kalbas, kurias jie vartoja vykdydami savo pareigas, išskyrus tą kalbą, apie kurios labai gerą mokėjimą jie yra pateikę įrodymų pagal 105 straipsnio 3 dalies e punktą, ir prireikus jų vykdomų pareigų lygį.

4. Sutartininkas gali būti perkeltas į aukštesnę pareigų grupę tik bendros atrankos tvarka.

4 SKYRIUS

Darbo sąlygos

111 straipsnis

Mutatis mutandis taikomi 42–58 straipsniai.

Už viršvalandžius, kuriuos dirbo IV pareigų grupės sutartininkai, nesuteikiama teisė gauti kompensaciją ar atlyginimą.

III priede nustatytomis sąlygomis I, II ir III pareigų grupių sutartininkai už išdirbtus viršvalandžius turi teisę gauti arba kompensuojamąsias atostogas, arba atlyginimą, jeigu dėl tarnybos poreikių jie negali gauti kompensuojamųjų atostogų per dviejų mėnesių laikotarpį, einantį po to mėnesio, kurį buvo dirbami viršvalandžiai.

5 SKYRIUS

Atlyginimas ir išlaidos

112 straipsnis

Mutatis mutandis taikomi 59–67 straipsniai, atsižvelgiant į 113 ir 114 straipsniuose išdėstytus pakeitimus.

113 straipsnis

Bazinių darbo užmokesčių skalė nustatoma taip pat, kaip skalė, nustatyta ES KTĮS 93 straipsnyje.

114 straipsnis

Nepaisant 64 straipsnio 3 dalies, to straipsnio 1 dalyje numatyta įsikūrimo išmoka ir 2 dalyje numatyta persikėlimo išmoka yra ne mažesnės kaip:

— 845,37 EUR sutartininkui, turinčiam teisę gauti namų ūkio išmoką; ir

— 501,20 EUR sutartininkui, neturinčiam teisės gauti namų ūkio išmokos.

6 SKYRIUS

A Skirsnis

Socialinio draudimo išmokos

115 straipsnis

Mutatis mutandis taikomi 68–70 straipsniai. Tačiau 68 straipsnio 4 ir 5 dalys netaikomos sutartininkams, kurie liko Agentūros tarnyboje iki 63 metų amžiaus, išskyrus atvejus, kai jie tokiais sutartininkais dirbo daugiau kaip 3 metus.

116 straipsnis

1. Buvęs sutartininkas, kuris pasibaigus jo tarnybai Agentūroje tampa bedarbiu ir:

a) kuris iš Agentūros negauna invalidumo pašalpos,

b) kurio tarnyba baigiasi ne dėl tarnybos nutraukimo savo noru ar dėl sutarties nutraukimo dėl drausminių priežasčių,

c) kurio tarnyba truko ne mažiau kaip šešis mėnesius,

d) kuris gyvena vienoje iš valstybių narių,

turi teisę gauti mėnesinę bedarbio pašalpą toliau nustatytomis sąlygomis.

Jeigu jis turi teisę gauti bedarbio pašalpą pagal nacionalinę sistemą, jis privalo pranešti apie tai Agentūrai. Tokiais atvejais tų pašalpų suma atskaitoma iš pašalpos, mokamos pagal 3 dalį.

2. Tam, kad galėtų gauti bedarbio pašalpą, buvęs sutartininkas turi:

a) būti valstybės narės, kurioje jis nuolat gyvena, įdarbinimo įstaigose savo paties prašymu įregistruotas kaip ieškantis darbo;

b) vykdyti prievoles, tos valstybės narės teisės aktais nustatytas asmenims, pagal tuos teisės aktus gaunantiems bedarbio pašalpas;

c) kiekvieną mėnesį Agentūrai siųsti kompetentingos nacionalinės įdarbinimo įstaigos išduotą pažymą, kurioje nurodoma, ar jis įvykdė a ir b punktuose nurodytas prievoles ir sąlygas.

Agentūra gali skirti ar toliau mokėti pašalpą net ir tada, kai b punkte nurodytos nacionalinės prievolės nėra įvykdytos, ligos, nelaimingo atsitikimo, motinystės, negalios atvejais arba kitais jiems prilygintais atvejais, arba kai tų prievolių srityje kompetentinga nacionalinė valdžios institucija leido jų nevykdyti.

Valdančioji taryba nustato tokias nuostatas, kurios, jos nuomone, yra būtinos šiam straipsniui taikyti.

3. Bedarbio pašalpa nustatoma pagal bazinį darbo užmokestį, kurį buvęs sutartininkas gavo baigiantis jo tarnybai. Pašalpos dydis yra:

a) 60 % bazinio darbo užmokesčio pradiniu 12 mėnesių laikotarpiu,

b) 45 % bazinio darbo užmokesčio laikotarpiu nuo 13-o iki 24-o mėnesio,

c) 30 % bazinio darbo užmokesčio nuo 25-o iki 36-o mėnesio.

Išskyrus pradinį šešių mėnesių laikotarpį, kuriuo taikoma toliau nurodyta apatinė riba, tačiau netaikoma viršutinė riba, taip apskaičiuotos sumos negali būti nei mažesnės kaip 1 010,92 EUR, nei didesnės kaip 2 021,83 EUR. Tos ribos koreguojamos tokiu pačiu būdu, kaip ir ES tarnybos nuostatų 66 straipsnyje nustatytos darbo užmokesčio skalės, taikant tas pačias taisykles, kaip nustatyta tų nuostatų 65 straipsnyje.

4. Laikotarpis, kuriuo buvusiam sutartininkui mokama bedarbio pašalpa, negali būti ilgesnis kaip 36 mėnesiai nuo tarnybos pabaigos datos ir turi jokiu būdu neviršyti trečdalio faktinio tarnybos stažo atitikmens. Tačiau jeigu per tą laikotarpį buvęs sutartininkas nustoja tenkinti 1 ir 2 dalyse nustatytas sąlygas, bedarbio pašalpos mokėjimas sustabdomas. Mokėjimas atnaujinamas, jeigu prieš pasibaigiant tam laikotarpiui buvęs sutartininkas vėl padeda tenkinti nurodytas sąlygas ir neturi teisės į valstybės skiriamą bedarbio pašalpą.

5. Buvęs sutartininkas, turintis teisę gauti bedarbio pašalpą, turi teisę gauti išmokas šeimai vadovaujantis tomis pačiomis taisyklėmis, kaip numatytosios ES tarnybos nuostatų 67 straipsnyje. Namų ūkio išmoka apskaičiuojama pagal bedarbio pašalpą IV priedo 1 straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

Atitinkamas asmuo privalo pranešti apie visas tos pačios rūšies išmokas, jam ar jo sutuoktiniui mokamas iš kitų šaltinių; tokios išmokos atskaitomos iš pagal šį straipsnį mokėtinų išmokų.

Buvęs sutartininkas, turintis teisę gauti bedarbio pašalpą, turi teisę, kaip numatyta 68 straipsnyje, kuris taikomas *mutatis mutandis*, būti apdraustas sveikatos draudimu, nemokėdamas jokių įmokų.

6. Bedarbio pašalpa ir išmokos šeimai mokamos iš Specialiojo užimtumo fondo eurais. Netaikomas joks korekcinis koeficientas.

7. Sutartininkai moka trečdalį nedarbo draudimo sistemos įmokų. Ta įmoka yra lygi 0,81 % atitinkamo asmens bazinio darbo užmokesčio, atskaičius 919,02 EUR dydžio standartinę sumą ir nepritaikius jokių korekcinių koeficientų, kaip numatytieji ES tarnybos nuostatų 64 straipsnyje. Įmoka kiekvieną mėnesį atskaitoma iš atitinkamo asmens darbo užmokesčio ir kartu su likusiais dviem trečdaliais, kuriuos turi padengti Agentūra, mokama į Specialųjį užimtumo fondą, sukurtą pagal ES KTĮS 28a straipsnį. Praėjus šešių metų laikotarpiui Taryba, atsižvelgdama į Agentūros sutartininkų nedarbo riziką, prireikus įmokos normą peržiūri ir pakoreguoja.

8. Buvusiems sutartininkams, kurie yra bedarbiai, bedarbio pašalpa mokama pagal tas pačias taisykles, kokios yra nustatytos Reglamente (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 260/68.

9. Už užimtumą ir nedarbą atsakingos nacionalinės tarnybos, veikdamos pagal savo nacionalinės teisės aktus, ir Agentūra veiksmingai tarpusavyje bendradarbiauja siekdamos užtikrinti, kad šis straipsnis būtų tinkamai taikomas.

10. Šiam straipsniui taikoma išsami tvarka, patvirtinta pagal 71 straipsnio 10 dalį, nedarant poveikio šio straipsnio 2 dalies trečios pastraipos nuostatoms.

117 straipsnis

Mutatis mutandis taikomi 72 ir 73 straipsniai.

118 straipsnis

Sutartininkų sutarčių galiojimo laikotarpiu arba jam pasibaigus jiems gali būti dovanojamos dovanos, suteikiamas paskolos ar avansas, jeigu sutartininkas negali dirbti dėl sunkios užsitęsusios ligos arba negalios, arba dėl nelaimingo atsitikimo, patirto jo darbo laikotarpiu, ir įrodo, kad nuo tokios ligos ar nelaimingo atsitikimo jis nėra apdraustas pagal kitą socialinės apsaugos sistemą.

B Skirsnis

Draudimas nuo invalidumo ir gyvybės draudimas

119 straipsnis

Sutartininkai pagal toliau pateiktas nuostatas tarnybos laikotarpiu yra draudžiami gyvybės draudimu ir draudimu nuo invalidumo.

Šiame skirsnyje numatyti mokėjimai ir išmokos sustabdomi, jeigu pagal šiuos Tarnybos nuostatus sustabdomas sutartininko už jo darbą gaunamo atlyginimo mokėjimas.

120 straipsnis

Jeigu sutartininko sveikatos patikrinimo, atlikto prieš jį įdarbinant, metu nustatoma, kad jis serga ar yra neįgalus, DSSĮI gali nuspręsti skirti jam garantuotas išmokas dėl negalios ar mirties, priklausančias už riziką, susijusią su tokia liga ar negalia, tik po penkerių metų laikotarpio nuo jo tarnybos Agentūroje pradžios.

Sutartininkas gali apskųsti šį sprendimą 76 straipsnyje numatytam Invalidumo nustatymo komitetui.

121 straipsnis

1. Sutartininkas, kuris turi visišką negalią ir dėl to yra priverstas sustabdyti tarnybą Agentūroje, turi teisę negalios laikotarpiu gauti invalidumo pašalpą, kurios suma nustatoma taip, kaip nurodyta toliau.

Jeigu sutartininkas, kuris gauna invalidumo pašalpą, sulaukia pensinio amžiaus, taikomos bendrosios išeitinės išmokos taisyklės. Išeitinės išmokos dydis apskaičiuojamas pagal darbo užmokestį, nustatytą lygiui ir pakopai, kuriuos sutartininkas turėjo tuo metu, kai tapo neįgaliu.

2. Invalidumo pašalpa yra lygi 70 % sutartininko paskutinio bazinio darbo užmokesčio. Tačiau ji yra ne mažesnė už I pareigų grupės 1 lygio 1 pakopos sutartininko bazinį mėnesinį darbo užmokestį. Invalidumo pašalpa kaupiama į pensijų sistemą mokant įmokas, apskaičiuojamas pagal tos pašalpos dydį.

3. Jeigu sutartininko negalia atsirado dėl nelaimingo atsitikimo, įvykusio jam vykdant pareigas ar susijusio su jo pareigų vykdymu, dėl profesinės ligos, dėl veiksmo visuomenės labui arba rizikuojant gyvybe ir sveikata gelbstint kitą žmogų, skiriama ne mažesnė negu 120 % I pareigų grupės 1 lygio 1 pakopos sutartininko bazinio mėnesinio darbo užmokesčio dydžio invalidumo pašalpa. Tokiais atvejais pensijų įmokos mokamos iš buvusio darbdavio biudžeto.

4. Jeigu negalia atsirado sutartininkui tyčia to siekiant, DSSĮI gali nuspręsti, kad jis turėtų gauti tik 129 straipsnyje numatytą išmoką.

5. Teisę gauti invalidumo pašalpą turintys asmenys taip pat turi teisę gauti pagal 60 straipsnio 3 dalį nustatytas išmokas šeimai. Kaip numatyta IV priede, namų ūkio išmoka apskaičiuojama remiantis gavėjo pašalpa.

122 straipsnis

1. Negalią nustato 76 straipsnyje numatytas Invalidumo nustatymo komitetas.

2. Teisė gauti invalidumo pašalpą įsigalioja kitą dieną po tos dienos, kurią darbo santykiai su sutartininku nutraukiami pagal 96 ir 97 straipsnius; jie taikomi *mutatis mutandis*.

3. Agentūra gali pareikalauti, kad būtų atliekami reguliarūs invalidumo pašalpos gavėjo sveikatos patikrinimai, siekiant nustatyti, ar jis vis dar atitinka tos pašalpos mokėjimo sąlygas. Jeigu Invalidumo nustatymo komitetas nustato, kad šios sąlygos nebetenkinamos, sutartininkas atnaujina tarnybą Agentūroje, jei jo sutartis nėra nustojusi galioti.

Tačiau, jei paaiškėja, kad atitinkamo asmens Agentūros tarnyboje įdarbinti neįmanoma, darbo sutartis gali būti nutraukta išmokėjus sumą, atitinkančią atlyginimą, kuris būtų buvęs išmokėtas per įspėjimo laikotarpį, ir, kai taikoma, 96 straipsnyje numatytą kompensaciją už darbo sutarties nutraukimą. Taip pat taikomas 129 straipsnis.

123 straipsnis

1. Per mirusį sutartininką teisių įgiję asmenys, kaip nustatyta pagal tas pačias taisykles, kurios yra nustatytos V priedo 3 skyriuje, turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, numatytą 124–127 straipsniuose.

2. Invalidumo pašalpą gavusio buvusio sutartininko mirties atveju, per mirusį buvusį sutartininką teisių įgiję asmenys, kaip nustatyta V priedo 3 skyriuje, turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, kaip numatyta tame priede.

3. Jei sutartininko arba invalidumo pašalpą gavusio buvusio sutartininko buvimo vieta nežinoma ilgiau nei vienus metus, jo sutuoktiniui ir jo išlaikytiniais pripažintiems asmenims pagal tas pačias taisykles, kurios išdėstytos ES tarnybos nuostatų VIII priedo 5 ir 6 skyriuose, nustatomos laikinosios pensijos.

124 straipsnis

Teisė gauti pensiją įsigalioja pirmą kito mėnesio po to, kurį ištiko mirtis, dieną arba, kai taikoma, pirmą kito mėnesio po laikotarpio, kuriuo mirusįjį pergyvenęs sutuoktinis, našlaičiai ar išlaikytiniai pagal 60 straipsnio 8 dalį gavo jo tarnybines pajamas, dieną.

125 straipsnis

Sutartininką pergyvenęs sutuoktinis turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją pagal V priedo 3 skyrių. Pensija yra ne mažesnė negu 35 % sutartininko gauto paskutinio bazinio mėnesinio darbo užmokesčio ir ne mažesnė už I pareigų grupės 1 lygio 1 pakopos sutartininko bazinį mėnesinį darbo užmokestį.

Maitintojo netekimo pensiją gaunantis asmuo turi teisę IV priede nustatytomis sąlygomis gauti 60 straipsnio 3 dalyje nurodytas išmokas šeimai. Tačiau išmoka vaikui išlaikyti yra du kartus didesnė už 60 straipsnio 3 dalies b punkte numatytą išmoką.

126 straipsnis

1. Jeigu miršta sutartininkas arba invalidumo pašalpą gaunantis buvęs sutartininkas, neturintis sutuoktinio, turinčio teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, jo išlaikomais pripažinti vaikai turi teisę gauti našlaičio pensiją pagal 82 straipsnį, kuris taikomas *mutatis mutandis*.

2. Ta pati teisė taikoma vaikams, kurie atitinka pirmiau minėtas sąlygas, teisę gauti maitintojo netekimo pensiją turinčio sutuoktinio mirties ar naujos santuokos sudarymo atveju.

3. Jeigu sutartininkas arba invalidumo pašalpą gaunantis buvęs sutartininkas miršta, bet šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos nėra įvykdytos, *mutatis mutandis* taikomos 82 straipsnio trečios pastraipos nuostatos.

4. Asmens, kuris yra laikomas išlaikomu vaiku, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnio 4 dalyje, našlaičio pensija negali būti daugiau kaip du kartus didesnė už išmoką vaikui išlaikyti. Tačiau teisė į pensiją prarandama, jeigu pagal taikomus nacionalinės teisės aktus už išlaikymą atsako trečioji šalis.

5. Našlaičio pensija nemokama mirus vienam iš biologinių tėvų, kurį pakeitė įtėvis.

6. Našlaičiai turi teisę gauti mokymosi išmoką pagal IV priedo 3 straipsnį.

127 straipsnis

Santuokos nutraukimo atveju arba tada, kai lieka daugiau negu vienos kategorijos maitintojo netekusių asmenų, turinčių teisę reikalauti maitintojo netekimo pensijos, ta pensija paskirstoma V priedo 3 skyriuje numatytu būdu.

128 straipsnis

Mutatis mutandis taikomi 84 ir 85 straipsniai.

C Skirsnis

Išeitinė išmoka

129 straipsnis

Išeidamas iš tarnybos sutartininkas turi teisę gauti išeitinę išmoką arba pervestiną jo teisių į ištarnauto laiko pensiją aktuarinį ekvivalentą pagal V priedo 1 straipsnį.

130 straipsnis

1. Jeigu sutartininkas pasinaudojo 132 straipsnyje numatyta galimybe, jo išeitinė išmoka sumažinama proporcingai laikotarpiui, per kurį sumos buvo išskaičiuotos.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma sutartininkui, kuris per tris mėnesius nuo šių Tarnybos nuostatų taikymo jam pradžios dienos paprašo, kad jam būtų leista grąžinti tokias sumas kartu su sudėtinėmis palūkanomis, kurių norma – 3,5 % per metus; jos gali būti tikslinamos 88 straipsnyje nustatyta tvarka.

D Skirsnis

Draudimo nuo invalidumo ir gyvybės draudimo sistemos bei pensijų sistemos finansavimas

131 straipsnis

Mutatis mutandis taikomi 89 ir 90 straipsniai.

132 straipsnis

Pagal sąlygas, kurias turi nustatyti Agentūra, sutartininkas gali paprašyti Agentūros mokėti visas įmokas, kurias jis privalo mokėti siekdamas įgyti ar išlaikyti teises į pensiją, nedarbo draudimą, draudimą nuo invalidumo, gyvybės draudimą ir sveikatos draudimą šalyje, kurioje jis paskutinį kartą buvo apdraustas pagal tokias sistemas. Agentūra taip pat gali nuspręsti mokėti visas įmokas, kurias sutartininkas privalo mokėti siekdamas įgyti ar išlaikyti teises į pensiją savo kilmės šalyje, net šiam sutartininkui nepateikus prašymo. Tokiu atveju Agentūra privalo tinkamai pagrįsti savo sprendimą. Šių įmokų mokėjimo laikotarpiu sutartininkas negauna išmokų pagal Agentūros sveikatos draudimo sistemą. Be to, tas įmokas atitinkančiu laikotarpiu sutartininkas nėra draudžiamas pagal Agentūros gyvybės draudimo ir draudimo nuo invalidumo sistemas ir neįgyja teisių pagal Agentūros nedarbo draudimo ir pensijų sistemas.

Faktinis tokių mokėjimų laikotarpis bet kuriam sutartininkui negali viršyti šešių mėnesių.

Tačiau Agentūra gali nuspręsti pratęsti šį laikotarpį vieniems metams. Mokėjimai vykdomi iš Agentūros biudžeto. Mokėjimai siekiant įgyti ar išlaikyti teises į pensiją neturi būti daugiau kaip du kartus didesni už 90 straipsnyje numatytą normą.

E Skirsnis

Sutartininkų reikalavimų nagrinėjimas

133 straipsnis

Invalidumo sistema ar maitintojo netekimo pensijų sistema yra išdėstytos V priedo 19–23 straipsniuose.

F Skirsnis

Išmokų mokėjimas

134 straipsnis

1. *Mutatis mutandis* taikomi 84 ir 85 straipsniai bei V priedo 29 straipsnis.

2. Visi išmokų mokėjimo dieną mokėtini sutartininko įsiskolinimai Agentūrai pagal šią draudimo sistemą atskaitomi iš jam skirtų išmokų arba iš išmokų, mokėtinų per jį teisių įgijusiems asmenims. Atskaitoma suma gali būti paskirstyta per kelis mėnesius.

G Skirsnis

Subrogacija agentūros naudai

135 straipsnis

94 straipsnio nuostatos *mutatis mutandis* taikomos Agentūros naudai.

7 SKYRIUS

Nepagrįstai išmokėtų sumų susigrąžinimas

136 straipsnis

Mutatis mutandis taikomos 95 straipsnio nuostatos.

8 SKYRIUS

Darbo santykių nutraukimas

137 straipsnis

Sutartininkams *mutatis mutandis* taikomi 96–100 straipsniai.

Sutartininkui pradėjus taikyti drausminę procedūrą, 143 straipsnyje nurodyta Drausmės komisija renkasi į posėdį kartu su dviem papildomais nariais, priklausančiais tai pačiai pareigų grupei ir lygiui, kaip ir atitinkamas sutartininkas. Tie du papildomi nariai skiriami laikantis DSSĮI ir Personalo komiteto sutartos *ad hoc* procedūros.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

ATSTOVAVIMAS PERSONALUI

138 straipsnis

1. Personalo komitetas sudaromas taikant sąlygas, kurias turi nustatyti Valdančioji taryba.

2. Personalo komitetas atstovauja personalo interesams Agentūroje ir palaiko nuolatinį ryšį tarp Agentūros bei personalo. Jis prisideda prie sklandžios tarnybos užtikrinimo, suteikdamas galimybę perduoti personalo nuomonę.

Jis taip pat praneša Agentūros kompetentingiems organams apie visus bendro pobūdžio sunkumus, susijusius su šių Tarnybos nuostatų aiškinimu ir taikymu. Su juo gali būti konsultuojamasi dėl visų tokio pobūdžio sunkumų.

Personalo komitetas teikia Agentūros kompetentingiems organams siūlymus dėl tarnybos organizavimo bei veiklos ir pasiūlymus dėl personalo darbo sąlygų arba bendrų gyvenimo sąlygų gerinimo.

Personalo komitetas dalyvauja vadovaujant personalo interesais Agentūros įkurtiems socialinės paramos organams ir juos prižiūrint. Agentūrai pritarus, jis gali steigti tokias socialinės paramos tarnybas.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

DRAUSMINĖ PROCEDŪRA

A Skirsnis

Bendrosios nuostatos

139 straipsnis

1. Darbuotojui ar buvusiam darbuotojui, kuris tyčia ar dėl aplaidumo nesilaiko šiuose Tarnybos nuostatuose nustatytų įpareigojimų, gali būti taikoma drausminė nuobauda.

2. Jeigu DSSĮI sužino, jog esama įrodymų apie įsipareigojimų nevykdymą, kaip apibrėžta 1 dalyje, ji gali pradėti administracinį tyrimą, kad patikrintų, ar įsipareigojimai nebuvo vykdomi.

140 straipsnis

1. Jei atliekant vidaus tyrimą nustatoma, kad darbuotojas ar buvęs darbuotojas gali būti asmeniškai įtrauktas, tas asmuo skubiai apie tai informuojamas, jeigu tai nekenkia tyrimui. Bet kuriuo atveju baigus tyrimą negali būti daromos išvados, kuriose būtų įvardijamas darbuotojas, jeigu tam darbuotojui nebuvo sudaryta galimybė paaiškinti su juo susijusius faktus. Išvadose daroma nuoroda į tuos paaiškinimus.

2. Tais atvejais, kai tyrimo tikslais būtinas visiškas slaptumas ir reikia atlikti tyrimo procedūras, priklausančias nacionalinės teisminės institucijos kompetencijai, įpareigojimo pakviesti laikinąjį darbuotoją pateikti paaiškinimus vykdymas, DSSĮI sutikus, gali būti atidėtas. Tokiais atvejais jokia drausminė procedūra negali būti pradėta, kol darbuotojui suteikiama galimybė pateikti paaiškinimus.

3. Jeigu atlikus vidaus tyrimą faktai, kurie buvo tvirtinami apie atitinkamą darbuotoją, nepasitvirtina, DSSĮI sprendimu toks tyrimas baigiamas nesiimant jokių tolesnių veiksmų; DSSĮI apie tai raštu informuoja darbuotoją. Darbuotojas gali pareikalauti, kad šis sprendimas būtų įtrauktas į jo asmens bylą.

4. Pasibaigus tyrimui DSSĮI informuoja atitinkamą asmenį ir praneša jam tyrimo ataskaitos išvadas, taip pat, gavusi prašymą ir laikydamasi trečiųjų šalių teisėtų interesų apsaugos reikalavimų, perduoda jam visus dokumentus, tiesiogiai susijusius su dėl jo pareikštais tvirtinimais.

141 straipsnis

Remdamasi tyrimo ataskaita, atitinkamam darbuotojui pranešusi apie visus bylose surinktus įrodymus ir išklausiusi tą darbuotoją, DSSĮI gali:

a) nuspręsti, kad faktai, kurie buvo tvirtinami apie atitinkamą darbuotoją, nepasitvirtino; tokiu atveju jis atitinkamai informuojamas raštu; arba

b) nuspręsti, net jeigu įsipareigojimai buvo ar greičiausiai buvo neįvykdyti, kad nebus imtasi jokių drausminių priemonių, ir prireikus darbuotojui skirti įspėjimą; arba

c) įsipareigojimų nevykdymo atveju, kaip apibrėžta 139 straipsnyje:

   i) nuspręsti pradėti drausminę procedūrą, numatytą šios antraštinės dalies D skirsnyje, arba

   ii) nuspręsti pradėti drausminę procedūrą kreipiantis į Drausmės komisiją.

142 straipsnis

Darbuotojo, kurio dėl objektyvių priežasčių negalima išklausyti pagal šios antraštinės dalies nuostatas, gali būti paprašyta pateikti paaiškinimus raštu arba jam gali atstovauti jo pasirinktas asmuo.

B Skirsnis

Drausmės komisija

143 straipsnis

1. Agentūroje įsteigiama Drausmės komisija. Drausmės komisijoje yra bent vienas narys, kuris gali būti pirmininku, pasirinktas iš Europos Sąjungos Tarybos darbuotojų.

2. Drausmės komisiją sudaro pirmininkas ir keturi tikrieji nariai, kuriuos gali pakeisti pakaitiniai nariai, iš kurių bent vienas narys turi priklausyti tai pačiai pareigų grupei kaip ir darbuotojas, kurio atžvilgiu pradėta drausminė procedūra.

144 straipsnis

1. DSSĮI ir 138 straipsnyje nurodytas Personalo komitetas tuo pačiu metu paskiria po du narius ir du pakaitinius narius.

2. Pirmininką ir pakaitinį pirmininką skiria DSSĮI.

3. Pirmininkas, nariai ir pakaitiniai nariai skiriami trejų metų laikotarpiui.

Tačiau Agentūra gali numatyti trumpesnę narių ir pakaitinių narių kadenciją, bet ji negali būti trumpesnė kaip vieni metai.

4. Atitinkamas darbuotojas turi teisę per penkias dienas nuo Drausmės komisijos sudarymo nesutikti su vieno jos nario kandidatūra. Agentūra taip pat turi teisę nesutikti su vieno Drausmės komisijos nario kandidatūra.

Per tą patį laikotarpį Drausmės komisijos nariai gali paprašyti būti atleisti nuo šios pareigos dėl teisėtų priežasčių ir pasitraukia, jeigu kyla interesų konfliktas.

145 straipsnis

Drausmės komisijai padeda DSSĮI paskirtas sekretorius.

146 straipsnis

1. Drausmės komisijos pirmininkas ir nariai savo pareigas vykdo visiškai nepriklausomai.

2. Drausmės komisijos svarstymai ir procedūros yra slapti.

C Skirsnis

Drausminės priemonės

147 straipsnis

1. DSSĮI gali skirti vieną iš šių nuobaudų:

a) rašytinį įspėjimą;

b) papeikimą;

c) perkėlimo į aukštesnę pakopą atidėjimą laikotarpiui nuo vieno iki 23 mėnesių;

d) perkėlimą į žemesnę pakopą;

e) laikiną perkėlimą į žemesnį lygį laikotarpiui nuo 15 dienų iki vienų metų;

f) perkėlimą į žemesnį tos pačios pareigų grupės lygį;

g) priskyrimą žemesnei pareigų grupei, perkeliant į žemesnį lygį arba paliekant tame pačiame lygyje;

h) pašalinimą iš pareigų ir prireikus tam tikros sumos išskaičiavimą iš invalidumo pašalpos nustatytos trukmės laikotarpiu; dėl šios priemonės neturi nukentėti darbuotojo išlaikytiniai. Tačiau tokio sumažinimo atveju buvusio darbuotojo pajamos turi būti ne mažesnės už minimalų gyvenimo lygį, atitinkantį 1 lygio pirmos pakopos laikinojo darbuotojo bazinį darbo užmokestį, pridėjus visas mokėtinas išmokas šeimai.

2. Jeigu darbuotojas gauna invalidumo pašalpą, DSSĮI gali nuspręsti atitinkamu laikotarpiu išskaičiuoti iš invalidumo pašalpos tam tikrą sumą; dėl šios priemonės neturi nukentėti darbuotojo išlaikytiniai. Tačiau darbuotojo pajamos negali būti mažesnės už minimalų gyvenimo lygį, atitinkantį 1 lygio pirmos pakopos laikinojo darbuotojo bazinį darbo užmokestį, pridėjus visas mokėtinas išmokas šeimai.

3. Dėl vieno nusižengimo atvejo negali būti taikoma daugiau kaip viena drausminė nuobauda.

148 straipsnis

Taikomų drausminių nuobaudų griežtumas turi būti proporcingas nusižengimo sunkumui. Nustatant nusižengimo sunkumą ir sprendžiant, kokią drausminę nuobaudą taikyti, visų pirma atsižvelgiama į:

a) nusižengimo pobūdį ir jo padarymo aplinkybes,

b) mastą, kuriuo nusižengimas pakenkia Agentūros vientisumui, reputacijai ar interesams,

c) tai, kokią nusižengimo dalį sudarė tyčiniai veiksmai ar aplaidumas,

d) darbuotojo nusižengimo motyvus,

e) darbuotojo lygį ir darbo stažą,

f) darbuotojo asmeninės atsakomybės laipsnį,

g) darbuotojo užimamų pareigų ir atsakomybės lygį,

h) tai, ar nusižengimą sudaro pakartotiniai veiksmai ar elgesys;

i) darbuotojo elgesį jo karjeros metu.

D Skirsnis

Drausminė procedūra nedalyvaujant drausmės komisijai

149 straipsnis

DSSĮI gali nuspręsti kaip nuobaudą skirti rašytinį įspėjimą ar papeikimą nepasitarusi su Drausmės komisija. Atitinkamas darbuotojas turi būti išklausytas prieš DSSĮI imantis tokių veiksmų.

E Skirsnis

Drausminė procedūra kreipiantis į drausmės komisiją

150 straipsnis

1. DSSĮI pateikia Drausmės komisijai ataskaitą, aiškiai išdėstydama faktus, dėl kurių skundžiamasi, ir, atitinkamais atvejais, aplinkybes, kuriomis tie faktai atsirado, įskaitant visas sunkinančias ar lengvinančias aplinkybes.

2. Ataskaita perduodama atitinkamam darbuotojui ir Drausmės komisijos pirmininkui, o jis supažindina su ja Drausmės komisijos narius.

151 straipsnis

1. Gavęs ataskaitą, atitinkamas darbuotojas turi teisę gauti visą savo asmens bylą ir pasidaryti visų su procedūra susijusių dokumentų, įskaitant ir išteisinančius įrodymus, kopijas.

2. Atitinkamam darbuotojui nuo ataskaitos, kurią pateikus pradedama drausminė procedūra, gavimo dienos skiriama ne mažiau kaip 15 dienų pasirengti gynybai.

3. Atitinkamam darbuotojui gali padėti jo pasirinktas asmuo.

152 straipsnis

1. Jeigu, dalyvaujant Drausmės komisijos pirmininkui, atitinkamas darbuotojas prisipažįsta įvykdęs nusižengimą ir be išlygų sutinka su 149 straipsnyje nurodyta ataskaita, DSSĮI, vadovaudamasi nusižengimo pobūdžio ir ketinamos už jį skirti nuobaudos proporcingumo principu, gali atsiimti bylą iš Drausmės komisijos. Jeigu byla iš Drausmės komisijos atsiimama, pirmininkas pateikia nuomonę dėl svarstytos nuobaudos.

2. Taikant šią tvarką DSSĮI gali, nukrypdama nuo 149 straipsnio, skirti vieną iš nuobaudų, numatytų 147 straipsnio 1 dalies a–d punktuose.

3. Atitinkamas darbuotojas, prieš jam pripažįstant savo nusižengimą, informuojamas apie galimas tokio prisipažinimo pasekmes.

153 straipsnis

Prieš pirmą Drausmės komisijos posėdį pirmininkas paveda vienam iš jos narių parengti bendrą ataskaitą apie nagrinėjamą atvejį ir atitinkamai informuoja kitus Drausmės komisijos narius.

154 straipsnis

1. Drausmės komisija išklauso atitinkamą darbuotoją; posėdžio metu jis gali pateikti pastabų raštu arba žodžiu, pats asmeniškai ar per atstovą. Jis gali pasikviesti liudytojų.

2. Agentūrai Drausmės komisijos posėdžiuose atstovauja DSSĮI tuo tikslu įgaliotas darbuotojas, turintis tokias pačias teises, kaip ir atitinkamas darbuotojas.

155 straipsnis

1. Jeigu, Drausmės komisijos nuomone, ji neturi pakankamai aiškios informacijos apie faktus, dėl kurių skundžiamasi, arba apie aplinkybes, kuriomis jie atsirado, ji nurodo atlikti tyrimą, kurio metu abi šalys gali pateikti savo argumentus ir atsakyti į kitos šalies argumentus.

2. Drausmės komisijos pirmininkas arba narys atlieka tyrimą Drausmės komisijos vardu. Tyrimo tikslais Drausmės komisija gali paprašyti bet kokių su nagrinėjamu klausimu susijusių dokumentų. Agentūra visus tokius prašymus patenkina per Drausmės komisijos nustatytą terminą, jei toks terminas nustatomas. Jeigu toks prašymas adresuojamas darbuotojui, registruojami visi atsisakymai jį patenkinti.

156 straipsnis

Išnagrinėjusi pateiktus dokumentus ir atsižvelgusi į visus žodinius ar rašytinius pareiškimus bei atlikto tyrimo rezultatus, Drausmės komisija balsų dauguma pateikia pagrįstą išvadą dėl to, ar faktai, dėl kurių skundžiamasi, yra nustatyti, ir dėl nuobaudos, kuri turėtų būti skirta dėl tokių faktų. Išvadą pasirašo visi Drausmės komisijos nariai. Kiekvienas narys prie išvados gali pridėti savo skirtingą nuomonę. Drausmės komisija per du mėnesius nuo DSSĮI ataskaitos gavimo pateikia šią išvadą DSSĮI ir atitinkamam darbuotojui, jeigu tas laikotarpis atitinka bylos sudėtingumo laipsnį. Jeigu tyrimas buvo atliktas Drausmės komisijos iniciatyva, minėtas laikotarpis yra keturi mėnesiai, jeigu jis atitinka bylos sudėtingumo laipsnį.

157 straipsnis

1. Drausmės komisijos pirmininkas nebalsuoja dėl jos nagrinėjamų klausimų, išskyrus tuos atvejus, kai klausimai yra procedūriniai arba kai balsai pasiskirsto po lygiai.

2. Pirmininkas užtikrina, kad Drausmės komisijos sprendimai būtų vykdomi, ir kiekvieną jos narį supažindina su visa informacija ir visais dokumentais, susijusiais su byla.

158 straipsnis

Sekretorius rengia Drausmės komisijos posėdžių protokolus. Liudytojai pasirašo protokolą, kuriame užfiksuoti jų parodymai.

159 straipsnis

1. Drausminės procedūros išlaidas, patirtas atitinkamo darbuotojo iniciatyva, ir ypač užmokestį asmeniui, kuris buvo pasirinktas padėti darbuotojui ar jį ginti, padengia darbuotojas, jei pasibaigus drausminei procedūrai paskiriama viena iš 147 straipsnyje numatytų nuobaudų.

2. Tačiau išimtiniais atvejais, jei atitinkamam darbuotojui ši prievolė būtų per sunki, DSSĮI gali nuspręsti kitaip.

160 straipsnis

1. Išklausiusi darbuotoją, DSSĮI priima sprendimą, kaip numatyta 147 ir 148 straipsniuose, per du mėnesius nuo Drausmės komisijos išvados gavimo dienos. Turi būti pateiktos tokio sprendimo priežastys.

2. Jei DSSĮI nusprendžia nutraukti bylą nepaskirdama jokios drausminės nuobaudos, apie tai ji nedelsdama raštu informuoja atitinkamą darbuotoją. Atitinkamas darbuotojas gali paprašyti, kad tas sprendimas būtų įtrauktas į jo asmens bylą.

F Skirsnis

Laikinas nušalinimas

161 straipsnis

1. Jei DSSĮI kaltina darbuotoją sunkiu nusižengimu dėl tarnybinių pareigų nevykdymo arba dėl įstatymo pažeidimo, ji gali nedelsdama laikinai nušalinti tokiu nusižengimu kaltinamą asmenį apibrėžtam arba neribotam laikotarpiui.

2. DSSĮI, išskyrus atvejus, kai susiklosto išskirtinės aplinkybės, tokį sprendimą priima išklausiusi atitinkamą darbuotoją.

162 straipsnis

1. Sprendime, kuriuo darbuotojas laikinai nušalinamas, nurodoma, ar laikino nušalinimo laikotarpiu jam toliau bus mokamas visas jo atlyginimas, arba kokia to atlyginimo dalis turi būti neišmokama. Darbuotojui mokama suma jokiu būdu negali būti mažesnė už minimalų gyvenimo lygį, atitinkantį 1 lygio pirmos pakopos laikinojo darbuotojo bazinį darbo užmokestį, pridėjus visas mokėtinas išmokas šeimai.

2. Laikinai nušalinto darbuotojo padėtis privalo būti galutinai nustatyta per šešis mėnesius nuo tos dienos, kurią įsigalioja laikinas nušalinimas. Jei per šešis mėnesius toks sprendimas nepriimamas, atitinkamas darbuotojas, atsižvelgiant į 3 dalį, turi teisę vėl gauti visą atlyginimą.

3. Dalis atlyginimo gali būti neišmokama ir praėjus 2 dalyje nurodytam šešių mėnesių terminui, jei atitinkamam darbuotojui už tas pačias veikas yra iškelta baudžiamoji byla, dėl kurios jis yra sulaikytas. Tokiais atvejais darbuotojui visas atlyginimas nemokamas tol, kol kompetentingas teismas priima sprendimą paleisti jį į laisvę.

4. Pagal šio straipsnio 1 dalį neišmokėtos sumos darbuotojui išmokamos, jeigu galutiniu sprendimu skirta drausminė nuobauda yra ne griežtesnė negu rašytinis įspėjimas, papeikimas arba perkėlimo į aukštesnę pakopą atidėjimas, arba jeigu neskirta jokia drausminė nuobauda; pastaruoju atveju išmokamos ir sudėtinės palūkanos, taikant 88 straipsnyje apibrėžtą normą.

G Skirsnis

Paralelinis traukimas baudžiamojon atsakomybėn

163 straipsnis

Jeigu darbuotojas už tas pačias veikas yra patrauktas baudžiamojon atsakomybėn, galutinis sprendimas priimamas tik po to, kai savo galutinį sprendimą paskelbia bylą nagrinėjantis teismas.

H Skirsnis

Baigiamosios nuostatos

164 straipsnis

Darbuotojas, kuriam paskirta drausminė nuobauda nėra pašalinimas iš pareigų, po trejų metų, jeigu tai buvo rašytinis įspėjimas ar papeikimas, arba po šešerių metų, jeigu tai buvo kitokia nuobauda, gali pateikti prašymą pašalinti iš jo asmens bylos visus įrašus apie tokią priemonę. DSSĮI sprendžia, ar patenkinti šį prašymą.

165 straipsnis

Paaiškėjus naujiems, atitinkamais įrodymais pagrįstiems faktams, DSSĮI gali savo iniciatyva arba atitinkamo darbuotojo prašymu atnaujinti drausminę procedūrą.

166 straipsnis

Jeigu pagal 160 straipsnio 2 dalį jokie faktai darbuotojo atžvilgiu nepasitvirtino, darbuotojas turi teisę reikalauti, kad patirta žala būtų atlyginta tinkamai viešai paskelbiant DSSĮI sprendimą.

167 straipsnis

Valdančioji taryba patvirtina šių procedūrų įgyvendinimo tvarką.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

APELIACINIAI SKUNDAI

168 straipsnis

1. Bet kuris asmuo, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, gali pateikti DSSĮI prašymą priimti su juo susijusį sprendimą. DSSĮI praneša atitinkamam asmeniui apie savo motyvuotą sprendimą per keturis mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos. Jei to laikotarpio pabaigoje atsakymas į prašymą negautas, laikoma, kad priimtas sprendimas prašymą atmesti; tas sprendimas gali būti skundžiamas pagal 2 dalį.

2. Bet kuris asmuo, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, gali pateikti DSSĮI skundą dėl jo nenaudai priimto akto minėtai institucijai priėmus sprendimą arba nepatvirtinus šiuose Tarnybos nuostatuose nustatytos priemonės. Skundas turi būti pateiktas per tris mėnesius. Tas laikotarpis pradedamas skaičiuoti:

— nuo akto paskelbimo dienos, jei tai bendro pobūdžio priemonė;

— nuo pranešimo apie sprendimą atitinkamam asmeniui dienos, bet jokiu būdu ne vėliau kaip nuo tos dienos, kurią jis tokį pranešimą gavo, jei priemonė yra skirta konkrečiam asmeniui; tačiau jei konkrečiam asmeniui skirtas aktas taip pat apima skundą dėl kito asmens, laikotarpis to kito asmens atžvilgiu pradedamas skaičiuoti nuo dienos, kurią jis gavo apie tai pranešimą, bet jokiu būdu ne vėliau kaip nuo paskelbimo dienos;

— nuo laikotarpio, per kurį turi būti duotas atsakymas, pabaigos dienos, jeigu skundas pateikiamas dėl implicitinio sprendimo dėl prašymo atmetimo, kaip numatyta 1 dalyje.

DSSĮI praneša atitinkamam asmeniui apie savo motyvuotą sprendimą per keturis mėnesius nuo skundo pateikimo dienos. Jei to laikotarpio pabaigoje atsakymas į skundą negautas, laikoma, kad priimtas sprendimas skundą atmesti; dėl to sprendimo gali būti pateiktas apeliacinis skundas pagal 170 straipsnį.

169 straipsnis

1. Bet kuris Sąjungos ir asmens, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, ginčas dėl tokio asmens nenaudai priimto akto, kaip apibrėžta 168 straipsnio 2 dalyje, teisėtumo priklauso Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai. Finansinio pobūdžio ginčuose Teisingumo Teismo jurisdikcija yra neribota.

2. Apeliacinį skundą Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priima tik tuo atveju, jei:

— DSSĮI anksčiau buvo paduotas skundas pagal 168 straipsnio 2 dalį per jame nustatytą laikotarpį ir

— skundas buvo atmestas priimant eksplicitinį arba implicitinį sprendimą.

3. Apeliaciniai skundai pagal 2 dalį pateikiami per tris mėnesius. Tas laikotarpis pradedamas skaičiuoti:

— nuo pranešimo apie sprendimą dėl skundo dienos;

— nuo atsakymui pateikti nustatyto laikotarpio pabaigos dienos, jeigu skundžiamas implicitinis sprendimas atmesti pagal 168 straipsnio 2 dalį paduotą skundą; vis dėlto, jei skundas atmetamas priimant eksplicitinį sprendimą po to, kai jis buvo atmestas implicitiniu sprendimu, bet dar nepasibaigus apeliaciniam skundui pateikti skirtam laikotarpiui, apeliaciniam skundui pateikti skirtas laikotarpis pradedamas skaičiuoti iš naujo.

4. Nukrypstant nuo 2 dalies, atitinkamas asmuo, padavęs skundą DSSĮI pagal 168 straipsnio 2 dalį, gali nedelsdamas pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui, jei kartu su tokiu apeliaciniu skundu pateikiamas prašymas sustabdyti ginčijamo akto vykdymą arba patvirtinti laikinąsias priemones. Tokiu atveju pagrindinis procesas Teisingumo Teisme sustabdomas, kol skundas bus atmestas priimant eksplicitinį arba implicitinį sprendimą.

5. Apeliaciniai skundai pagal šį straipsnį tiriami ir nagrinėjami taip, kaip numatyta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo procedūros reglamente.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

SPECIALIEJI PATARĖJAI

170 straipsnis

1. Specialiųjų patarėjų atlyginimas nustatomas tiesioginiu atitinkamo patarėjo ir DSSĮI susitarimu. Specialiojo patarėjo sutartis galioja ne ilgiau kaip dvejus metus, didžiausią to laikotarpio dienų skaičių. Ji gali būti pratęsiama.

2. Jeigu Agentūra ketina įdarbinti konkretų specialųjį patarėją arba pratęsti jo sutartį, ji pateikia Valdančiajai tarybai pasiūlymą, kuriame nurodo numatomo atlyginimo dydį, įgaliojimus, pasiūlymo motyvus ir visus kitus atitinkamus elementus.

Agentūra gali sudaryti sutartį, išskyrus tuo atveju, jei Valdančioji taryba nusprendžia kitaip, per vieną mėnesį nuo tada, kai gauna pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją.

3. DSSĮI priima konkrečias taisykles šio straipsnio nuostatoms įgyvendinti.

171 straipsnis

Mutatis mutandis taikoma 1 straipsnio 2 dalis, 6, 11, 12, 13 ir 14 straipsniai, 18 straipsnio pirma pastraipa, 19 ir 20 straipsniai, 21 straipsnio 1 dalis, 22, 27 ir 28 straipsniai, 32 straipsnio antra pastraipa ir 36 straipsnis dėl Agentūros darbuotojų teisių ir pareigų bei 168 ir 169 straipsniai dėl apeliacinių skundų.

172 straipsnis

1. Šių Tarnybos nuostatų sąlygas, susijusias su teisėmis ir pareigomis (11–35 straipsniai ir 104 straipsnis), įdarbinimo sąlygomis (37 straipsnis, išskyrus 2 dalies a punktą, 38–41 straipsniai, 105 straipsnis, išskyrus 3 dalies a punktą, ir 106–110 straipsniai), darbo sąlygomis (42–58 straipsniai ir 111 straipsnis), darbo santykių nutraukimu (96–100 straipsniai ir 137 straipsnis) ir drausmine procedūra (139–167 straipsniai) tiek, kiek reikia, gali iš dalies pakeisti Agentūros Valdančioji taryba, laikydamasi Sprendimo (BUSP) 2015/1835 9 straipsnio 1 dalies i punkto ir 11 straipsnio 3 dalies a punkto. Visi tokie pasiūlyti pakeitimai perduodami Tarybai. Jeigu Taryba per du mėnesius kvalifikuota balsų dauguma nenusprendžia tų pakeitimų keisti, jie laikomi patvirtintais.

2. Kitų šių Tarnybos nuostatų sąlygų, visų pirma susijusių su atlyginimu, išmokomis ir socialinio draudimo išmokomis, pakeitimus Valdančiosios tarybos pasiūlymu tvirtina Taryba, spręsdama vieningai.

173 straipsnis

Per trejų metų laikotarpį po to, kai įsigalioja šie Tarnybos nuostatai, Europos Sąjungos Taryba įvertina ir prireikus iš dalies pakeičia šiuos Tarnybos nuostatus arba priima sprendimą dėl jų galiojimo pabaigos.

174 straipsnis

Sprendimas 2004/676/EB panaikinamas.

175 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Briuselyje 2016 m. rugpjūčio 4 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
M. LAJČÁK

I PRIEDAS

DARBAS NE VISĄ DARBO LAIKĄ

1 straipsnis

Prašymą gauti leidimą dirbti ne visą darbo laiką darbuotojas pateikia per savo tiesioginį vadovą iki prašyme nurodytos dienos likus ne mažiau kaip dviem mėnesiams, išskyrus, kai atvejai yra skubūs ir tinkamai pagrįsti.

Leidimas gali būti suteikiamas ne mažiau kaip vienam mėnesiui ir ne daugiau kaip trejiems metams, nedarant poveikio 17 straipsnyje ir 45 straipsnio 2 dalies e punkte nurodytiems atvejams.

Leidimas gali būti pratęstas tomis pačiomis sąlygomis. Prašymą pratęsti leidimą atitinkamas darbuotojas pateikia ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki laikotarpio, kuriam suteiktas leidimas, pabaigos. Darbas ne visą darbo laiką negali trukti trumpiau nei pusę įprasto darbo laiko.

Išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, darbo ne visą darbo laiką laikotarpis prasideda pirmą mėnesio dieną.

2 straipsnis

Atitinkamo darbuotojo prašymu DSSĮI gali panaikinti leidimą nepasibaigus laikotarpiui, kuriam jis buvo išduotas. Panaikinimo diena negali būti daugiau kaip po dviejų mėnesių arba, jeigu leidimas dirbti ne visą darbo laiką buvo suteiktas daugiau kaip vieniems metams, – keturių mėnesių po darbuotojo pasiūlytos dienos.

Išimtiniais atvejais ir kai tai būtina dėl tarnybos interesų, DSSĮI gali panaikinti leidimą nesibaigus laikotarpiui, kuriam jis buvo išduotas, darbuotoją apie tai įspėdama prieš du mėnesius.

3 straipsnis

Tuo laikotarpiu, kuriuo darbuotojui leista dirbti ne visą darbo laiką, jis turi teisę gauti procentinę savo atlyginimo dalį, atitinkančią dirbtą įprastinio darbo laiko procentinę dalį. Tačiau ši procentinė dalis netaikoma išmokai vaikui išlaikyti, bazinei namų ūkio išmokos sumai ar mokymosi išmokai.

Sveikatos draudimo sistemos įmokos apskaičiuojamos remiantis baziniu darbo užmokesčiu, mokamu visą darbo laiką dirbančiam darbuotojui. Pensijų sistemos įmokos apskaičiuojamos remiantis baziniu darbo užmokesčiu, mokamu ne visą darbo laiką dirbančiam darbuotojui. Darbuotojas taip pat gali paprašyti, kad pensijos sistemos įmokos būtų apskaičiuojamos remiantis baziniu darbo užmokesčiu, mokamu visą darbo laiką dirbančiam darbuotojui, kaip numatyta 90 straipsnyje. Taikant V priedo 1 straipsnį, įgytos teisės apskaičiuojamos proporcingai sumokėtų įmokų procentinei daliai.

Darbo ne visą darbo laiką laikotarpiu darbuotojas negali dirbti viršvalandžių ar užsiimti mokama veikla, išskyrus 17 straipsnyje nurodytą veiklą.

4 straipsnis

DSSĮI gali nustatyti išsamias šių nuostatų taikymo taisykles.

II PRIEDAS

ATOSTOGOS

1 SKIRSNIS

Kasmetinės atostogos

1 straipsnis

Tais metais, kuriais darbuotojas pradeda tarnybą arba išeina iš tarnybos, jis turi teisę gauti dviejų darbo dienų trukmės atostogas už kiekvieną visą dirbtą mėnesį, dviejų darbo dienų trukmės atostogas už kiekvieną ne visą dirbtą mėnesį, per kurį dirbo daugiau kaip 15 dienų, ir vienos darbo dienos trukmės atostogas už kiekvieną ne visą dirbtą mėnesį, per kurį dirbo 15 ar mažiau dienų.

2 straipsnis

Atsižvelgiant į darbuotojo pageidavimą ir tarnybos poreikius, kasmetinės atostogos gali būti suteikiamos visos iš karto arba dalimis. Tačiau bent viena atostogų dalis turi trukti dvi savaites iš eilės. Pradedančiam tarnybą darbuotojui kasmetinės atostogos suteikiamos tik po trijų mėnesių tarnybos; išimtiniais atvejais, dėl tinkamai pagrįstų priežasčių, atostogos gali būti suteikiamos anksčiau.

3 straipsnis

Jei kasmetinių atostogų metu darbuotojas suserga liga, dėl kurios jis, jei nebūtų išėjęs atostogų, negalėtų vykdyti savo pareigų, pateikus medicinos pažymą jo kasmetinės atostogos pratęsiamos tokiam laikotarpiui, kokį truko jo nedarbingumas.

4 straipsnis

Jeigu darbuotojas iki einamųjų kalendorinių metų pabaigos dėl su tarnybos poreikiais nesusijusių priežasčių nepanaudojo visų kasmetinių atostogų, į kitus metus galima perkelti ne daugiau kaip 12 dienų atostogų.

Jei darbuotojas išeidamas iš tarnybos nėrapanaudojęs visų kasmetinių atostogų, jam išmokama kompensacija, lygi vienai trisdešimtajai jo mėnesinio atlyginimo tuo metu, kai jis išeina iš tarnybos, už kiekvieną jam priklausančią atostogų dieną.

Antroje pastraipoje numatyta tvarka apskaičiuota suma yra atskaitoma iš darbuotojui, kuris išeidamas iš tarnybos yra panaudojęs daugiau kasmetinių atostogų, nei jam priklausė iki tos dienos, priklausančios sumos.

5 straipsnis

Jei kasmetinių atostogų išėjęs darbuotojas dėl tarnybinių priežasčių pakviečiamas grįžti į darbą arba jei jo atostogos atšaukiamos, pateikus tinkamus įrodymus jam kompensuojamos patirtos išlaidos ir iš naujo suteikiamas kelionės laikas.

2 SKIRSNIS

Specialios atostogos

6 straipsnis

Be kasmetinių atostogų, darbuotojo prašymu jam gali būti suteiktos specialios atostogos. Specialios atostogos suteikiamos visų pirma šiais atvejais:

— darbuotojo santuokos atveju: keturios dienos;

— darbuotojo gyvenamosios vietos pakeitimo atveju: iki dviejų dienų;

— sunkios sutuoktinio ligos atveju: iki trijų dienų;

— sutuoktinio mirties atveju: keturios dienos;

— tiesiosios aukštutinės giminystės linijos giminaičio sunkios ligos atveju: iki dviejų dienų;

— tiesiosios aukštutinės giminystės linijos giminaičio mirties atveju: dvi dienos;

— vaiko santuokos atveju: dvi dienos;

— vaiko gimimo atveju: 10 dienų, atostogų turi būti išeita per keturiolika savaičių po gimimo;

— gimus neįgaliam arba sunkia liga sergančiam vaikui: 20 dienų, atostogų turi būti išeita per keturiolika savaičių po gimimo;

— žmonos mirties per motinystės atostogas atveju: dienų skaičius, atitinkantis likusią motinystės atostogų dalį; jei mirusi žmona nėra darbuotoja, likusi motinystės atostogų dalis nustatoma *mutatis mutandis* taikant 52 straipsnio nuostatas;

— sunkios vaiko ligos atveju: iki dviejų dienų;

— labai sunkios vaiko ligos atveju, kai tai patvirtino gydytojas, ar paguldžius į ligoninę 12 metų ar jaunesnį vaiką: iki penkių dienų;

— vaiko mirties atveju: keturios dienos;

— vaiko įvaikinimo atveju: 20 savaičių, prailginant iki 24 savaičių, jei įvaikinamas neįgalus vaikas.

Kiekvienas įvaikintas vaikas suteikia teisę tik į vieną specialių atostogų laikotarpį, kurį įvaikinę tėvai, jeigu jie abu yra darbuotojai, gali dalytis tarpusavyje. Jos suteikiamos tik tada, jeigu darbuotojo sutuoktinis bent pusę laiko užsiima mokama veikla. Jei sutuoktinis dirba ne Sąjungos institucijose ir turi teisę į panašias atostogas, iš darbuotojui suteikiamų atostogų atimamas atitinkantis dienų skaičius.

Kai būtina, DSSĮI gali suteikti papildomas specialias atostogas, jeigu toje šalyje, kurioje atliekama įvaikinimo procedūra, ir kuri nėra įvaikinančio darbuotojo darbo šalis, pagal galiojančius nacionalinės teisės aktus vienas ar abu įvaikinantys tėvai turi joje praleisti tam tikrą laiką.

Suteikiamos specialios 10 dienų atostogos, jei darbuotojas nepanaudoja visų 20 ar 24 savaičių trukmės specialių atostogų, skiriamų dėl šios įtraukos pirmame sakinyje nurodytos priežasties; tokios papildomos specialios atostogos suteikiamos tik kartą už kiekvieną įvaikintą vaiką.

Be to, Agentūra, neviršydama pagal 30 straipsnį sudarytoje tolesnio kvalifikacijos kėlimo ir mokymo programoje nustatytų ribų, gali suteikti specialias atostogas tolesniam kvalifikacijos kėlimui ir mokymuisi.

Be to, specialios atostogos gali būti suteiktos darbuotojui išimties tvarka dėl išskirtinio darbo, viršijančio įprastines darbuotojo prievoles. Tokios specialios atostogos suteikiamos ne vėliau kaip praėjus trims mėnesiams po to, kai DSSĮI priima sprendimą dėl išskirtinio pareigūno darbo pobūdžio.

Šiame straipsnyje nesusituokęs darbuotojo partneris laikomas sutuoktiniu, jeigu tenkinamos pirmosios trys IV priedo 1 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytos sąlygos.

Jeigu, remiantis šiuo skirsniu, suteikiamos specialios atostogos, kelionės laikas nustatomas specialiu sprendimu, atsižvelgiant į konkrečius poreikius.

3 SKIRSNIS

Kelionės laikas

7 straipsnis

Darbuotojai, turintys teisę į ekspatriacijos išmoką arba išmoką už darbą užsienyje, turi teisę į dvi su puse dienos papildomų atostogų per metus, kurios skiriamos kelionei į gimtąją šalį.

III PRIEDAS

KOMPENSUOJAMOSIOS ATOSTOGOS IR ATLYGINIMAS UŽ VIRŠVALANDŽIUS

1 straipsnis

Neviršijant 48 straipsnyje nustatytų ribų, viršvalandžius dirbęs AST 1–AST 4 lygių darbuotojas turi teisę į kompensuojamąsias atostogas arba atlyginimą tokia tvarka:

a) už kiekvieną viršvalandžių valandą jis turi teisę gauti pusantros valandos kompensuojamųjų atostogų; jeigu darbuotojas viršvalandžius dirbo nuo 22.00 iki 7.00 val. arba sekmadienį ar valstybės šventės dieną, jis turi teisę gauti dviejų valandų kompensuojamąsias atostogas; suteikiant kompensuojamąsias atostogas, atsižvelgiama į tarnybos reikalavimus ir atitinkamo darbuotojo pageidavimą;

b) jeigu dėl tarnybos poreikių išeiti kompensuojamųjų atostogų negalima kitą mėnesį po to mėnesio, kurį buvo dirbti viršvalandžiai, DSSĮI leidžia sumokėti už neatlygintas viršvalandžių valandas taikant 0,56 % mėnesinio bazinio darbo užmokesčio už kiekvieną a punkte nurodytą viršvalandžių valandą;

c) kad būtų suteiktos kompensuojamosios atostogos arba mokamas atlyginimas už vieną valandą viršvalandžių, papildomai turi būti išdirbta ilgiau kaip 30 minučių.

2 straipsnis

Jei darbuotojas vyksta į komandiruotę, laikas, per kurį pasiekiama komandiruotės vieta, šiame priede nelaikomas viršvalandžiais. Už komandiruotės vietoje išdirbtas valandas, viršijančias įprastą darbo valandų skaičių, DSSĮI sprendimu gali būti skirtos kompensuojamosios atostogos arba išmokėtas atlyginimas.

3 straipsnis

Nepaisant 1 ir 2 straipsnių, atlyginimas už tam tikroms AST 1–AST 4 lygių grupėms priklausančių darbuotojų dirbtus viršvalandžius specialiomis sąlygomis gali būti mokamas kaip nustatyto dydžio išmoka, kurios dydį ir skyrimo sąlygas nustato DSSĮI, pasikonsultavusi su Personalo komitetu.

IV PRIEDAS

ATLYGINIMAS IR IŠLAIDŲ KOMPENSAVIMAS

1 SKIRSNIS

Išmokos šeimai

1 straipsnis

1. Namų ūkio išmoką sudaro 171,88 EUR bazinė suma ir 2 % pareigūno bazinio darbo užmokesčio.

2. Namų ūkio išmoka skiriama:

a) susituokusiam darbuotojui;

b) darbuotojui, kuris yra našlys, išsituokęs, oficialiai gyvenantis skyrium arba nesusituokęs ir turi vieną ar daugiau išlaikomų vaikų, kaip apibrėžta 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse;

c) darbuotojui, kuris yra registruotas kaip pastovus nesantuokinis partneris, su sąlyga, kad:

i) pora pateikia valstybės narės ar valstybės narės bet kurios kompetentingos institucijos pripažįstamą teisinį dokumentą, kuriuo patvirtinamas jų kaip nesantuokinių partnerių statusas,

ii) nė vienas iš partnerių neturi santuokinių ryšių ar kitos nesantuokinės partnerystės ryšių,

iii) partneriai nėra susieti vienu iš šių ryšių: tėvų, vaikų, senelių, vaikaičių, brolių, seserų, tetų, dėdžių, sūnėnų, dukterėčių, žentų, marčių,

iv) pora valstybėje narėje neturi teisinių galimybių susituokti; šiame punkte pora laikoma turinčia teisines galimybes susituokti tik tada, jeigu abu jos nariai atitinka valstybės narės teisės aktais nustatytas sąlygas, leidžiančias tokios poros santuoką;

d) specialiu motyvuotu DSSĮI sprendimu, priimtu remiantis patvirtinamaisiais dokumentais – darbuotojui, kuris neatitinka a, b ir c punktuose nustatytų sąlygų, tačiau faktiškai atlieka šeimos galvos pareigas.

3. Jei darbuotojo sutuoktinis dirba mokamą darbą ir jo metinės pajamos neatskaičiavus mokesčių yra didesnės už metinį 3 lygio antros pakopos darbuotojo bazinį darbo užmokestį, apskaičiuotą pritaikius šaliai, kurioje dirba sutuoktinis, skirtą korekcinį koeficientą, šis darbuotojas, turintis teisę į namų ūkio išmoką, jos negauna, išskyrus tuos atvejus, kai DSSĮI priima specialų sprendimą. Tačiau darbuotojas turi teisę gauti šią išmoką, jei sutuoktinių pora turi vieną ar kelis išlaikomus vaikus.

4. Tais atvejais, kai pagal 1, 2 ir 3 dalis Agentūroje dirbantys sutuoktiniai abu turi teisę gauti namų ūkio išmoką, ji mokama tik tam asmeniui, kurio bazinis darbo užmokestis yra didesnis.

5. Jei darbuotojas turi teisę į namų ūkio išmoką tik pagal 2 dalies b punktą, o visų jo išlaikomų vaikų, kaip apibrėžta 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse, globa pagal įstatymą, teismo sprendimu arba kompetentingos institucijos administraciniu potvarkiu perduota kitam asmeniui, o ne šiam darbuotojui, namų ūkio išmoka darbuotojo vardu ir jo sąskaita mokama tam kitam asmeniui. Ta sąlyga laikoma įvykdyta išlaikomiems vaikams tapus pilnamečiais, jei tie vaikai nuolat gyvena su tuo kitu asmeniu, kuris yra vienas iš tėvų.

Tačiau jei darbuotojo vaikus globoja keli asmenys, namų ūkio išmoka padalijama jiems pagal jų globojamų vaikų skaičių.

Jei pagal pirmiau išdėstytas nuostatas asmuo, turintis teisę gauti darbuotojo vardu mokamą namų ūkio išmoką, taip pat turi teisę gauti šią išmoką, kadangi pats yra darbuotojas, jam mokama tik didesnioji iš šių dviejų išmokų.

2 straipsnis

1. Vadovaujantis 2 ir 3 dalimis, vieną ar kelis išlaikomus vaikus turinčiam darbuotojui kas mėnesį mokama 375,59 EUR išmoka už kiekvieną išlaikomą vaiką.

2. „Išlaikomas vaikas“ – darbuotojo faktiškai išlaikomas jo arba jo sutuoktinio santuokinis arba nesantuokinis vaikas arba įvaikis.

Tas pat taikoma vaikui, dėl kurio įvaikinimo yra paduotas prašymas ir pradėta įvaikinimo procedūra.

Vaikas, kurį darbuotojas yra įpareigotas išlaikyti teismo sprendimu, grindžiamu valstybės narės teisės aktais, reglamentuojančiais nepilnamečių apsaugą, laikomas išlaikomu vaiku.

1 dalyje nurodyta suma peržiūrima kiekvieną kartą pagal 60 straipsnį peržiūrint atlyginimą.

3. Išmoka skiriama:

a) automatiškai – už jaunesnius kaip 18 metų vaikus;

b) darbuotojo kartu su patvirtinamaisiais dokumentais pateiktu prašymu – už vaikus nuo 18 iki 26 metų amžiaus, kurie studijuoja arba mokosi profesijos.

4. Asmuo, kurį darbuotojas yra teisiškai įpareigotas išlaikyti ir kuriam išlaikyti reikalingos didelės išlaidos, išimtiniais atvejais specialiu motyvuotu DSSĮI sprendimu, priimtu remiantis patvirtinamaisiais dokumentais, gali būti laikomas išlaikomu vaiku.

5. Už vaiką, kuris dėl sunkios ligos ar negalios negali užsidirbti pragyvenimui, išmoka mokama per visą tos ligos ar negalios laikotarpį, neatsižvelgiant į vaiko amžių.

6. Už vieną išlaikomą vaiką, kaip apibrėžta šiame straipsnyje, mokama ne daugiau kaip viena išmoka vaikui išlaikyti.

7. Jei išlaikomo vaiko, kaip apibrėžta 2 ir 3 dalyse, globa pagal įstatymą, teismo sprendimu arba kompetentingos institucijos administraciniu potvarkiu yra patikėta kitam asmeniui, išmoka vaikui išlaikyti darbuotojo vardu ir jo sąskaita mokama tam asmeniui.

3 straipsnis

1. Atsižvelgiant į bendrąsias įgyvendinimo nuostatose nustatytas sąlygas, darbuotojas gauna faktiškai jo patirtų mokymosi išlaidų dydžio mokymosi išmoką, kuri negali būti didesnė kaip 254,83 EUR per mėnesį už kiekvieną išlaikomą vaiką, kaip apibrėžta šio priedo 2 straipsnio 2 dalyje, kuris yra ne jaunesnis kaip penkerių metų ir reguliariai visu krūviu lanko pradinę ar vidurinę mokyklą, nustačiusią mokestį už mokslą, arba aukštojo mokslo įstaigą. Sąlyga lankyti mokyklą, nustačiusią mokestį už mokslą, netaikoma atlyginant vykimo į mokyklą ir atgal išlaidas.

Teisė gauti šią išmoką įgyjama pirmą mėnesio, kurį vaikas pradeda lankyti pradinę švietimo įstaigą, dieną ir baigiasi mėnesio, kurį vaikas baigia mokslus, arba mėnesio, kurį vaikui sukanka 26 metai (priklausomai nuo to, kuri iš tų datų ankstesnė), pabaigoje.

Mokama išmoka yra ne daugiau kaip du kartus didesnė už pirmoje pastraipoje nurodytą sumą:

— darbuotojui, kurio darbo vieta yra bent 50 km

nuo Europos mokyklos arba

švietimo įstaigos, kurioje dėstoma jo kalba ir kurią vaikas lanko dėl būtinų ir tinkamais įrodymais pagrįstų pedagoginių priežasčių;

— darbuotojui, kurio darbo vieta yra bent 50 km nuo aukštojo mokslo įstaigos šalyje, kurios pilietis jis yra, arba aukštojo mokslo įstaigos, kurioje dėstoma jo kalba, jei vaikas faktiškai lanko bent 50 km nuo darbo vietos nutolusią aukštojo mokslo įstaigą, o darbuotojas turi teisę gauti ekspatriacijos išmoką; ši sąlyga netaikoma, jei šalyje, kurios pilietis yra darbuotojas, tokios įstaigos nėra arba kai vaikas lanko aukštojo mokslo įstaigą šalyje, kuri nėra darbuotojo darbo vietos šalis;

— tokiomis pačiomis sąlygomis kaip pirmoje ir antroje įtraukose teisę į išmoką turintiems asmenims, kurie faktiškai nedirba, atsižvelgiant ne į darbo vietą, o į gyvenamąją vietą.

Reikalavimas lankyti mokyklą, nustačiusią mokestį už mokslą, netaikomas mokėjimams pagal trečią pastraipą.

Jei vaiko, už kurį mokama mokymosi išmoka, globa pagal įstatymą, teismo sprendimu arba kompetentingos institucijos administraciniu potvarkiu patikėta kitam asmeniui, mokymosi išmoka to darbuotojo vardu ir jo sąskaita mokama tam asmeniui. Tokiu atveju trečioje pastraipoje nurodytas ne mažesnis kaip 50 km atstumas matuojamas nuo vaiką globojančio asmens gyvenamosios vietos.

2. Už kiekvieną išlaikomą vaiką, kaip apibrėžta šio priedo 2 straipsnio 2 dalyje, kuriam nėra sukakę penkeri metai ar kuris dar reguliariai visu krūviu nelanko pradinės ar vidurinės mokyklos, nustatoma 91,75 EUR dydžio mėnesinė išmoka.

Ta suma peržiūrima kiekvieną kartą pagal 60 straipsnį peržiūrint atlyginimą.

2 SKIRSNIS

Ekspatriacijos išmoka

4 straipsnis

1. Ekspatriacijos išmoka, kurią sudaro 16 % bendros bazinio darbo užmokesčio, namų ūkio išmokos ir išmokos vaikui išlaikyti, mokamų darbuotojui, sumos yra mokama:

a) darbuotojams:

— kurie nėra ir niekada nebuvo valstybės, kurios teritorijoje yra jų darbo vieta, piliečiai ir

— kurie penkerių metų laikotarpį, pasibaigusį likus šešiems mėnesiams iki tarnybos pradžios, nuolat negyveno ar neužsiėmė savo pagrindine profesine veikla tos valstybės europinėje teritorijoje. Taikant šią nuostatą neatsižvelgiama į aplinkybes, kylančias dėl darbo kitoje valstybėje ar tarptautinėje organizacijoje;

b) darbuotojams, kurie yra ar buvo valstybės, kurios teritorijoje yra jų darbo vieta, piliečiai, tačiau kurie 10 metų iki tos dienos, kurią jie pradėjo tarnybą, nuolat gyveno tos valstybės neeuropinėje teritorijoje dėl su pareigų vykdymu valstybės tarnyboje arba tarptautinėje organizacijoje nesusijusių priežasčių.

Ekspatriacijos išmoka yra ne mažesnė kaip 509,43 EUR per mėnesį.

2. Darbuotojas, kuris nėra ir niekada nebuvo valstybės, kurios teritorijoje jis dirba, pilietis, tačiau neatitinka 1 dalyje nustatytų sąlygų, turi teisę į ketvirtadalio ekspatriacijos išmokos dydžio išmoką už darbą užsienyje.

3. Taikant 1 ir 2 dalis, darbuotojas, kuris dėl santuokos automatiškai įgijo valstybės, kurios teritorijoje yra jo darbo vieta, pilietybę be galimybės jos atsisakyti, prilyginamas darbuotojui, kuriam taikoma 1 dalies a punkto pirma įtrauka.

3 SKIRSNIS

Išlaidų kompensavimas

A. ĮSIKŪRIMO IŠMOKA

5 straipsnis

1. Įsikūrimo išmoka, lygi dviejų mėnesių baziniam darbo užmokesčiui tuo atveju, kai darbuotojas turi teisę gauti namų ūkio išmoką, arba vieno mėnesio baziniam darbo užmokesčiui kitais atvejais, mokama nuolatines pareigas einančiam darbuotojui, kuris pateikia įrodymų, kad siekdamas laikytis 23 straipsnio reikalavimų jis turėjo pakeisti savo gyvenamąją vietą.

Tais atvejais, kai sutuoktiniai, kurie yra darbuotojai, abu turi teisę gauti įsikūrimo išmoką, ji mokama tik tam asmeniui, kurio bazinis darbo užmokestis yra didesnis.

Įsikūrimo išmoka indeksuojama taikant korekcinį koeficientą, nustatytą tai vietai, kurioje dirba darbuotojas.

2. Tokio paties dydžio įsikūrimo išmoka mokama darbuotojui, kuris perkeliamas į naują darbo vietą ir todėl turi keisti gyvenamąją vietą, kad galėtų laikytis 23 straipsnio.

3. Įsikūrimo išmoka apskaičiuojama atsižvelgiant į darbuotojo šeiminę padėtį ir darbo užmokestį, nustatytą arba jo priėmimo į darbą faktinę dieną, arba jo perkėlimo į naują darbo vietą dieną.

Įsikūrimo išmoka mokama pateikus dokumentus, kuriais patvirtinamas faktas, kad darbuotojas – kartu su šeima, jei jis turi teisę į namų ūkio išmoką, – įsikūrė toje vietoje, kurioje dirba.

4. Darbuotojas, kuris turi teisę gauti namų ūkio išmoką, ir su savo šeima neįsikuria toje vietoje, kurioje jis dirba, gauna tik pusę išmokos, į kurią jis kitu atveju turėtų teisę; kita pusė išmokos išmokama, kai jo šeima įsikuria toje vietoje, kurioje jis dirba, su sąlyga, kad tai įvyksta per 9 straipsnio 3 dalyje nustatytus laikotarpius. Jei darbuotojas perkeliamas į tą vietą, kurioje jo šeima gyveno prieš jai įsikuriant toje vietoje, kurioje jis dirba, jam nesuteikiama teisė gauti įsikūrimo išmokos avansą.

5. Nuolatines pareigas einantis darbuotojas, gavęs įsikūrimo išmoką ir per dvejus metus nuo tarnybos pradžios savo noru išėjęs iš tarnybos Agentūroje, išeidamas iš tarnybos grąžina dalį išmokos, kuri yra proporcinga nepraėjusiai to dvejų metų laikotarpio daliai.

6. Darbuotojas, gaunantis įsikūrimo išmoką, deklaruoja visas iš kitų šaltinių gaunamas panašaus pobūdžio išmokas; tokios išmokos išskaičiuojamos iš šiame straipsnyje nurodytos išmokos.

B. PERSIKĖLIMO IŠMOKA

6 straipsnis

1. Nuolatines pareigas einantis darbuotojas, pateikęs įrodymų apie gyvenamosios vietos pakeitimą, tarnybai pasibaigus turi teisę gauti dviejų mėnesių bazinio darbo užmokesčio, jei jis turi teisę gauti namų ūkio išmoką, arba kitais atvejais – vieno mėnesio bazinio darbo užmokesčio dydžio persikėlimo išmoką su sąlyga, kad jis tarnyboje dirbo ketverius metus ir negauna panašios pašalpos naujoje darbovietėje. Tais atvejais, kai sutuoktiniai, kurie yra darbuotojai, abu turi teisę gauti persikėlimo išmoką, ji mokama tik tam asmeniui, kurio bazinis darbo užmokestis yra didesnis.

Apskaičiuojant tarnybos laiką, atsižvelgiama į faktiškai išdirbtus metus, karo tarnybos ir vaiko priežiūros atostogų ar atostogų dėl šeiminių priežasčių laiką.

Persikėlimo išmoka indeksuojama taikant korekcinį koeficientą, nustatytą tai vietai, kurioje paskutinį kartą dirbo darbuotojas.

2. Mirus nuolatines pareigas einančiam darbuotojui, persikėlimo išmoka mokama pergyvenusiam sutuoktiniui arba, jei tokio asmens nėra, išlaikytiniams, kaip apibrėžta 2 straipsnyje, net jeigu nėra įvykdytas šio straipsnio 1 dalyje nustatytas tarnybos stažo reikalavimas.

3. Persikėlimo išmoka apskaičiuojama atsižvelgiant į tai, kokia yra darbuotojo šeiminė padėtis ir darbo užmokestis tarnybos pabaigos dieną.

4. Persikėlimo pašalpa išmokama pateikus įrodymus, kad darbuotojas ir jo šeima arba, jeigu darbuotojas miręs, tik jo šeima persikėlė į vietą, kuri yra ne mažiau kaip 70 km nutolusi nuo vietos, kurioje dirbo darbuotojas.

Darbuotojas ar mirusio darbuotojo šeima turi persikelti per trejus metus nuo jo tarnybos pabaigos.

Tas laiko apribojimas netaikomas per darbuotoją teisių įgijusiems asmenims, kurie gali įrodyti, kad jiems nebuvo žinomos pirmiau išdėstytos nuostatos.

C. KELIONĖS IŠLAIDOS

7 straipsnis

1. Darbuotojas turi teisę gauti fiksuoto dydžio išmoką, atitinkančią jo paties, jo sutuoktinio ir kartu su juo faktiškai gyvenančių išlaikytinių kelionės išlaidas:

a) pradedant eiti pareigas kompensuojama kelionė nuo vietos, iš kurios pareigūnas buvo įdarbintas, iki vietos, kurioje jis dirba;

b) baigiant tarnybą, kaip apibrėžta 96 straipsnyje, kompensuojama kelionė iš vietos, kurioje jis yra įdarbintas, į kilmės vietą, kaip apibrėžta šio straipsnio 3 dalyje;

c) jį perkeliant, jei dėl to keičiasi vieta, kurioje jis dirba.

Mirus darbuotojui, pergyvenęs sutuoktinis ir išlaikytiniai turi teisę tomis pačiomis sąlygomis gauti fiksuoto dydžio išmoką.

Jaunesnių nei dvejų metų vaikų kelionės išlaidos per visus kalendorinius metus nekompensuojamos.

2. Fiksuoto dydžio išmoka apskaičiuojama pagal sumą, skirtą už geografinio atstumo tarp 1 dalyje nurodytų vietų kilometrą.

Mokama tokia kilometražu grindžiama išmoka:

— 0 EUR už kiekvieną km nuo 0 iki 200 km,

— 0,1895 EUR už kiekvieną km nuo 201 iki 1 000 km,

— 0,3158 EUR už kiekvieną km nuo 1 001 iki 2 000 km,

— 0,1895 EUR už kiekvieną km nuo 2 001 iki 3 000 km,

— 0,0631 EUR už kiekvieną km nuo 3 001 iki 4 000 km,

— 0,0305 EUR už kiekvieną km nuo 4 001 iki 10 000 km

— 0 EUR už kiekvieną km virš 10 000 km.

Prie pirmiau nurodytos kilometražu grindžiamos išmokos pridedamas fiksuoto dydžio priedas:

— 94,74 EUR – jeigu geografinis atstumas tarp 1 dalyje nurodytų vietų yra nuo 600 iki 1 200 km,

— 189,46 EUR – jeigu geografinis atstumas tarp 1 dalyje nurodytų vietų yra didesnis nei 1 200 km.

Pirmiau nurodytos kilometražu grindžiamos išmokos ir fiksuoto dydžio priedai kasmet atnaujinami tokiu pat santykiu kaip ir atlyginimas.

Darbuotojo kilmės vieta jam pradėjus eiti pareigas nustatoma iš esmės pagal tai, iš kur pareigūnas įdarbintas arba kur, remiantis specialiu ir pagrįstu jo prašymu, yra jo interesų centras. Taip nustatyta kilmės vieta gali būti pakeista specialiu DSSĮI sprendimu, kol darbuotojas dirba tarnyboje arba kai jis išeina iš tarnybos. Tačiau kol darbuotojas eina pareigas, toks sprendimas priimamas tik išimtiniais atvejais ir darbuotojui pateikus tinkamus patvirtinamuosius dokumentus. Tačiau dėl tokio pakeitimo darbuotojo interesų centru nelaikoma vieta už valstybių narių teritorijų ribų, už Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo II priede išvardytų šalių bei teritorijų ribų ir už Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybių narių teritorijų ribų.

8 straipsnis

1. Kiekvienais kalendoriniais metais darbuotojai, turintys teisę gauti ekspatriacijos išmoką arba išmoką už darbą užsienyje, turi teisę, neviršijant 2 dalyje nustatytos ribos, gauti kelionės iš darbo vietos į kilmės vietą, kaip apibrėžta 7 straipsnyje, išlaidas atitinkančią fiksuoto dydžio išmoką sau ir – jeigu jis turi teisę gauti namų ūkio išmoką – savo sutuoktiniui bei išlaikytiniams, kaip apibrėžta 2 straipsnyje.

Kai abu sutuoktiniai yra Agentūros darbuotojai, kiekvienas iš jų pagal pirmiau išdėstytas nuostatas turi teisę į kelionės išlaidas atitinkančią fiksuoto dydžio išmoką sau ir išlaikytiniams; už kiekvieną išlaikytinį mokama tik viena išmoka. Išmoka už išlaikomus vaikus nustatoma vyro ar žmonos prašymu pagal vieno iš jų kilmės vietą.

Jeigu darbuotojas tam tikrais metais susituokia ir dėl to įgyja teisę gauti namų ūkio išmoką, mokėtinos sutuoktinio kelionės išlaidos apskaičiuojamos proporcingai laikotarpiui nuo santuokos dienos iki metų pabaigos.

Jeigu po to, kai išmokamos atitinkamos sumos, dėl šeiminės padėties pasikeitimo pasikeičia skaičiavimo bazė, atitinkamas darbuotojas tų sumų grąžinti neprivalo.

Jaunesnių nei dvejų metų vaikų kelionės išlaidos per visus kalendorinius metus nekompensuojamos.

2. Fiksuoto dydžio išmoka apskaičiuojama pagal išmoką už kiekvieną geografinio atstumo tarp darbuotojo darbo vietos ir jo kilmės vietos kilometrą.

Jeigu kilmės vieta, kaip apibrėžta 7 straipsnyje, yra už valstybių narių teritorijų ribų, už Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo II priede išvardytų šalių bei teritorijų ribų ir už Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybių narių teritorijų ribų, fiksuoto dydžio išmoka apskaičiuojama pagal išmoką už kiekvieną geografinio atstumo tarp darbuotojo darbo vietos ir valstybės narės, kurios pilietybę jis turi, sostinės kilometrą. Darbuotojai, kurių kilmės vieta yra už valstybių narių teritorijų ribų, už Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo II priede išvardytų šalių bei teritorijų ribų ir už Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybių narių teritorijų ribų ir kurie nėra vienos iš valstybių narių piliečiai, neturi teisės į fiksuoto dydžio išmoką.

Mokama tokia kilometražu grindžiama išmoka:

— 0 EUR už kiekvieną km nuo 0 iki 200 km,

— 0,3820 EUR už kiekvieną km nuo 201 iki 1 000 km,

— 0,6367 EUR už kiekvieną km nuo 1 001 iki 2 000 km,

— 0,3820 EUR už kiekvieną km nuo 2 001 iki 3 000 km,

— 0,1272 EUR už kiekvieną km nuo 3 001 iki 4 000 km,

— 0,0614 EUR už kiekvieną km nuo 4 001 iki 10 000 km,

— 0 EUR už kiekvieną km virš 10 000 km.

Prie pirmiau nurodytos kilometražu grindžiamos išmokos pridedamas fiksuoto dydžio priedas, lygus:

— 191,00 EUR – jeigu atstumas geležinkeliu tarp darbo vietos ir kilmės vietos yra 725–1 450 km,

— 381,96 EUR – jeigu atstumas geležinkeliu tarp darbo vietos ir kilmės vietos yra didesnis nei 1 450 km.

Pirmiau nurodytos kilometražu grindžiamos išmokos ir fiksuoto dydžio priedai kasmet atnaujinami tokiu pat santykiu kaip ir atlyginimas.

3. Jeigu darbuotojas, kurio tarnyba kalendoriniais metais dėl kokios nors priežasties, išskyrus mirtį, nutrūksta arba kuris dalį metų yra išėjęs atostogų dėl asmeninių priežasčių, Europos Sąjungos institucijoje faktiškai dirba trumpiau kaip devynis tų metų mėnesius, jis turi teisę gauti tik dalį 1 ir 2 dalyse nurodyto fiksuoto dydžio išmokos, apskaičiuotos proporcingai faktiškai išdirbtam laikotarpiui.

4. 1–3 dalys taikomos darbuotojams, kurių darbo vieta yra valstybių narių teritorijose. Darbuotojai, kurių darbo vieta yra už valstybių narių teritorijų ribų, kiekvienais kalendoriniais metais turi teisę gauti patys, o tuo atveju, jeigu jie turi teisę į namų ūkio išmoką, – taip pat už jų sutuoktinius ir kitus išlaikytinius, kaip apibrėžta 2 straipsnyje, kelionės į kilmės vietą išlaidų fiksuoto dydžio išmoką arba kelionės į kitą vietą išlaidų kompensaciją, neviršijančią kelionės į kilmės vietą išlaidų. Tačiau jeigu sutuoktinis ir 2 straipsnio 2 dalyje nurodyti asmenys negyvena su darbuotoju jo darbo vietoje, jie turi teisę kiekvienais kalendoriniais metais gauti kelionės iš kilmės vietos į darbo vietą arba kelionės į kitą vietą kompensaciją, neviršijančią kelionės į darbo vietą išlaidų.

Mokama fiksuoto dydžio išmoka apskaičiuojama pagal kelionės lėktuvu ekonomine klase kainą.

D. PERSIKRAUSTYMO IŠLAIDOS

9 straipsnis

1. Darbuotojai, kurie, kad būtų laikomasi 23 straipsnio, pradėdami tarnybą privalo pakeisti gyvenamąją vietą arba vėliau keisti darbo vietą būdami tarnyboje ir kurie negavo tų pačių išlaidų kompensacijos iš kito šaltinio, turi teisę į baldų ir asmeninių daiktų pervežimo išlaidų, įskaitant įprastinės rizikos (t. y. įsilaužimo, vagystės ir gaisro) draudimo išlaidas, kompensaciją, neviršijančią išlaidoms taikomų ribų.

Nustatant išlaidų ribas atsižvelgiama į darbuotojo šeimos padėtį persikraustymo metu ir vidutines persikraustymo bei susijusias draudimo išlaidas.

Šiai daliai įgyvendinti kiekvienos institucijos DSSĮI priima bendrąsias įgyvendinimo nuostatas.

2. Darbuotojui baigus tarnybą arba mirus, kompensuojamos persikraustymo iš darbuotojo darbo vietos į jo kilmės vietą išlaidos, neviršijant 1 dalyje nustatytų ribų. Jei miręs darbuotojas buvo nesusituokęs, išlaidos kompensuojamos per jį teisių įgijusiems asmenims.

3. Nuolatines pareigas einantis darbuotojas turi persikraustyti per metus nuo bandomojo laikotarpio pabaigos. Baigus tarnybą turi būti persikraustyta per trejus metus, kaip nustatyta 6 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje. Persikraustymas po nurodytų terminų kompensuojamas tik išimtiniais atvejais specialiu DSSĮI sprendimu.

E. DIENPINIGIAI

10 straipsnis

1. Jeigu pareigūnas pateikia įrodymų, jog turi pakeisti gyvenamąją vietą, kad būtų laikomasi 23 straipsnio, toks darbuotojas šio straipsnio 2 dalyje nurodytą laikotarpį turi teisę gauti tokius dienpinigius už vieną kalendorinę dieną:

darbuotojas, turintis teisę gauti namų ūkio išmoką: 39,48 EUR,

darbuotojas, neturintis teisės gauti namų ūkio išmokos: 31,83 EUR.

Pirmiau nurodyta skalė peržiūrima kiekvieną kartą pagal 60 straipsnį peržiūrint atlyginimą.

2. Laikotarpis, už kurį mokami dienpinigiai:

a) darbuotojo, neturinčio teisės į namų ūkio išmoką, atveju – 120 dienų;

b) darbuotojo, turinčio teisę į namų ūkio išmoką, atveju – 180 dienų arba, jei darbuotojas dirba bandomąjį laikotarpį, bandomasis laikotarpis ir vienas mėnuo.

Tais atvejais, kai sutuoktiniai, kurie yra darbuotojai, abu turi teisę gauti bazinius dienpinigius, laikotarpis, už kurį jie mokami, kaip nustatyta b punkte, taikomas tam asmeniui, kurio bazinis darbo užmokestis yra didesnis. Antrajam asmeniui taikomas a punkte nustatytas laikotarpis.

Jokiu atveju dienpinigiai nemokami ilgiau kaip iki tos dienos, kai darbuotojas persikrausto, kad įvykdytų 23 straipsnio reikalavimus.

F. KOMANDIRUOTĖS IŠLAIDOS

11 straipsnis

1. Darbuotojas, vykstantis į komandiruotę ir turintis atitinkamą siuntimą į komandiruotę, turi teisę į kelionės išlaidų kompensaciją ir į dienpinigius pagal toliau išdėstytas nuostatas.

2. Siuntime į komandiruotę nurodoma numatoma komandiruotės trukmė, pagal kurią apskaičiuojamas avansas, kurį darbuotojas gali gauti iš dienpinigiams skirtų lėšų. Išskyrus atvejus, kai priimamas specialus sprendimas, avansas nemokamas, jei numatoma, kad komandiruotė truks trumpiau nei 24 valandas ir bus vykstama į šalį, kurioje naudojama ta pati valiuta, kokia yra naudojama toje vietoje, kurioje dirba darbuotojas.

3. Išskyrus ypatingus atvejus, kurie turi būti nustatomi specialiu sprendimu, ypač kai darbuotojas atšaukiamas iš atostogų, komandiruotės išlaidų kompensacija neviršija pigiausios kelionės iš darbo vietos į komandiruotės vietą kainos, o į komandiruotę išvykęs darbuotojas neturi komandiruotės vietoje pasilikti žymiai ilgesnį laiką.

12 straipsnis

1. Kelionė geležinkeliu

Kelionės išlaidos, patirtos vykstant į komandiruotę geležinkeliu, kompensuojamos pateikus patvirtinamuosius dokumentus ir remiantis kelionės pirmąja klase trumpiausiu maršrutu nuo darbo vietos iki komandiruotės vietos išlaidomis.

2. Kelionė lėktuvu

Darbuotojams leidžiama keliauti lėktuvu, jeigu kelionės geležinkeliu į abi puses atstumas yra ne mažesnis nei 800 kilometrų.

3. Kelionė jūra

Remdamasi kelionės atstumu ir kaina kiekvienu atveju DSSĮI nustato klases, kuriomis turi būti keliaujama, ir kajutės patogumus, už kuriuos gali būti kompensuojama.

4. Kelionė automobiliu

Kelionės išlaidos atlyginamos išmokant vienkartinę išmoką, apskaičiuotą pagal kelionės geležinkeliu kainą, kaip nustatyta 1 dalyje; jokių kitų priedų neišmokama.

Tačiau jeigu darbuotojas vyksta į komandiruotę ypatingomis aplinkybėmis, DSSĮI gali nuspręsti tam darbuotojui skirti išmoką, mokamą už kiekvieną kilometrą, vietoj pirmiau nurodytos numatytos kelionės išlaidų kompensacijos, jei naudotis viešuoju transportu yra akivaizdžiai nepatogu.

13 straipsnis

1. Už komandiruotes mokamus dienpinigius sudaro fiksuoto dydžio suma, skirta visoms komandiruoto asmens patirtoms išlaidoms padengti: išlaidoms pusryčiams, pietums ir vakarienei bei papildomoms išlaidoms, įskaitant keliavimą vietoje. Apgyvendinimo išlaidos, įskaitant vietos mokesčius, kompensuojamos iki didžiausios kiekvienai šaliai nustatytos ribos, pateikus patvirtinamuosius dokumentus.

2. a) Taikoma ši valstybių narių skalė:

Paskirties šalis	Dienpinigiai (EUR)	Viršutinė išlaidų už viešbutį riba (EUR)
Austrija	95	130
Belgija	92	140
Bulgarija	58	169
Kroatija	60	120
Čekija	55	175
Kipras	93	145
Danija	120	150
Estija	71	110
Suomija	104	140
Prancūzija	95	150
Vokietija	93	115
Graikija	82	140
Ispanija	87	125
Vengrija	72	150
Airija	104	150
Italija	95	135
Latvija	66	145
Lietuva	68	115
Liuksemburgas	92	145
Malta	90	115
Nyderlandai	93	170
Lenkija	72	145
Portugalija	84	120

Paskirties šalis	Dienpinigiai (EUR)	Viršutinė išlaidų už viešbutį riba (EUR)
Rumunija	52	170
Slovėnija	70	110
Slovakija	80	125
Švedija	97	160
Jungtinė Karalystė	101	175

Jeigu komandiruotam darbuotojui maitinimą ar apgyvendinimo vietą nemokamai suteikia ar už tai kompensuoja viena iš Sąjungos institucijų, administracija ar ne Sąjungos įstaiga, apie tai turi būti pranešta. Tokiu atveju iš kompensacijos atskaitoma atitinkama suma.

b) DSSĮI nustato ir periodiškai koreguoja komandiruočių į šalis už valstybių narių europinės teritorijos skalę.

3. Kas dvejus metus, atliekant ES tarnybos nuostatų VII priedo 13 straipsnio 3 dalyje numatytą peržiūrą, peržiūrimos šio straipsnio 2 dalies a punkte nustatytos normos.

14 straipsnis

Agentūra nustato išsamias 11, 12 ir 13 straipsnių taikymo taisykles.

G. NUSTATYTA KOMPENSUOTINA IŠLAIDŲ SUMA

15 straipsnis

1. Darbuotojams, dėl savo pareigų reguliariai turintiems reprezentacinių išlaidų, DSSĮI gali skirti nustatyto dydžio išmoką; pastaroji nustato jos sumą.

Be to, ypatingais atvejais DSSĮI gali nuspręsti, kad dalį atitinkamo darbuotojo apgyvendinimo išlaidų taip pat padengia Agentūra.

2. Darbuotojams, kurie dėl specialių pavedimų retkarčiais turi reprezentacinių išlaidų tarnybiniais tikslais, reprezentacinės išmokos dydis nustatomas atsižvelgiant į kiekvieną atvejį ir remiantis patvirtinamaisiais dokumentais ir DSSĮI nustatytinomis sąlygomis.

16 straipsnis

DSSĮI sprendimu vyresnieji vadovaujantys darbuotojai (generalinis direktorius arba lygiaverčiai AD16 ar AD15 lygio darbuotojai ir direktoriai arba lygiaverčiai AD15 ar AD14 lygio darbuotojai), neturintys tarnybinio automobilio, gali gauti nustatyto dydžio išmoką, neviršijančią 892,42 EUR per metus, įprastinių kelionių miesto, kuriame jie dirba, teritorijoje išlaidoms padengti.

Motyvuotu DSSĮI sprendimu ši išmoka gali būti skiriama darbuotojui, kuris dėl savo pareigų nuolat privalo vykti į keliones, kurioms jis turi leidimą naudoti savo automobilį.

4 SKIRSNIS

Mokėtinų sumų mokėjimas

17 straipsnis

1. Atlyginimas už einamąjį mėnesį darbuotojams mokamas kiekvieno mėnesio 15 dieną. Atlyginimo suma suapvalinama iki artimiausio didesnio cento.

2. Jeigu atlyginimas už visą mėnesį nepriklauso, suma padalijama į trisdešimt dalių ir:

a) jeigu faktiškai reikia mokėti už 15 arba mažiau dienų, priklausančių mokėti trisdešimtųjų dalių skaičius yra lygus faktiniam dienų, už kurias reikia mokėti, skaičiui;

b) jeigu faktiškai reikia mokėti už daugiau kaip 15 dienų, priklausančių mokėti trisdešimtųjų dalių skaičius yra lygus 30 ir faktinio dienų, už kurias nereikia mokėti, skaičiaus skirtumui.

3. Kai teisė gauti išmokas šeimai ir ekspatriacijos išmokas įgyjama po to, kai darbuotojas pradeda tarnybą, jis jas gauna nuo pirmos mėnesio, kurį tokios teisės įgyjamos, dienos. Kai darbuotojas netenka tokios teisės, jis gauna jam priklausančią sumą iki paskutinės mėnesio, kurį tos teisės netenkama, dienos.

18 straipsnis

1. Atlyginimas kiekvienam darbuotojui išmokamas toje vietoje, kur jis atlieka savo pareigas, ir tos šalies valiuta arba darbuotojo prašymu eurais į banką Sąjungoje.

2. Taisyklėse, kurias pasitarusi su Personalo komitetu DSSĮI nustato bendru sutarimu, išdėstytomis sąlygomis darbuotojai gali prašyti atlyginimo dalies specialaus nuolatinio pervedimo.

Pagal šios dalies pirmą sakinį atskirai ar kartu gali būti pervedama:

a) vaikams, lankantiems švietimo įstaigą kitoje valstybėje narėje – didžiausia suma už kiekvieną išlaikomą vaiką, lygi mokymosi išmokos sumai, kuri faktiškai gaunama už tą vaiką;

b) pateikus galiojančius patvirtinamuosius dokumentus – reguliarūs mokėjimai visiems kitiems asmenims, gyvenantiems atitinkamoje valstybėje narėje, kai darbuotojas pateikia įrodymų, kad teismo ar kompetentingos administracinės institucijos sprendimu jis tiems asmenims turi įsipareigojimų.

Pervedamos sumos, nurodytos b punkte, negali viršyti 5 % darbuotojo bazinio darbo užmokesčio.

3. Šio straipsnio 2 dalyje numatyti pervedimai atliekami atitinkamos valstybės narės valiuta taikant tą patį valiutos kursą, kuris yra nurodytas ES tarnybos nuostatų 63 straipsnio antroje pastraipoje. Pervedamos sumos dauginamos iš koeficiento, atitinkančio skirtumą tarp korekcinio koeficiento, taikomo šaliai, į kurią atliekamas pervedimas, kaip apibrėžta ES tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnio 5 dalies b punkte, ir korekcinio koeficiento, taikomo darbuotojo atlyginimui, kaip nurodyta ES tarnybos nuostatų XI priedo 3 straipsnio 5 dalies a punkte.

4. Be 1–3 dalyse nurodytų pervedimų, darbuotojas gali paprašyti reguliariai pervesti sumą į kitą valstybę narę vietos valiuta pagal mėnesinį valiutos kursą netaikant jokių koeficientų. Tokio pervedimo suma negali viršyti 25 % darbuotojo bazinio darbo užmokesčio.

V PRIEDAS

IŠEITINĖ IŠMOKA IR PENSIJA

1 SKYRIUS

Išeitinė išmoka

1 straipsnis

1. Darbuotojas, kurio tarnyba nutrūksta ne dėl mirties ar negalios, išeidamas iš tarnybos, turi teisę:

a) jei jis išdirbo mažiau nei vienus metus – gauti išeitinę išmoką, lygią sumai, išskaičiuotai iš jo bazinio darbo užmokesčio kaip pensijų įmokos, padaugintai iš trijų ir atskaičius kitas pagal 91 ir 132 straipsnius sumokėtas sumas;

b) kitais atvejais jis turi teisę:

— į tai, kad teisių į ištarnauto laiko pensiją Agentūroje aktuarinis ekvivalentas, perskaičiuotas faktinei pervedimo dienai, būtų pervestas į administracijos ar organizacijos pensijų fondą arba į pensijų fondą, kuriame jis įgyja teises į ištarnauto laiko pensiją dirbdamas pagal darbo sutartį arba savarankiškai, arba

— į tai, kad tokių išmokų aktuarinis ekvivalentas būtų pervestas jų pasirinktai privačiai draudimo bendrovei ar pensijų fondui, jei tokia bendrovė ar fondas garantuoja, kad:

i) kapitalas nebus grąžintas;

ii) mėnesinės išmokos bus pradėtos mokėti ne anksčiau kaip nuo 60 metų amžiaus ir ne vėliau kaip nuo 66 metų amžiaus;

iii) būtų įtrauktos nuostatos dėl apgrąžos ar maitintojo netekimo pensijos;

iv) perkėlimas į kitą draudimo bendrovę ar kitą fondą bus leidžiamas tik tada, jeigu toks fondas atitinka i, ii ir iii papunkčiuose nustatytas sąlygas.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies b punkto, darbuotojas, kuris nuo to laiko, kai pradėjo eiti pareigas, tam, kad įgytų ar išlaikytų teises į pensiją, mokėjo įmokas valstybinei pensijų sistemai, jo pasirinktai privačiai draudimo sistemai arba pensijų fondui, atitinkančiam 1 dalyje nustatytas sąlygas, ir kurio tarnyba nutrūksta ne dėl mirties ar negalios, išeidamas iš tarnybos turi teisę gauti išeitinę išmoką, lygią jo teisių į pensiją, sukauptų jo tarnybos metu Agentūroje, aktuarinei vertei. Tokiais atvejais sumos, sumokėtos tam, kad būtų įgytos ar išlaikytos teisės į pensiją pagal valstybinę pensijų sistemą, pagal 91 ar 132 straipsnį atimamos iš išeitinės išmokos.

3. Kai darbuotojo tarnyba nutrūko jį pašalinus iš pareigų, mokėtina išeitinė išmoka arba atitinkamais atvejais pervestinas aktuarinis ekvivalentas nustatomi remiantis sprendimu, priimtu pagal 147 straipsnį.

2 SKYRIUS

Invalidumo pašalpa

2 straipsnis

1. Atsižvelgiant į 76 straipsnio nuostatas, jaunesnis nei 65 metų darbuotojas, kuris bet kuriuo laikotarpio, kuriuo jis įgyja teises į pensiją, metu Invalidumo nustatymo komiteto pripažįstamas turinčiu visišką pastovią negalią, dėl kurios jis negali vykdyti pareigų, atitinkančių jo kategorijos pareigybę, ir kuris dėl šių priežasčių yra priverstas baigti tarnybą Agentūroje, turi teisę tol, kol trunka šis jo nedarbingumas, gauti invalidumo pašalpą, kaip numatyta 77 straipsnyje.

2. Invalidumo pašalpą gaunantys asmenys negali dirbti mokamo darbo be išankstinio DSSĮI leidimo. Visos pajamos, gaunamos iš tokio mokamo darbo, kurios kartu su invalidumo pašalpa viršija visą paskutinį atlyginimą, gautą faktiškai dirbant tarnyboje, nustatytą pagal pirmą mėnesio, kurį turi būti sumokėta pašalpa, dieną galiojančią darbo užmokesčio skalę, atskaitomos iš invalidumo pašalpos.

Pašalpos gavėjas, kai jo paprašoma, privalo pateikti rašytinių įrodymų, kurių gali būti pareikalauta, ir praneša Agentūrai apie bet kokius veiksnius, galinčius turėti įtakos jo teisei į pašalpą.

3 straipsnis

Kai buvęs darbuotojas, gaunantis invalidumo pašalpą, yra nesulaukęs pensinio amžiaus, Agentūra gali organizuoti reguliarius jo sveikatos patikrinimus, norėdama įsitikinti, ar jis ir toliau tenkina pašalpos skyrimo reikalavimus.

3 SKYRIUS

Maitintojo netekimo pensija

4 straipsnis

Jeigu darbuotojas miršta eidamas pareigas, būdamas išėjęs atostogų dėl asmeninių priežasčių, atostogų karo tarnybai atlikti, vaiko priežiūros atostogų ar atostogų dėl šeiminių priežasčių, pergyvenęs sutuoktinis, jei pora buvo susituokusi ne trumpiau nei vienus metus iki jo mirties ir atsižvelgiant į šių Tarnybos nuostatų 76 straipsnio bei šio priedo 11 straipsnio nuostatas, turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, lygią 60 % teisių į ištarnauto laiko pensiją, kurias darbuotojas buvo įgijęs savo mirties dieną.

Į santuokos trukmę neatsižvelgiama, jei toje ar ankstesnėje darbuotojo santuokoje gimė vienas ar daugiau vaikų, su sąlyga, kad pergyvenęs sutuoktinis išlaiko ar išlaikė tuos vaikus, arba jei darbuotojas mirė dėl fizinės negalios ar ligos, įgytos vykdant pareigas ar dėl nelaimingo atsitikimo.

5 straipsnis

Jei buvęs darbuotojas gaudavo invalidumo pašalpą, pergyvenęs sutuoktinis, atsižvelgiant į 8 straipsnio nuostatas, su sąlyga, kad pora buvo susituokusi tada, kai darbuotojas įgijo teisę į išmoką, turi teisę gauti maitintojo netekimo pensiją, lygią 60 % invalidumo pašalpos, kurią sutuoktinis gaudavo iki mirties.

Minimali maitintojo netekimo pensija yra 35 % paskutinio bazinio darbo užmokesčio; tačiau maitintojo netekimo pensijos dydis jokiu būdu neturi viršyti invalidumo pašalpos, kurią sutuoktinis gaudavo iki mirties, sumos.

6 straipsnis

Taikant 4 ir 5 straipsnius, į santuokos trukmę neatsižvelgiama tuo atveju, kai santuoka, nors ir sudaryta pasibaigus darbuotojo tarnybai, truko ne trumpiau nei penkerius metus.

7 straipsnis

1. Šių Tarnybos nuostatų 82 straipsnio pirmoje, antroje ir trečioje pastraipose numatyta našlaičio pensija pirmajam vaikui yra lygi aštuonioms dešimtosioms maitintojo netekimo pensijos, į kurią turėtų teisę invalidumo pašalpą gaunantį darbuotoją ar buvusį darbuotoją pergyvenęs sutuoktinis, neatsižvelgiant į šio priedo 10 straipsnyje nustatytus atskaitymus.

Ji negali būti mažesnė už minimalų gyvenimo lygį, atsižvelgiant į šio priedo 8 straipsnio nuostatas.

2. Už kiekvieną paskesnį išlaikomą vaiką pensija didinama suma, dukart didesne už išmoką vaikui išlaikyti.

Našlaičiai turi teisę gauti mokymosi išmoką pagal IV priedo 3 straipsnį.

3. Visa tokiu būdu apskaičiuotos pensijos ir išmokos suma padalijama po lygiai turintiems į ją teisę našlaičiams.

8 straipsnis

Jeigu darbuotojas palieka našliu sutuoktinį, taip pat našlaičių iš ankstesnės santuokos ar kitų per jį teisių įgijusių asmenų, visa pensija, apskaičiuota taip, lyg pergyvenęs sutuoktinis turėtų išlaikyti visus šiuos asmenis, paskirstoma įvairiems susijusiems asmenims proporcingai pensijoms, kurios būtų buvusios mokamos jiems, jei būtų skaičiuojamos pagal kiekvieną kategoriją atskirai.

Jeigu darbuotojas palieka skirtingose santuokose gimusių našlaičių, visa pensija, apskaičiuota taip, lyg visi vaikai būtų tos pačios santuokos, paskirstoma įvairiems susijusiems asmenims proporcingai pensijoms, kurios būtų buvusios mokamos jiems, jei būtų skaičiuojamos pagal kiekvieną kategoriją atskirai.

Apskaičiuojant šį paskirstymą, bet kurio iš sutuoktinių ankstesnės santuokos vaikai, kurie pripažįstami išlaikytiniais, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnyje, įtraukiami į invalidumo pašalpą gaudavusio darbuotojo ar buvusio darbuotojo santuokinių vaikų kategoriją.

Šio straipsnio antroje pastraipoje numatytu atveju aukštutinės linijos giminaičiai, kurie yra pripažinti išlaikytiniais, kaip numatyta IV priedo 2 straipsnyje, laikomi tokiais pačiais išlaikomais vaikais ir apskaičiuojant paskirstymą įtraukiami į žemutinės linijos giminaičių kategoriją.

9 straipsnis

Teisė gauti maitintojo netekimo pensiją įsigalioja pirmą kalendorinio mėnesio, einančio po mėnesio, kurį mirė invalidumo pašalpą gaudavęs darbuotojas ar buvęs darbuotojas, dieną. Tačiau jei 60 straipsnio 8 dalyje numatyta išmoka mokama mirus darbuotojui ar pensiją gauti turinčiam teisę asmeniui, tokia teisė įsigalioja pirmą ketvirto mėnesio po mirties dieną.

Teisė gauti maitintojo netekimo pensiją išnyksta kalendorinio mėnesio, kurį pensijos gavėjas miršta arba daugiau nebetenkina pensijos mokėjimo reikalavimų, pabaigoje.

Panašiai išnyksta teisė į našlaičio pensiją, jei gavėjas daugiau nebelaikomas išlaikomu vaiku, kaip apibrėžta IV priedo 2 straipsnyje.

10 straipsnis

Jeigu amžiaus skirtumas tarp mirusio invalidumo pašalpą gaudavusio darbuotojo ar buvusio darbuotojo ir pergyvenusio sutuoktinio, atėmus jų santuokos trukmę, yra didesnis nei 10 metų, maitintojo netekimo pensija, apskaičiuota pagal pirmiau išdėstytas nuostatas, sumažinama už kiekvienus skirtumo metus šiais dydžiais:

— 1 %, jei skirtumas nuo 10 iki 20 metų;

— 2 %, jei skirtumas nuo 20 metų iki 24 metų imtinai;

— 3 %, jei skirtumas nuo 25 metų iki 29 metų imtinai;

— 4 %, jei skirtumas nuo 30 metų iki 34 metų imtinai;

— 5 %, jei skirtumas didesnis nei 35 metai.

11 straipsnis

Pergyvenusio sutuoktinio teisė į maitintojo netekimo pensiją išnyksta jam sudarius naują santuoką. Jis arba ji turi teisę gauti tuoj pat išmokamą kapitalo sumą, lygią dviem metinėms maitintojo netekimo pensijos sumoms, jei netaikoma 82 straipsnio antra pastraipa.

12 straipsnis

Išsituokęs darbuotojo ar buvusio darbuotojo sutuoktinis turi teisę į šiame skyriuje apibrėžtą maitintojo netekimo pensiją, jei mirus jo buvusiam sutuoktiniui jis gali įrodyti, kad teismo sprendimu ar pagal jo ir jo buvusio sutuoktinio oficialiai įregistruotą galiojantį susitarimą turi teisę būti jo išlaikomas.

Tačiau maitintojo netekimo pensija negali viršyti išlaikymo sumos, mokėtos iki buvusio sutuoktinio mirties, tą sumą pakoregavus 85 straipsnyje nustatyta tvarka.

Tokios teisės išsituokęs sutuoktinis netenka, jei jis ar ji sudaro naują santuoką prieš buvusio sutuoktinio mirtį. Jei sudaroma nauja santuoka po buvusio sutuoktinio mirties, taikomas šio priedo 11 straipsnis.

13 straipsnis

Jeigu mirus darbuotojui teisę gauti maitintojo netekimo pensiją turi daugiau nei vienas išsituokęs sutuoktinis arba vienas ar daugiau išsituokusių sutuoktinių ir pergyvenęs sutuoktinis, pensija padalijama proporcingai santuokų trukmei. Taikomos šio priedo 12 straipsnio antros ir trečios pastraipų nuostatos.

Jei kuris nors asmuo, turintis teisę į pensiją, miršta ar atsisako savo dalies, ta dalis pridedama prie kitų asmenų dalies, išskyrus atvejus, kai esama našlaičių teisių pagal 82 straipsnio antrą pastraipą.

Šio priedo 10 straipsnyje numatytas sumažinimas dėl amžiaus skirtumo taikomas atskirai pagal šį straipsnį padalytoms pensijoms.

14 straipsnis

Kai pagal šio priedo 19 straipsnį išsituokęs sutuoktinis netenka teisės į pensiją, pergyvenusiam sutuoktiniui mokama visa pensija, jei netaikoma šių Tarnybos nuostatų 82 straipsnio antra pastraipa.

4 SKYRIUS

Laikinosios pensijos

15 straipsnis

Pareigas einančio, išėjusio atostogų dėl asmeninių priežasčių, atostogų karo tarnybai atlikti, vaiko priežiūros atostogų ar atostogų dėl šeiminių priežasčių darbuotojo, kurio buvimo vieta nežinoma ilgiau nei vienus metus, sutuoktinis arba išlaikytiniais pripažinti asmenys laikinai gauna maitintojo netekimo pensiją, kurią jie turėtų teisę gauti pagal šį priedą.

16 straipsnis

Invalidumo pašalpą gaunančio buvusio darbuotojo, kurio buvimo vieta nežinoma ilgiau nei vienus metus, sutuoktinis ar išlaikytiniais pripažinti asmenys gali laikinai gauti maitintojo netekimo pensiją, kurią jie turėtų teisę gauti pagal šį priedą.

17 straipsnis

16 straipsnio nuostatos taikomos maitintojo netekimo pensiją gaunančio ar turinčio teisę ją gauti asmens, kurio buvimo vieta nežinoma ilgiau nei vienus metus, išlaikomais pripažintiems asmenims.

18 straipsnis

Laikinosios pensijos pagal 15, 16 ir 17 straipsnius tampa galutinėmis pensijomis, kai tinkamai patvirtinama darbuotojo ar buvusio darbuotojo mirtis arba jei jis teisiškai paskelbiamas dingusiu be žinios, laikomu mirusiu.

5 SKYRIUS

Pensijos padidinimas išlaikomiems vaikams

19 straipsnis

Šių Tarnybos nuostatų 81 straipsnio antros pastraipos nuostatos taikomos laikinąją pensiją gaunantiems asmenims.

81 ir 82 straipsniai taip pat taikomi vaikams, gimusiems praėjus mažiau kaip 300 dienų po darbuotojo ar buvusio darbuotojo, gaudavusio invalidumo pašalpą, mirties.

20 straipsnis

Maitintojo netekimo pensijos, invalidumo pašalpos ar laikinosios pensijos skyrimas pensininkui nesuteikia teisės gauti ekspatriacijos išmoką.

21 straipsnis

Iš darbo užmokesčių ir invalidumo pašalpų visais atvejais atskaitomos įmokos į pensijų sistemą, numatytą 78–88 straipsniuose.

22 straipsnis

Atostogų dėl asmeninių priežasčių išėję darbuotojai, kuriems toliau skaičiuojamas pensinis stažas 57 straipsnio 3 dalyje nustatytomis sąlygomis, toliau moka šio priedo 21 straipsnyje nurodytas įmokas, apskaičiuotas pagal jo pakopos ir lygio darbo užmokestį.

Visos išmokos, kurias toks darbuotojas ar per jį teisių įgiję asmenys gali gauti pagal šią pensijų sistemą, apskaičiuojamos remiantis tokiu darbo užmokesčiu.

23 straipsnis

Tinkamai atskaitytos įmokos negrąžinamos. Netinkamai atskaitytos įmokos nesuteikia teisės gauti pensiją; darbuotojo arba per jį teisių įgijusių asmenų prašymu jos yra grąžinamos be palūkanų.

6 SKYRIUS

Pensijos apskaičiavimas

24 straipsnis

Agentūra atsako už maitintojo netekimo pensijos, laikinosios pensijos ar invalidumo pašalpos dydžio apskaičiavimą. Darbuotojui ar per jį teisių įgijusiems asmenims kartu su sprendimu dėl pensijos skyrimo pateikiama išsami apskaičiavimo ataskaita.

Invalidumo pašalpa nemokama, jei gaunamas darbo užmokestis, mokamas iš Agentūros bendrojo biudžeto. Panašiai, ji nesuderinama su bet kokiu atlyginimu, mokamu už darbą vienoje iš Sąjungos institucijų ar agentūrų.

25 straipsnis

Pensijos dydis bet kuriuo metu gali būti perskaičiuojamas iš naujo, jei buvo padaryta klaida ar koks nors praleidimas.

Pensijos gali būti koreguojamos arba panaikinamos, jei jų skyrimas prieštaravo šių Tarnybos nuostatų ar šio priedo nuostatoms.

26 straipsnis

Jeigu miršta invalidumo pašalpą gaunantis darbuotojas ar buvęs darbuotojas ir per jį teisių įgiję asmenys per vienus metus nuo jo mirties nesikreipia dėl pensijos ar pašalpos, jie netenka šios teisės, išskyrus atvejus, kai deramai nustatoma *force majeure* aplinkybė.

27 straipsnis

Buvęs darbuotojas arba per jį teisių įgiję asmenys, kuriems pagal šią pensijų sistemą priklauso gauti išmokas, pateikia tokių rašytinių įrodymų, kokių gali būti pareikalauta, ir informuoja Agentūrą apie faktus, galinčius turėti įtakos jų teisei gauti išmokas.

28 straipsnis

Jeigu iš darbuotojo laikinai atimamos visos teisės gauti pensiją ar jų dalis pagal 147 straipsnį, jis turi teisę reikalauti kompensuoti sumokėtas pensijų įmokas proporcingai sumai, kuria buvo sumažinta jo pensija.

7 SKYRIUS

Išmokų mokėjimas

29 straipsnis

Išmokos pagal tą pensijų sistemą mokamos kas mėnesį už praėjusį mėnesį.

Tas išmokas moka Agentūra.

Europos Sąjungoje gyvenantiems pensininkams išmokos pervedamos eurais į gyvenamosios valstybės narės banką.

Ne Sąjungoje gyvenantiems pensininkams pensijos pervedamos eurais į gyvenamosios šalies banką. Išimties tvarka pensija gali būti pervedama eurais į šalies, kurioje yra Agentūros būstinė, banką arba mokama užsienio valiuta pensininko gyvenamojoje šalyje, perskaičiavus pagal naujausią valiutos kursą, taikomą Agentūros biudžeto vykdymui.

Šis straipsnis *mutatis mutandis* taikomas invalidumo pašalpos gavėjams.

VI PRIEDAS

KIEKVIENOS PAREIGŲ GRUPĖS PAREIGYBIŲ RŪŠYS, KAIP NUMATYTA 7 STRAIPSNIO 3 DALYJE

1. AD pareigų grupė	
Vyriausiasis pareigūnas	AD 16
Vyriausiojo pareigūno pavaduotojas	AD 15
Direktorius	AD 14
Direktoriaus pavaduotojas ar lygiavertės pareigos	AD 13
Skyriaus vadovas arba lygiavertės pareigos	AD 9 – AD 13
Administratorius	AD 5 – AD 12
2. AST pareigų grupė	
AST vyresnysis padėjėjas Vykdo administracinę, techninę arba mokomąją veiklą, kuriai reikia daug savarankiškumo, ir eina svarbias pareigas personalo valdymo, biudžeto vykdymo arba politikos koordinavimo srityje	AST 10 – AST 11
Padėjėjas Vykdo administracinę, techninę arba mokomąją veiklą, kuriai reikia tam tikro savarankiškumo, visų pirma susijusią su taisyklių ir nuostatų arba bendrųjų instrukcijų įgyvendinimu, arba kaip asmeninis Agentūros nario, nario privataus biuro vadovo arba generalinio direktoriaus (pavaduotojo) arba lygiaverčio vyresniojo vadovo padėjėjas	AST 1 – AST 9
3. AST/SC pareigų grupė	
Sekretorius / raštinės darbuotojas Vykdo raštinių ir sekretoriatų užduotis, tarnybos vadybos ir kitas lygiavertes užduotis, kurioms reikia tam tikro savarankiškumo	SC 1 – SC 6